

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ
ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ
ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

**THE RELATIONSHIP BETWEEN QUALITY OF WORK LIFE
AND ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF THE OFFICERS OF
OFFICE OF THE PERMANENT SECRETARY FOR AGRICULTURAL
AND COOPERATIVES**

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF ARTS

Program of Public and Private Management

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่าง
คุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์” เสนอโดย นางสาวนุชจิรา ตี๊ะสุ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกุร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ .....เดือน ..... พ.ศ. ....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงศ์กิจญโญ

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พรชิตา วิเศษศิลปานนท์)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงศ์กิจญโญ)

...../...../.....

50601313 : สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิตการทำงาน/ความผูกพันต่อองค์กร

นุชจิรา ตีะสุ : ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร.ธนินทร์สุรัตนพงศ์กิจญ์โภุ. 117หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (แบบสำรวจ) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 357 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล แบบสอบถามคุณภาพชีวิตการทำงานตามแนวคิดของ Huse and Cummings แบบสอบถามความผูกพันต่อองค์กรตามแนวคิดของ Steers และแบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย พนวฯ

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลด้านเพศ สถานภาพ婚姻 ระดับการศึกษา และประเภทบุคลากร ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่วนปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลด้านอายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับความผูกพันต่อองค์กร ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรมีกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในองค์กรที่อยู่ในระดับปานกลางให้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้บุคลากรรักและรู้สึกผูกพันต่อองค์กรมากยิ่งขึ้น เพื่อความสำเร็จขององค์กร ในที่สุด

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2552
ลายมือชื่อนักศึกษา .....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ .....

50601313 : MAJOR : PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMET

KEY WORDS : QUALITY OF WORK LIFE/ORGANIZATON COMMITMENT

NUCHJIRA TASU : THE RELATIONSHIP BETWEEN QUALITY OF WORK LIFE AND ORGANIZATIONAL COMMITMENT OF THE OFFICERS OF OFFICE OF THE PERMANENT SECRETARY FOR AGRICULTURAL AND COOPERATIVES. THESIS ADVISORS : TANINRAT RATTANAPONGPINYO, Ph.D. 117 pp.

This research is Quantitative Research (survey research). The purpose of this research was to study the relational between quality of work life and organizational commitment.

The samples were 357 people in office of the permanent secretary for agricultural and cooperatives.

The instruments were employer engagement questionnaire, quality of work life from Huse and Cummings Theory, and organizational commitment from Steers' Theory and problems and suggestion questionnaires.

The collected data was analyzed in terms of Pearson's product Moment Correlation Coefficient and descriptive statistics were terms frequency, percentage, means, and standard deviations.

The result of the study revealed that

1. The genders, the status , the education levels and kinds of the officers were not relationship with organizational commitment of the officers but the officers' age, the working duration, and the salary were related with organization commitment of the officers with the statistically significantly level at 0.05

2. The quality of work life of the officers and organization commitment of the officers were statistically significantly positive correlation at the moderate level 0.05

This research suggests that Office of The Permanent Secretary for Agricultural And Cooperatives should have more development strategies in quality of work life of the officers and these strategies will make the officers success in working and have organizational commitment. That affects to the success of the organization.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

Program of Public and Private Management Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2009
Student's signature .....

Thesis Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และกรุณาอย่างสูงจาก ท่านอาจารย์ ดร.ธนินทร์รัฐ รัตนพงษ์กิจญ์ โภุ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.พรธิดา วิเศษศิลปานนท์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนข้อควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ไมตรีจิตอันดียิ่งจากผู้มีอุปการะคุณ ณ สถาบันเกษตรศาสตร์ และบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทุกท่าน คณาจารย์โรงเรียนกรรไหยสู่ว่องกุศล กิจพิทยาคม รวมถึงพี่ๆ เพื่อนๆ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน (รุ่น 1) ที่เคยให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือ และกำลังใจที่คิม่าโดยตลอดจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ปลูกฝังความรู้ บ่มเพาะ ความคิด จนผลิตเมล็ดพันธุ์แห่งปัญญาที่สามารถก้าวสู่สังคมได้อย่างเต็มภาคภูมิ ขอบคุณบัณฑิต วิทยาลัย เจ้าหน้าที่ห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้ความสะดวกในการบริการด้านการศึกษา

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจ อันสำคัญยิ่ง ขอบคุณเพื่อนคู่คิดคนพิเศษที่เคยให้กำลังใจ ตลอดจนความห่วงใยผู้วิจัยตลอดมา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๙
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	9
การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ(PMQA).....	16
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน.....	19
ความหมายของคุณภาพชีวิตการทำงาน.....	20
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน.....	23
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ	33
ความหมายของความผูกพันต่อองค์การ.....	34
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์การ.....	37
แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย.....	51

บทที่	หน้า
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน.....	57
ตอนที่ 2 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร ในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนา ศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมาภูมิในองค์การ ภาวะอิสระทางงาน และความ ภูมิใจในองค์การ.....	60
ตอนที่ 3 ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการ ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ความเต็มใจที่จะทุ่มเท ความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ และความประณานาอย่างยิ่งยวด ที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ.....	71
ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับ ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.....	75
ตอนที่ 5 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความ ผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์.....	79
ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การทำงานและความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.....	84

บทที่	หน้า
๕ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
สรุปผลการวิจัย	87
อภิปรายผลการวิจัย	91
ข้อเสนอแนะ	96
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	97
บรรณานุกรม.....	98
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก แบบสอบถามงานวิจัยร่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการ ทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	103
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์หน่วยงานในการเก็บข้อมูล เพื่อ ประกอบการทำวิทยานิพนธ์	114
ประวัติผู้วิจัย.....	117

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	50
2	จำนวนและร้อยละของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับ การศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน	57
3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนก ตามรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน	60
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนก ตามสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ.....	61
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนก ตามการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน	63
6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนก ตามความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน.....	64
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนก ตามสังคมสามัคคี.....	65
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนก ตามธรรมนูญในองค์การ.....	67
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงาน ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนก ตามภาวะอิสระจากการ.....	68

ตารางที่		หน้า
10	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความภูมิใจในองค์การ.....	69
11	สรุประดับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน.....	71
12	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความผูกพันต่อองค์การทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ.....	72
13	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความผูกพันต่อองค์การทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องาน.....	73
14	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความผูกพันต่อองค์การทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความปรารถนาอย่างยิ่งหาดทิ่งรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ.....	74
15	สรุประดับความผูกพันต่อองค์การโดยรวมของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.....	75
16	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับความผูกพันต่อองค์การ.....	75
17	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ กับ ความผูกพันต่อองค์การ.....	76
18	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีวศึกษา กับ ความผูกพันต่อองค์การ.....	76
19	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ กับ ความผูกพันต่อองค์การ.....	77
20	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา กับ ความผูกพันต่อองค์การ.....	77
21	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามประเภทบุคลากร กับ ความผูกพันต่อองค์การ.....	78
22	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาในการรับราชการ กับ ความผูกพันต่อองค์การ.....	78

ตารางที่		หน้า
23	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราเงินเดือน กับความผูกพันต่อองค์การ.....	79
24	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ	79
25	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามรายได้และประโยชน์ตอบแทน กับความผูกพันต่อองค์การ.....	80
26	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามสิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อย และส่งเสริมสุขภาพ กับความผูกพันต่อองค์การ.....	81
27	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน กับความผูกพันต่อองค์การ.....	81
28	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน กับความผูกพันต่อองค์การ.....	82
29	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามสังคมสัมพันธ์ กับความผูกพันต่อองค์การ.....	82
30	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามชั้นบรรณนูญในองค์การ กับความผูกพันต่อองค์การ	83
31	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามภาวะอิสระจากงาน กับความผูกพันต่อองค์การ	83
32	ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามความภูมิใจในองค์การ กับความผูกพันต่อองค์การ.....	84

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การทุกองค์การจะประสบผลสำเร็จและบรรลุตามจุดหมายปลายทางที่กำหนดได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์การให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในบรรดาทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์การ ประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และเทคโนโลยีนั้น คนหรือที่เรียกว่าทรัพยากรมนุษย์ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญระดับแนวหน้าที่นำความสำเร็จมาสู่องค์การ เพราะคน คือ คุณภาพแห่งความสำเร็จ การประสานความสำเร็จขึ้นอยู่กับคนและการบริหารคน หากองค์การได้คนที่มีความรู้ความสามารถ รักษาให้ความสำคัญกับคน ให้โอกาส พัฒนา และชูงใจให้อยู่กับองค์การ องค์การนั้นก็จะประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน (ศูภณัฐ ชูชนิประการ 2548: 25) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในการทำงานจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นปัจจัยที่ทำให้คนเกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีขวัญและกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์การ

คุณภาพชีวิตการทำงาน (Quality of Working Life) เป็นลักษณะการทำงานที่ทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกเป็นสุขจากสภาพที่ตนเองได้รับขณะปฏิบัติงาน การปรับปรุงคุณภาพชีวิตในการทำงานจึงถือเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาองค์การเพื่อผลประโยชน์โดยตรงต่อตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่ภายในองค์การ การมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีขึ้นจะทำให้พนักงานมีความสมมูรรณ์ทึ่งทางร่างกายและจิตใจ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและเพิ่มผลผลิตให้กับองค์การ ซึ่งคุณภาพชีวิตในการทำงานจะส่งผลต่อองค์การ 3 ประการ ประการแรก ช่วยเพิ่มผลผลิตขององค์การ ประการที่สอง ช่วยเพิ่มพูนขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานตลอดจนเป็นแรงจูงใจแก่พนักงานในการทำงาน และประการสุดท้าย คุณภาพชีวิตในการทำงานจะช่วยปรับปรุงศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน (Huse and Cummings 1985: 198-199) การปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงานถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาองค์การ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การ กล่าวคือ มีความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงาน กับความพึงพอใจในงานและชีวิต (Campbell 1977: 236-237) คุณภาพชีวิตการทำงานมีปัจจัยอยู่ที่การลดความตึงเครียดทางจิตใจ เพื่อเพิ่มความพึงพอใจในงานที่ทำซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตในสถานที่ทำงาน

(พญา เนลิมสาร 2548: 24) ที่สำคัญคือ คุณภาพชีวิตในการทำงานจะนำไปสู่ความผูกพันต่อองค์กร ได้ (Hackman and Suttle 1977) ทั้งยังส่งผลไปถึงคุณภาพชีวิตส่วนตัว ชีวิตในครอบครัว และรูปแบบของการดำเนินชีวิตอีกด้วย (เสนอ ติyeaw 2546: 7)

จากการศึกษาแนวทางในการที่จะทำให้บุคคลทำงานกับองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั้นพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับองค์กรนั้นเป็นไปในลักษณะแlectเปลี่ยนกัน (March and Simon 1958: 84) นั่นคือ องค์การคาดหวังให้บุคคลทุ่มเทความรู้ความสามารถในการทำงานเพื่อตอบสนองเป้าหมายขององค์การให้บรรลุ ในทางกลับกันบุคคลยอมมีเป้าหมายส่วนตนและคาดหวังว่าองค์การจะสามารถตอบสนองเป้าหมายที่เข้าด้วยกันได้ ซึ่งหากเป็นดังที่คาดหวัง บุคคลก็จะมีความจงรักภักดีและผูกพันต่อองค์กร ต้องการที่จะปฏิบัติงานในองค์กรนั้นต่อไป จึงเป็นหน้าที่ขององค์การที่จะต้องจัดการบริหารองค์การที่เอื้อต่อการดูแลรักษาบุคคลก่อให้พึงประสงค์ให้คงอยู่กับองค์การให้นานที่สุด หรือสร้างความผูกพันต่อองค์กรนั้นเอง ทั้งองค์การและตัวบุคคลต่างได้รับความพึงพอใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย อันเป็นผลให้องค์การสามารถดำเนินกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ในที่สุด

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นองค์กรหนึ่งในระบบราชการ (Bureaucracy) ที่มีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับองค์กร โดยทั่วไปที่ต้องการให้บุคคล ก่อ ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ ปฏิบัติงานในทางที่ทุ่มเทความรู้ความสามารถให้กับหน่วยงาน ต้องการรักษา พัฒนา และเพิ่มขีดความสามารถของบุคคลเพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการปฏิบัติงานให้บรรลุพันธกิจ มุ่งสู่วิสัยทัศน์ 仨สามารถพัฒนาและยกระดับคุณภาพการบริหาร จัดการภาครัฐของระบบราชการไทยให้เกิดความยั่งยืนตามแนวคิดหลักเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐ (Public sector Management Quality Award - PMQA) ที่คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ ได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2548 ให้คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ (ก.พ.ร.) นำมาใช้ในการพัฒนาระบบราชการไทย

จากรายงานสรุปผลการดำเนินงานด้วยวัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ (Public sector Management Quality Award - PMQA) ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551 ของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หมวดที่ 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล หน้า 5-5 ซึ่งเกี่ยวข้องกับรายงานผลการสำรวจความพึงพอใจ ในการมาสุกของบุคคลทราบว่า สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังไม่มีการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงานเพื่อให้เกิดความพำสุกในการทำงาน

ผู้วิจัยในฐานะบุคคลการที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรภาครัฐ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการ

ทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award ; PMQA) โดยเฉพาะหมวดที่ 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน เพื่อให้บุคลากรมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีขึ้น เกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์การมากขึ้น และสามารถเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการพิจารณาประกอบการบริหารจัดการเพื่อวางแผนกำลังคน การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากร มีความผูกพัน พัฒนางาน และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร ในองค์การ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความสามารถขององค์การในการดำเนินงานตามพันธกิจต่างๆที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระบบราชการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 3,315 คน (ที่มา: กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ข้อมูล วันที่ 17 สิงหาคม 2552)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ จำนวน 357 คน ซึ่งได้มาโดยการใช้สูตรคำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานาเอน (Yamane 1996) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ให้มีค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

1.2.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามประเภทของบุคลากรประกอบด้วย ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ

2. การศึกษาเกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพะดับการศึกษา ประเทบบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน คุณภาพชีวิตการทำงานตามแนวคิดของฮิวส์และคัมมิงส์ (Huse and Cummings 1985) 8 ด้าน ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมาภูมิในองค์การ ภาวะอิสระจากงาน และ

ความภูมิใจในองค์การ ความผูกพันต่อองค์การตามแนวคิดของสเตียร์ (Steers 1977) มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ และความประณยาอย่างยิ่งขวัญที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ

3. ระยะเวลาที่ศึกษาคือ เดือนกรกฎาคม 2552 – ตุลาคม 2552 รวมระยะเวลา 4 เดือน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1.1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 อายุ
- 1.1.3 สถานภาพ
- 1.1.4 ระดับการศึกษา
- 1.1.5 ประวัติบุคคลากร
- 1.1.6 ระยะเวลาในการรับราชการ
- 1.1.7 อัตรานเงินเดือน

1.2 คุณภาพชีวิตการทำงานตามแนวคิดของฮิลล์และคัมมิงส์ (Huse and Cummings 1985)

1.2.1 รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน

1.2.2 สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

1.2.3 การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน

1.2.4 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน

1.2.5 สังคมสัมพันธ์

1.2.6 ธรรมาภูมิในองค์การ

1.2.7 ภาวะอิสระจากการงาน

1.2.8 ความภูมิใจในองค์การ

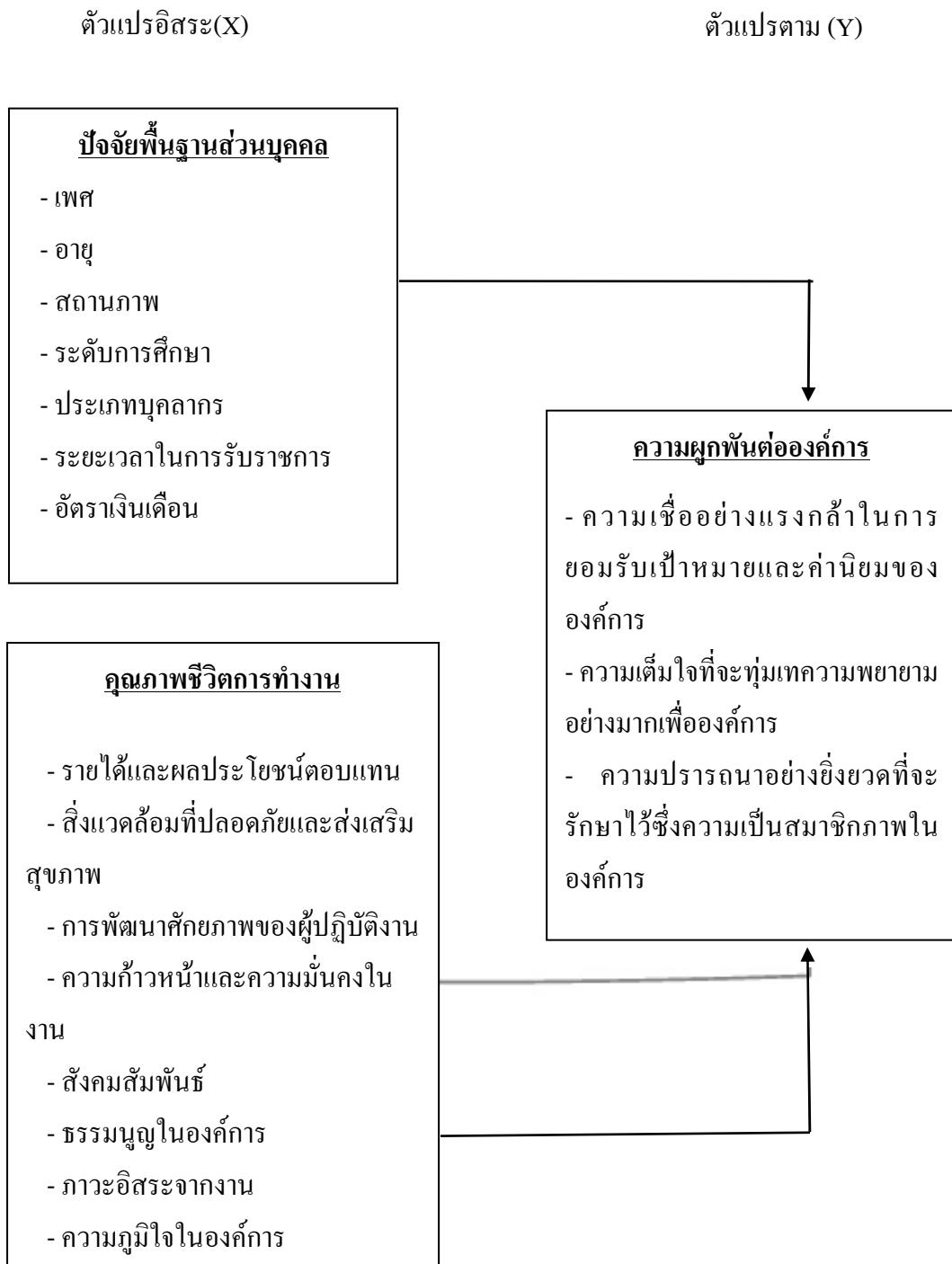
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.1 ความผูกพันต่อองค์การตามแนวคิดของสเตียร์ (Steers 1977)

2.1.1 ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ

2.1.2 ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ

2.1.3 ความประณยาอย่างยิ่งข้าดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บุคลากร หมายถึง ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการที่ปฏิบัติราชการอยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบด้วย 17 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักพัฒนาระบบบริหาร สำนักตรวจสอบภายใน กองกลาง กองการเจ้าหน้าที่ กองคลัง สำนักการเกษตรต่างประเทศ กองเกษตรสารนิเทศ สำนักตรวจสอบราชการ สำนักกฎหมาย สถาบันเกษตรธุรกิจการ กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมชั้นเยี่็น ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานรัฐมนตรี สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ สำนักช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน สำนักฟันหวานและการบินเกษตร และสถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

2. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากรระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน

2.1 เพศ หมายถึง เพศของบุคลากรผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งระบุเป็นเพศชาย และเพศหญิง

2.2 อายุ หมายถึง ระยะเวลาในการดำรงชีวิตจนถึงปัจจุบันของบุคลากรผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี, 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51 ปี ขึ้นไป

2.3 สถานภาพ หมายถึง สถานภาพของบุคลากร ได้แก่ โสด สมรส หย่าร้าง ม่าย และแยกกันอยู่

2.4 ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของบุคลากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับสูงกว่าปริญญาโท

2.5 ประเภทบุคลากร หมายถึง ประเภทของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ

2.6 ระยะเวลาในการรับราชการ หมายถึง ช่วงเวลาในการรับราชการของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่า 5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี, 16-20 ปี, 21-25 ปี, 26-30 ปี และ 31 ปีขึ้นไป

2.7 อัตราเงินเดือน หมายถึง เงินเดือนที่บุคลากรได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.2552 ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท, 10,001 - 20,000 บาท, 20,001 – 30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป

3. คุณภาพชีวิตการทำงาน หมายถึง คุณภาพของการดำเนินชีวิตในการทำงานของบุคคลหรือผู้ปฏิบัติงาน ที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในการทำงาน ส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพสูงหรือต่ำได้ โดยพิจารณาจากปัจจัย 8 ประการ ตามแนวคิดของฮิวส์และคัมมิงส์ (Huse and Cummings 1985: 198-199) ได้แก่

3.1 รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน (Adequate and Fair Compensation) หมายถึง การได้รับรายได้และผลตอบแทนที่เพียงพอและสอดคล้องกับมาตรฐาน ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกว่า มีความเหมาะสมและเป็นธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากการอื่นๆ

3.2 สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ (Safe and Healthy Environment) หมายถึง การที่พนักงานได้ปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สถานที่ทำงานไม่ได้ส่งผลเสียต่อสุขภาพและไม่เสี่ยงต่ออันตราย

3.3 การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน (Development of Human Capacities) หรือ "โอกาสพัฒนาศักยภาพ" หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสพัฒนาขีดความสามารถของตนจากงานที่ทำ โดยพิจารณาจากลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ งานที่ได้ใช้ทักษะและความสามารถหลากหลาย งานมีความท้าทาย งานที่ผู้ปฏิบัติมีความเป็นตัวของตัวเองในการทำงาน งานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญ และงานที่ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลการปฏิบัติงาน

3.4 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน (Growth and Security) หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติมีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่งอย่างมั่นคง

3.5 สังคมสัมพันธ์ (Social Integration) หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงาน ที่ทำงานมีบรรยายกาศของความเป็นมิตร มีความอบอุ่นเอื้ออาทร ปราศจากการแบ่งแยกเป็นหมู่เหล่า ผู้ปฏิบัติงานได้รับการยอมรับและมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3.6 ธรรมนูญในองค์กร (Constitutionalism) หมายถึง การมีความยุติธรรมในการบริหารงาน มีการปฏิบัติต่องบุคคลกรอย่างเหมาะสม ผู้ปฏิบัติงานได้รับการเคารพในสิทธิ์และความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บังคับบัญชายอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา บรรยายกาศขององค์กรมีความเสมอภาคและความยุติธรรม

3.7 ภาวะอิสระจากงาน (Total Life Space) หมายถึง ภาวะที่บุคคลมีความสมดุลในช่วงของชีวิต ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับช่วงเวลาอิสระจากงาน มีช่วงเวลาที่ได้คลายเครียดจากการหน้าที่ที่รับผิดชอบ

3.8 ความภูมิใจในองค์กร (Organizational Pride) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลกรที่มีความภูมิใจ ที่ได้ปฏิบัติงานในองค์กรที่มีชื่อเสียง และได้รับรู้ว่าองค์กรสามารถขับเคลื่อนและรับผิดชอบต่อสังคม

4. ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง สภาพที่บุคลากรสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีทัศนคติต่อองค์การและมีการแสดงออกทางพฤติกรรมตามปัจจัย 3 ประการของสเตียร์ (Steers 1977, อ้างถึงใน วรส ท Yamnirann 2547: 49) ได้แก่

4.1 ความเชื่อยั่งแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ หมายถึง ความรู้สึกเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การที่กำหนดไว้

4.2 ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ หมายถึง การยอมเสียเวลา กำลังกาย กำลังความคิด และสิ่งต่างๆ ให้แก่การทำงานอย่างเต็มที่ โดยมุ่งหวังให้งานที่ปฏิบัตินั้นประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจะส่งผลถึงความสำเร็จและเป็นผลดีต่อองค์การ

4.3 ความปรารถนาอย่างยิ่งข้าที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ หมายถึง ความต้องการที่จะอยู่ปฎิบัติงานในฐานะเป็นบุคลากร เป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งขององค์การ อย่างแน่วแน่ ไม่คิดหรือมีความต้องการที่จะลาออกจากเป็นสมาชิกขององค์การ ไม่ว่าจะเป็นการลาออกจากไปประกอบอาชีพอื่น หรือโยกย้ายไปปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์เชิงวิชาการ ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2. ประโยชน์เชิงปฏิบัติ เป็นแนวทางในการปรับปรุง และยกระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ดีขึ้น ยังจะส่งผลให้บุคลากรเกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ และทุ่มเทแรงกาย แรงใจในการทำงานให้กับองค์การ ต่อไป

3. ประโยชน์เชิงนโยบาย เป็นข้อมูลในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงานและความพากเพียกในงานตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award ; PMQA) ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หมวดที่ 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลเอกสาร วารสาร บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ สื่ออาชีวศึกษา และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สป.กย.)
2. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ
5. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาอยุธยาสตร์ แปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนปฏิบัติงาน จัดสรรงรรทรพยากรและบริหารราชการทั่วไปของกระทรวงที่มิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการใดในสังกัดกระทรวง โดยเฉพาะ รวมทั้ง กำกับและเร่งรัดตรวจสอบ และติดตามการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงให้บรรลุเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูล เพื่อเสนอแนะรัฐมนตรีสำหรับใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง
2. พัฒนาอยุธยาสตร์การบริหารของกระทรวง
3. แปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการ โครงการ และโครงการพิเศษ
4. ดำเนินการและประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวกับกิจการด้านการเกษตรต่างประเทศ
5. ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนในสังกัดกระทรวง

6. กำหนดคุณภาพมาตรฐานและพัฒนาบุคลากรของกระทรวง
7. ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
8. พัฒนาระบบทekโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการ รวมทั้งประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลสารนิเทศด้านการเกษตร
9. ปฏิบัติการทำฟันและพัฒนาเทคโนโลยีการทำฟันเพื่อการเกษตร การอุปโภค การบริโภคและการเก็บกักน้ำ และปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการเกษตร
10. ปฏิบัติงานเกี่ยวกับหม่อนและไนน์
11. ดำเนินการบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน
12. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงหรือตามที่กระทรวงหรือคณะกรรมการร่วมตั้งใจมอบหมาย
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน่วยงานในสังกัดที่รับผิดชอบได้แก่
  1. กองกลาง มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของสำนักงานปลัดกระทรวง และดำเนินการอื่นใดที่มิได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง ให้ของสำนักงานปลัดกระทรวง
  2. กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนงานและการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง เว้นแต่การฝึกอบรม ดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยและพัฒนาระบบคุณธรรมของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง
  3. กองเกษตรสารนิเทศ มีอำนาจหน้าที่ศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเพื่อประชาสัมพันธ์การปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ และความก้าวหน้าทางการเกษตร รวมทั้งจัดระบบข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อประชาชน
  4. กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงานปลัดกระทรวง และที่ราชพัสดุที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
  5. กองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนนโยบาย มาตรการ และแผนงานเพื่อการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับระดับการพัฒนาในแนวทางกฎหมายใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประสานงานและเชื่อมโยงเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเกษตรกร และ

เกณฑ์กร ในการดำเนินงานด้านนวัตกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อให้เกิดระบบการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือให้เกิดผลงานด้านเทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร ด้านนวัตกรรมทางการเกษตร องค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเกษตรกร และเกษตรกร เพื่อการประยุกต์ใช้ประโยชน์ในแนวทางพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีหน้าที่เป็นผู้แทนกระทรวงในการประชุมและการนำเสนอแนวทางพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืนตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยมีค่าปรับัญชีจดจำเพาะเพียง

6. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของกระทรวง ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง และพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์และเครือข่าย รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำและฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์

7. สถาบันเกษตรวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาระบบ รูปแบบ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาข้าราชการของกระทรวง เป็นองค์กรในการบริการทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาข้าราชการระดับสูงและทรัพยากรบุคคลของกระทรวง

8. สถาบันหม่อน ใหม่แห่งชาติเดลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มีอำนาจหน้าที่วางแผนงานและโครงการพัฒนาหม่อนและใหม่ใหม่ให้เป็นไปตามนโยบาย รวมถึงการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาการผลิตเกี่ยวกับหม่อนและใหม่ให้ได้มาตรฐานและส่งเสริมอาชีพการปลูกหม่อนเลี้ยง ใหม่ การตลาดและเศรษฐกิจของหม่อนและใหม่ ผลิตภัณฑ์และการปรับปรุงผลิตภัณฑ์จากหม่อนและใหม่ ให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดเทคโนโลยีและวิชาการด้านหม่อนและใหม่แก่เกษตรกร ภาคเอกชน และหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และคุ้มครองใหม่ไทยเป็นศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศด้านหม่อนและใหม่ กำกับ ดูแล ตรวจสอบ และออกใบอนุรักษ์และตราสิริมาตราฐานผ้าใหม่ไทยและผลิตภัณฑ์จากหม่อนและใหม่

9. สำนักกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบ ศึกษา วิเคราะห์ ปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการให้คำปรึกษาแนะนำเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง หน่วยงานในสังกัดกระทรวง และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนากฎหมายของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง เป็นศูนย์ข้อมูลกลางด้านกฎหมายของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง ดำเนินการด้านนิติกรรมและสัญญาทางการค้า ความต่อรอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ

สำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง ดำเนินการและเป็นหน่วยงานกลางในการปฏิบัติงานตรวจสอบ ติดตาม ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางปกของและความพิเศษ ทางเลนิดของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงและกระทรวง

10. สำนักการเกษตรต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแผนงานและงบประมาณ รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับความร่วมมือด้านการเกษตรต่างประเทศ ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการประสานงานกับองค์กรอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการติดต่อประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศด้านการเกษตรตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นศูนย์ข้อมูลความร่วมมือด้านการเกษตรต่างประเทศและประชาสัมพันธ์ผลงานด้านการเกษตรต่างประเทศ เป็นหน่วยอำนวยการให้การบริหารงานของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง อันนวยการและบริหารงานพื้นที่การทางการสุขาของกระทรวง เชื่อมประชุมในฐานะผู้แทนกระทรวงในเวทีนานาชาติ เป็นหน่วยงานหลักในการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำร่าง เจรจาเพื่อจัดทำความตกลงความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศต่างๆ และประสานการดำเนินการตามความตกลง รวมทั้งให้คำปรึกษาในการพิจารณาจัดทำความตกลงกับต่างประเทศ

11. สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแผนงานตามนโยบายด้านการเกษตรต่างประเทศของกระทรวง ศึกษา วิเคราะห์ และติดตามนโยบาย มาตรการ และภาวะความเคลื่อนไหวทางการเกษตรในต่างประเทศ เป็นผู้แทนกระทรวงในการเจรจาเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางด้านมาตรการที่มิใช่ภัยของสินค้าเกษตร ร่วมมือและให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรระหว่างประเทศ เป็นผู้แทนประเทศไทยเพื่อเข้าร่วมประชุมเจรจาในองค์กรหรือหน่วยงานต่างประเทศและระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเกษตรตามที่ได้รับมอบหมาย

ผู้แทนประเทศไทยต่อไปนี้

12. สำนักตรวจสอบราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนการตรวจสอบราชการประจำปีของกระทรวง สนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบราชการกระทรวงในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง เพื่อให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ และให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และขั้นตอนที่กำหนด ประสานงานและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบราชการของผู้ตรวจสอบราชการกระทรวง ติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานของส่วนราชการตามแผนการตรวจสอบราชการ ประสานงานการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงจากการตรวจสอบราชการ เพยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบราชการ

13. สำนักตรวจสอบภายใน มีอำนาจหน้าที่สอบทานและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่มีความสำคัญต่อผลสำเร็จของนโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินงานในหน้าที่ของหน่วยรับตรวจ เสนอแนะการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยง การควบคุม และการกำกับดูแล สอบทานความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูลการเงินและการบัญชี ผลการดำเนินงาน กระบวนการทำงาน ระบบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ความปลอดภัยของทรัพย์สิน การปฏิบัติตามมาตรฐาน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของทางราชการ ติดตามผลการตรวจสอบ เสนอแนะ และให้คำปรึกษาแก่หน่วยรับตรวจเพื่อให้การปรับปรุงแก้ไขของหน่วยรับตรวจเป็นไปตามข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแนะนำและให้ความเห็นเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและมติคณะกรรมการบริหารความคุ้มภัยในและการตรวจสอบภายในต่อปัลดกระทรวง ผู้ตรวจสอบภายในกรม หน่วยรับตรวจ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ประเมินความเสี่ยงเพื่อวางแผนการตรวจสอบในภาพรวมของกระทรวง และจัดทำแผนการตรวจสอบประจำปี ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้ตรวจสอบภายใน สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง ประสานงาน รวมรวมข้อมูล และสรุปผลการสอบทานระบบการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการดำเนินการเงินในภาพรวมของกระทรวง รวมทั้งจัดทำรายงานสรุปการดำเนินงานและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง ปฏิบัติงานตรวจสอบอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง หรือคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลประจำกระทรวง

14. สำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารกองทุนส่งเสริมเศรษฐกิจต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนส่งเสริมเศรษฐกิจต่อไปและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ขึ้นแก่เกษตรกรผู้ยากจน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะในการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแผนงานการให้ความช่วยเหลือสถาบันเกษตรกร เกษตรกร หรือผู้ยากจน ต่อคณะกรรมการส่งเสริมเศรษฐกิจต่อไป หรือคณะกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน เป็นศูนย์กลางของการตรวจสอบและการรับเรื่องร้องเรียนของเกษตรกร ประสานการแก้ไขปัญหาตามข้อเรียกร้องของประชาชน และการแก้ไขปัญหาการชุมนุมร้องเรียนของเกษตรกรและผู้ยากจน ดำเนินการเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการให้ความช่วยเหลือ และการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของประชาชนและการชุมนุมร้องเรียนของเกษตรกร รวมทั้งเป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศในการรวบรวมจัดทำฐานข้อมูล รายงาน สถิติผลการ

ดำเนินการให้ความช่วยเหลือสถานบันเกยตกร กेयตกร และผู้ยากจน ดำเนินการเกี่ยวกับงานเดาานุการคณะกรรมการสังเคราะห์กेयตกร คณะกรรมการช่วยเหลือกेयตกรและผู้ยากจน คณะกรรมการและคณะกรรมการอื่นที่เกี่ยวข้อง

15. สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวโน้มฯ แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง รวมทั้งบูรณาการแผนงานโครงการตามนโยบาย ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติงานตามโครงการพระราชดำริและโครงการพิเศษ รวมทั้งประสานติดตามการปฏิบัติงานของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงในโครงการดังกล่าว วิเคราะห์และจัดทำงบประมาณ และเสนอแนวทางการจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวง วิเคราะห์แผนงานและงบประมาณ จัดทำแนวทางการปฏิบัติงาน จัดสรรงบประมาณ และติดตามการดำเนินงานของสำนักงานกे�ยตระและสหกรณ์จังหวัด รวมทั้งประสานการจัดทำแผนพัฒนาการกे�ยตระและสหกรณ์ของจังหวัดและการจัดทำงบประมาณด้านการกे�ยตระและสหกรณ์ของจังหวัด ดำเนินการเกี่ยวกับงานป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติ และการช่วยเหลือกेयตกรที่ประสบภัยธรรมชาติ

16. สำนักพัฒนาหลักประกันสุขภาวะและการบินกे�ยตระ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานการทำไฟฟ้าเพื่อให้บริการแก่กेयตกรและผู้ใช้น้ำทั่วไปและเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่การก่อสร้างและเขื่อนเก็บกักน้ำ ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการทำไฟฟ้า ปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการกे�ยตระ

17. สำนักพัฒนาระบบบริหาร มีอำนาจหน้าที่ศึกษา เสนอแนะให้คำปรึกษา และประสานงานเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างส่วนราชการและระบบงาน และการปรับปรุงบทบาทและการกิจของกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวง จัดทำแผนพัฒนาระบบราชการของกระทรวง และสำนักงานปลัดกระทรวง รวมทั้งติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานประจำปี ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานให้ส่วนราชการในกระทรวงและสำนักงานปลัดกระทรวงให้มีการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ผลักดันการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐและนวัตกรรมอื่น ปรับปรุงรูปแบบ กลไก วิธีการ ขั้นตอน และกระบวนการทำงาน และส่งเสริมการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยมระดับองค์กร ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกรัฐธรรม์ จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบระดับองค์กร วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาระบบราชการ ศึกษา เสนอแนะ ประสาน และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ รวมทั้งถ่ายทอดความรู้วิชาชีวคและค่า

เป้าหมายของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง บริหารจัดการระบบการวัดผล การดำเนินงานของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และสำนักงานปลัดกระทรวง จัดทำรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

18. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรรายสินค้า แผนบูรณาการการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด และการจัดทำงบประมาณด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนปฏิบัติการ โครงการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด กำกับการบูรณาการ และติดตามการใช้งบประมาณของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงในจังหวัด กำกับ คุ้มครองคุณภาพ ประสาน ดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ดำเนินงานโครงการพิเศษ โครงการในพระราชดำริ งานช่วยเหลือเกษตรกร งานภัยพิบัติ การเดือน การระบาดและเฝ้าระวัง และเตือนภัยสินค้าเกษตรในจังหวัด กำกับดูแล ควบคุม และพัฒนา ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดกระทรวงในจังหวัด ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดให้เป็นศูนย์ข้อมูลและศูนย์แม่ข่ายข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด กำกับดูแลหน่วยงานในสังกัดกระทรวงดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย และดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2552)

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้เสนอคณะกรรมการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ในการพัฒนาระบบราชการไทย โดยใช้เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งเป็นการนำหลักเกณฑ์และแนวคิดตามรางวัลคุณภาพแห่งชาติของประเทศสหรัฐอเมริกา Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA) และรางวัลคุณภาพแห่งชาติของประเทศไทย Thailand Quality Award (TQA) มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับพิธีทางการพัฒนาระบบราชการไทย และการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 รวมทั้งการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ โดยแนวคิดหลักของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐคือ ต้องการที่จะเห็นหน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นให้การนำองค์กรเป็นไปอย่างมีวิสัยทัศน์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ความสำคัญกับประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว ส่งเสริมให้ข้าราชการพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่ม และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศอย่างแท้จริง และทำงานโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ

เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการบริหารจัดการภาครัฐได้มีมติเห็นชอบให้นำหลักการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาใช้ตามข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้จ้างบริษัทที่ปรึกษาดำเนินการกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อเป็นเครื่องมือให้หน่วยงานภาครัฐมีการปรับปรุงการทำงาน ยกระดับการบริหารจัดการ เกิดความยั่งยืนของระบบการขับเคลื่อนคุณภาพตามมาตรฐานของหน่วยงานภาครัฐ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐจากกำหนดให้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาระบบราชการไทยในระยะ

ต่อไป

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับนักศึกษา

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต้องดำเนินการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ 2551 ของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public sector Management Quality Award-PMQA) เป็นตัวชี้วัดหนึ่งตามคำรับรองการปฏิบัติราชการฯ มีหน้าที่คัดเลือกคิดเป็นร้อยละ 22 ของตัวชี้วัดทั้งหมด จึงถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญอย่างมาก (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2551: ก)

เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ตามแนวทางคู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ส่วนราชการระดับกรม ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้แจ้งทุกส่วนราชการเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2551 ประกอบด้วย 7 หมวด คือ

หมวด 1	การนำองค์กร
หมวด 2	การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์
หมวด 3	การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
หมวด 4	การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้
หมวด 5	การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล
หมวด 6	การจัดการกระบวนการ
หมวด 7	ผลลัพธ์การดำเนินการ

ทั้งนี้ เกณฑ์ทั้ง 7 หมวด สามารถอธิบายได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นกระบวนการ และส่วนที่เป็นผลลัพธ์ กือ

1. ส่วนที่เป็นกระบวนการ (หมวด 1-6) เป็นเกณฑ์เพื่อให้ประเมินประสิทธิภาพของส่วนราชการ สามารถจัดได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- 1) กลุ่มการนำองค์กร ประกอบด้วย หมวด 1, 2 และ 3
- 2) กลุ่มพื้นฐานของระบบ ประกอบด้วย หมวด 4
- 3) กลุ่มปฏิบัติการ ประกอบด้วย หมวด 5 และ 6

2. ส่วนที่เป็นผลลัพธ์ (หมวด 7) เป็นเกณฑ์เพื่อใช้ประเมินประสิทธิผลของส่วนราชการ ใน 4 มิติ ที่มีความสอดคล้องตามคำวาระของกระบวนการปฏิบัติราชการ ได้แก่

- 1) มิติด้านประสิทธิผล
- 2) มิติด้านคุณภาพการให้บริการ
- 3) มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ
- 4) มิติด้านการพัฒนาองค์กร

สาระสำคัญของเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในแต่ละหมวด โดยสังเขป
หมวด 1 การนำองค์กร เป็นการตรวจประเมินว่าผู้บริหารของส่วนราชการดำเนินการ

อย่างไรในเรื่องวิถีทัศน์ เป้าประสงค์ระยะสั้นและระยะยาว ค่านิยม และความคาดหวังในผลการดำเนินการ รวมถึงการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหลาย การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การสร้างนวัตกรรม และการเรียนรู้ในส่วนราชการ รวมทั้งตรวจประเมินว่า ส่วนราชการมีการกำกับดูแลตนเองที่ดี และดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน อย่างไร

หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ เป็นการตรวจประเมินวิธีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์หลัก รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ และการถ่ายทอดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์หลัก รวมถึงแผนปฏิบัติราชการที่ได้จัดทำไว้เพื่อนำไปปฏิบัติและการวัดผลความก้าวหน้า

หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นการตรวจประเมินว่าส่วนราชการกำหนดความต้องการ ความคาดหวัง และความนิยมชอบของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างไร รวมทั้งส่วนราชการมีการดำเนินการอย่างไรในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การกำหนดปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ และนำไปสู่การกล่าวถึงส่วนราชการในทางที่ดี

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ เป็นการตรวจประเมินว่าส่วนราชการเลือก รวบรวม วิเคราะห์ จัดการและปรับปรุงข้อมูลและสารสนเทศ และจัดการความรู้อย่างไร

หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรนु่คลา เป็นการตรวจประเมินว่าระบบงานและระบบการเรียนรู้ของบุคลากรและการสร้างแรงจูงใจ ช่วยให้บุคลากรพัฒนาตนเองและใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ เพื่อให้มุ่งไปในแนวทางเดียวกันกับเป้าประสงค์และแผนปฏิบัติการ โดยรวมของส่วนราชการอย่างไร รวมทั้งตรวจประเมินความได้ใจในการสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงาน การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและส่วนราชการ

หมวด 6 การจัดการกระบวนการ เป็นการตรวจประเมินแรงมุ่นที่สำคัญทั้งหมดของการจัดการกระบวนการ การให้บริการ และกระบวนการอื่นที่สำคัญที่ช่วยสร้างคุณค่าแก่ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการบรรลุพันธกิจของส่วนราชการ ตลอดจนกระบวนการสนับสนุนที่สำคัญต่างๆ หมวดนี้ครอบคลุมกระบวนการที่สำคัญและหน่วยงานทั้งหมด

หมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการ เป็นการตรวจประเมินผลการดำเนินการและแนวโน้มของส่วนราชการในมิติต่างๆ ได้แก่ มิติด้านประสิทธิผล มิติต้านคุณภาพการให้บริการ มิติต้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และมิติต้านการพัฒนาองค์กร นอกจากนี้ยังตรวจประเมินผลการดำเนินการของส่วนราชการ โดยเปรียบเทียบกับส่วนราชการหรือองค์กรอื่นที่มีการกิจกรรมคลึงกัน (สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 2551: 2-2, 2-3)

สรุปได้ว่าการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ถือเป็นตัวชี้วัดระดับความสำเร็จที่สำคัญของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะหมวดที่ 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรนุ่คลา ซึ่งเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงาน

คุณภาพชีวิตการทำงาน และความพากศุกในการทำงานของบุคลากร อันจะส่งผลโดยตรงต่อผลการปฏิบัติงานในทุกด้านของระบบราชการ

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน

แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานได้เกิดขึ้น และแพร่หลายในประเทศอุตสาหกรรมซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก แต่ในเวลาเดียวกันประเทศอื่นๆก็มีแนวความคิดเชิงคุณภาพชีวิตการทำงานเกิดขึ้นด้วย เช่น "humanization of work" ซึ่งมีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่า "quality of work life" หรือ "quality of working life" ซึ่งเป็นความหมายเดียวกันกับ "improvement of working condition" ใช้ในประเทศฝรั่งเศส หรือ "workers-protection" ใช้ในประเทศสังคมนิยม และ "working environment" ใช้ในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย และ "Hatarakigai" ใช้ในประเทศญี่ปุ่น (warek พยานันทิรนันท์ 2547: 8)

แนวคิดในเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานนั้น ได้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานที่สำคัญ กล่าวคือ ในช่วงปี ค.ศ. 1930-1940 คุณภาพชีวิตการทำงานนั้นจะขึ้นอยู่กับความมั่นคงในการทำงาน การทำงานที่มีระเบียบและภาวะแกร่งของผู้ปฏิบัติงาน ต่อมาในปี ค.ศ. 1950-1960 แนวความคิดนี้ได้ขยายออกไปกว้างขึ้น โดยนักจิตวิทยาในสมัยนั้นได้เพิ่มเรื่องความสัมพันธ์ในทางบวกระหว่างข้าราชการในการทำงานกับผลผลิต ซึ่งส่งเสริมให้มีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Working Life, QWL) และในปี ค.ศ. 1960-1970 ได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องการมีโอกาสในการทำงาน และในปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยมุ่งไปที่ประสิทธิผลขององค์การและการเพิ่มประสิทธิภาพ โดยธรรมชาติของบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจ (กฎหมายนี้ 2541: 8)

นาย สันติวงศ์ (2530) อธิบายไว้ว่า การทำงานที่จะให้บรรลุความมุ่งหมายของงานหรือองค์การนั้น การทำงานจะต้องเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวคิดนี้ได้วิวัฒนาการมาจากแนวคิดทางการบริหารในอดีตที่พัฒนามาเป็นลำดับ ซึ่งแนวคิดที่สำคัญที่ต่อเนื่องกันคือ การบริหารที่มีหลักเกณฑ์ที่มุ่งเน้นศึกษาถึงงานเป็นสำคัญ บุคคลสำคัญในแนวคิดนี้คือ Taylor โดยมุ่งเน้นที่หลักเกณฑ์และระเบียบว่าการปฏิบัติงานเช่นไรที่จะเพิ่มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ Fayol มุ่งเน้นที่ตัวผู้บริหารและหลักการบริหาร ทฤษฎีที่สร้างชื่อเสียงมากคือ หลักการบริหารงานทั่วไป ต่อมา Mayo ได้ทดสอบและศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราวของบุคคล จนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมาก โดยกันพบว่า บุคคลเป็นปัจจัยที่ผันแปรได้และเป็นหัวใจในการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน จึงเกิดการบริหารงานแบบมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งต้องให้ความสนใจว่าให้เข้าทำงานด้วยความพึงพอใจ และสามารถคงอยู่ในองค์การได้อย่างมีความสุข

แนวคิดเรื่องคุณภาพชีวิต เริ่มเกิดขึ้นในทศวรรษที่ 1970 ในประเทศไทย ต่อมา การรับรู้แนวคิดนั้นแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม แต่ก็มีการรับรู้ร่วมกันระดับหนึ่งว่าความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมนั้นๆ ไม่ควรถูกมองจากแง่เศรษฐกิจเท่านั้น แต่มุ่งอื่นที่ควรได้รับการพิจารณาคือความถึงด้านที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัย ตลอดจนความสัมพันธ์ทางสังคมของสมาชิกในสังคมนั้น (เจฎาธรรมบันติงศ์ 2544: 14)

สรุปได้ว่า แนวความคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานเกิดขึ้นและแพร่หลายในหลายชาติ ซึ่งมีวัฒนาการและพัฒนาการขยายขอบเขตเกี่ยวกับแนวคิดนี้กว้างขวางขึ้นเรื่อยๆ ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป หนึ่งในวัฒนาการเกี่ยวกับแนวคิดนี้เกี่ยวข้องกับแนวคิดทางการบริหารในอดีตที่พัฒนามาเป็นลำดับ จากนักคิดที่มีชื่อเสียงหลายท่านที่เหล่านักบริหารรู้จักกันดี เช่น Taylor Fayol และ Mayo ซึ่งการรับรู้แนวคิดของคุณภาพชีวิตยอมมีความแตกต่างกันไปในแต่ละสังคม การรับรู้ถึงความเป็นอยู่ที่ดีในสังคมไม่ได้มองเฉพาะด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่มีการมองในแง่มุมอื่นๆ ที่ประกอบกันเป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในที่สุด

3.1 ความหมายของคุณภาพชีวิตการทำงาน

ลินชัย พยารัศมี (2544: 5) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตการทำงานว่า หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ที่ดี ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพของพนักงาน ภายใต้หลักเกณฑ์ 4 ประการ คือ ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน ความเป็นธรรมหรือความเสมอภาค ความเป็นปัจเจกบุคคล ความเป็นประชาธิปไตยในการทำงาน

ทิพวรรณ ศิริคูณ (2542: 7) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตการทำงานว่า หมายถึง ทัศนคติ ความรู้สึกของพนักงานที่มีต่อการปฏิบัติงาน โดยได้รับความพึงพอใจในงานและมีสุขภาพจิตที่สมมูล แล้วเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้สมาชิกมีความสุขในงาน และมีความผูกพันต่อองค์กรที่ปฏิบัติงานอยู่

ผ่านการประเมินคุณภาพชีวิตการทำงาน
ภูวนัช น้อหงส์ (2541: 14) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตการทำงานว่า หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจโดยรวมต่อสภาพการทำงานในองค์กร โดยวัดจากความพึงพอใจในองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ความพึงพอใจในลักษณะงาน ความพึงพอใจในด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

พรสุข อัศวนิเวศน์ (2541: 10) กล่าวถึง คุณภาพชีวิตการทำงานว่า หมายถึง องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตในการทำงาน วัดได้จากรายได้และประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสพัฒนาศักยภาพ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในการทำงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมาภูมิในองค์การ ภาวะอิสระจากการ และความภาคภูมิใจในองค์การ

Carrell et.al (1992: 27, อ้างถึงใน สรวงสรรค์ ตีปีนตา 2541: 32) กล่าวถึง คุณภาพชีวิตในการทำงานว่า หมายถึง การพยายามที่จะให้ความต้องการส่วนบุคคลของพนักงานได้รับการสนองตอบในการทำงานของพนักงาน และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานนั้น องค์การทำได้ทั้งในด้านสังคม และด้านรับผิดชอบในเชิงจริยธรรม โดยโปรแกรมคุณภาพชีวิตในการทำงานนี้ จะเน้นไปที่การสร้างความสบายนิ สภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย และ โดยเฉพาะพยายามสร้างให้คนงานมีความสนุกสนาน เมื่อันกำลังเล่นสนุกอยู่กับเพื่อน อันจะทำให้พนักงานมีความสมมุตตน์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ กระปรี้กระเปร่า และมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี ซึ่งจะส่งผลไปสู่การมีแรงบุญในการทำงานมากขึ้น และช่วยเพิ่มผลผลิตได้มากขึ้นด้วย

Huse and Cummings (1985: 198-200, อ้างถึงใน พรสุข อศวนิเวศน์ 2541: 18) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตในการทำงานว่า เป็นความสอดคล้องกันระหว่างความปรารถนาหรือความพึงพอใจในงานของบุคคลกับประสิทธิผลขององค์การ หรืออีกนัยหนึ่งคุณภาพชีวิตในการทำงานคือ ประสิทธิผลองค์การอันเนื่องมาจากความพากเพียรในงานของผู้ปฏิบัติงาน เป็นผลสืบเนื่องมาจากการรับรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งทำให้พนักงานมีความพึงพอใจในงานนั้นๆ และอธิบายอีกว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานจะส่งผลต่อองค์การ 3 ประการ คือ ประการแรก ช่วยเพิ่มผลผลิตขององค์การ ประการที่สอง ช่วยเพิ่มความสุขและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานตลอดจนเป็นแรงจูงใจแก่พนักงานในการทำงาน ประการสุดท้าย คุณภาพชีวิตในการทำงานจะช่วยปรับปรุงศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานอีกด้วย

Arthur (1981: 8, อ้างถึงใน สรวงสรรค์ ตีปีนตา 2541: 23) กล่าวถึงคุณภาพชีวิตในการทำงานว่า เป็นส่วนหนึ่งของคุณภาพชีวิต ซึ่งหมายถึง “ความรู้สึกทางจิตวิทยาของบุคคลต่อสภาวะความเป็นอยู่ (well-beings) หรือความสุขโดยรวม (whole happiness) ซึ่งเป็นความพึงพอใจต่อชีวิตหรือมีแนวโน้มต่อชีวิตในทางบวก”

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับ ระดับผู้พิเศษ

Guest (1979: 76, อ้างถึงใน ภูวนิช น้อหงษ์ 2541: 9) กล่าวถึง คุณภาพชีวิตในการทำงานว่าหมายถึง ปัญกิริยาของบุคคลต่อการทำงานหรือผลที่เกิดขึ้นกับบุคคล อันเนื่องมาจากประสบการณ์ในการทำงาน นั่นคือ คุณภาพชีวิตการทำงานหมายถึงความรู้สึกทั้งหลายของบุคคล เกี่ยวกับทุกมิติของการทำงาน เช่น ความรู้สึกเกี่ยวกับผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ความมั่นคง สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความสัมพันธ์เกี่ยวกับองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและคุณค่าที่แห่งอยู่ภายในการทำงานในชีวิตของบุคคล

Davis (1977: 53, อ้างถึงใน สินขัย ลายรัศมี 2544: 10) เป็นผู้นำคำพิพากษาชีวิตในการทำงาน มาใช้เป็นครั้งแรก ได้นิยามว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานหมายถึงคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับสิ่งแวดล้อม โดยส่วนรวมในการทำงานของเขา และเน้นมิติ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งมักถูกละเอียดจากปัจจัยทางเทคนิคและปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ในการออกแบบการทำงาน

Bluestone (1977: 44, อ้างถึงใน นฤดล มีเพียร 2541: 10-11) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตในการทำงานว่าหมายถึง การสร้างสรรค์บรรยายการที่จะทำให้ผู้ใช้แรงงานได้รับความพึงพอใจในการทำงานให้สูงขึ้น โดยผ่านการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาสำหรับองค์การ ซึ่งจะมีผลกระตุ้นต่อชีวิตการทำงานของพวกราชนา นั่นคือ ได้หมายความรวมถึงการปรับปรุงการบริหารเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ โดยทำให้มีประชาธิปไตยในสถานที่ทำงานเพิ่มมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงประสิทธิผลขององค์การ ทั้งนี้ เพราะเป็นการเปิดโอกาสใหม่ๆ ให้สามารถใช้ในการทำงานในองค์การ ย่อมทำให้สามารถหรือกำลังแรงงานได้รับความพึงพอใจสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและพฤติกรรมภายในกลุ่มองค์การ ขึ้น เช่น การขาดงานลดลง คุณภาพของผลิตภัณฑ์ดีขึ้น การกวดขันเกี่ยวกับวินัยผ่อนคลายลง ความคับข้องใจลดลง เป็นต้น

Walton (1974: 12, อ้างถึงใน สรวงสารค์ ตีะปินตา 2541: 21-22) ได้ให้ความหมายของคุณภาพชีวิตการทำงานไว้ว่า เป็นลักษณะการทำงานที่ตอบสนองความต้องการและความประนีดของบุคคล โดยพิจารณาคุณลักษณะแนวทางความเป็นบุคคล สภาพตัวบุคคลหรือสังคม เรื่องสังคมขององค์การที่ทำให้งานประสบผลสำเร็จ ซึ่งสามารถวัดได้จากเกณฑ์ชี้วัด 8 ด้าน คือ ค่าตอบแทนที่ชุติธรรม สภาพการทำงานที่มีความปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ความก้าวหน้า ความมั่นคงในการทำงาน โอกาสพัฒนาศักยภาพของคน การทำงานร่วมกันและความสัมพันธ์กับบุคคล อื่น สิทธิส่วนบุคคล จังหวะชีวิต และความเป็นประโยชน์ต่อสังคม และยังมีความหมายที่กว้างขึ้น นิใช้แค่กำหนดแต่เวลาในการทำงานสัปดาห์ละ 40 ชั่วโมง หรือมิใช่เพียงกฎหมายคุ้มครองแรงงานเดียว หรือจ่ายค่าตอบแทนที่คุ้มค่าเท่านั้น แต่มีความหมายรวมไปถึงความต้องการและความประนีดในชีวิตของบุคลากร ในหน่วยงานที่ดีขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงานหมายถึง คุณภาพของการดำเนินชีวิตในการทำงานของบุคคลหรือผู้ปฏิบัติงาน ที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในการทำงาน ส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพสูงหรือต่ำได้

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน

Walton (1975: 12-15, อ้างถึงใน สุพรรณิ ไทยประดิษฐ์ 2545: 12-14) เป็นบุคคลหนึ่ง ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานอย่างจริงจัง โดยพิจารณาจากคุณลักษณะของบุคคล เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตเน้นแนวทางความเป็นมนุษย์ (Humanistic) ศึกษาสภาพแวดล้อมตัวบุคคลและ สังคมที่ส่งผลทำให้การทำงานประสบความสำเร็จ การทำงาน ผลผลิตที่ได้รับตอบสนองความ ต้องการ และความพึงพอใจของบุคคลในการทำงาน โดย Walton ได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการ สร้างคุณภาพชีวิตในการทำงานนั้น ประกอบไปด้วยเจื่อนใจต่างๆอยู่ 8 ประการ ดังนี้

1. การได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม (Adequate and Fair Compensation) ค่าตอบแทนเป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพชีวิตการทำงานได้ เนื่องจากทุกคนมีความต้องการทาง เศรษฐกิจ และมุ่งจะทำงานเพื่อให้ได้รับการตอบสนองทางเศรษฐกิจ ซึ่งความต้องการนี้เป็น สิ่งจำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ บุคคลนักจากจะสร้างความคาดหมายในค่าตอบแทนสำหรับตน แล้ว ยังมองในเชิงเปรียบเทียบกับผู้อื่นในประเภทของงานแบบเดียวกัน ดังนั้นเกณฑ์ในการตัดสิน เกี่ยวกับค่าตอบแทนที่จะบ่งชี้ว่า มีคุณภาพชีวิตการทำงานนั้น จะพิจารณาในเรื่อง

1.1 ความเพียงพอ คือ ค่าตอบแทนที่ได้จากการทำงานนั้นเพียงพอที่จะดำรงชีวิต ตามมาตรฐานและสังคม

1.2 ความยุติธรรม ซึ่งประเมินความสัมพันธ์ระหว่างค่าตอบแทนกับลักษณะงาน พิจารณาได้จากการเปรียบเทียบค่าตอบแทนที่ได้รับจากการงานของตนกับงานอื่นที่มีลักษณะคล้ายๆกัน

2. สภาพการทำงานที่ดีมีความปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ (Safe and Healthy Working Conditions) คือ ผู้ปฏิบัติงานควรจะอยู่ในสภาพแวดล้อมทางด้านร่างกาย และสิ่งแวดล้อม ของการทำงานที่ป้องกันอุบัติเหตุ และไม่เกิดผลเสียต่อสุขภาพและปลอดภัยซึ่งเป็นการควบคุม

สภาพทางกายภาพ

ผลงานวิจัยแห่งศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

3. ความมั่นคงและความก้าวหน้าในการทำงาน (Opportunity for Continued Growth and Security) งานที่ผู้ปฏิบัติได้รับมอบหมายจะมีผลต่อการคงไว้ และการขยายความสามารถของ ตนเองให้ได้รับความรู้และทักษะใหม่ๆ มีแนวทางหรือโอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้น ในลักษณะของคุณภาพชีวิตการทำงาน ตัวบ่งชี้เรื่องความก้าวหน้าและความมั่นคงในการทำงานมี เกณฑ์การพิจารณา คือ

3.1 มีการทำงานที่พัฒนา หมายถึง ได้รับผิดชอบ ได้รับมอบหมายงานมากขึ้น

3.2 มีแนวทางก้าวหน้า หมายถึง มีความคาดหวังที่จะได้รับการเตรียมความรู้ ทักษะ เพื่องานในหน้าที่ที่สูงขึ้น

3.3 โอกาสความสำเร็จ เป็นความก้าวหน้าของโอกาสที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จในองค์กร หรือในสายงานอาชีพอันเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงาน สมาชิกครอบครัว หรือผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ

3.4 ความมั่นคง หมายถึง มีความมั่นคงของการว่าจ้างและรายได้ที่จะได้รับ

4. โอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคคล (Opportunity for Developing and Using Human Capacity) คือ โอกาสในการพัฒนาและการใช้ความสามารถของพนักงานในการปฏิบัติงานตามทักษะและความรู้ที่มี ซึ่งจะทำให้พนักงานรู้สึกว่าตนมีคุณค่าและรู้สึกท้าทายในการทำงาน ได้ใช้ความสามารถในการทำงานเต็มที่ รวมทั้งความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

5. การบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน (Social Integration) คือ การที่ผู้ปฏิบัติงานรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ได้รับการยอมรับ และร่วมมือกันทำงานจากกลุ่มเพื่อร่วมงาน รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อร่วมงาน มีบรรยากาศในการทำงานที่ดี ปราศจากการเม็คติ และการทำลายชื่งกันและกัน

6. สิทธิของพนักงาน (Employee Rights) คือ การมีสิทธิในเรื่องส่วนบุคคล การมีอิสระในการพูด การแสดงความคิดเห็น การใช้สิทธิ เสียงภาพ และความเสมอภาค เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกัน รวมทั้งสิทธิที่พนักงานควรได้รับจากการครอบครองทรัพย์มีความเสมอภาคกัน

7. เวลาทำงานกับชีวิตส่วนตัว (Work and the Total Life Space) คือ ลักษณะการปฏิบัติงานของพนักงาน มีผลผลกระทบต่อบาทบทาทในชีวิตส่วนตัวของพนักงานอย่างไร ทั้งในเรื่องของเวลา พฤติกรรม ทัศนคติ โดยเฉพาะบทบาทและการแบ่งเวลา กับชีวิตครอบครัว การพักผ่อน ดังนั้น ควรมีการสร้างความสมดุลระหว่างงานและชีวิตส่วนตัวของพนักงาน

8. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ภายในองค์กรและสังคมภายนอก (Social Relevance of Work) คือ การที่พนักงานมีความรู้สึกว่า กิจกรรมหรืองานที่ทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งองค์กรของตน ได้ทำประโยชน์ให้สังคม เป็นการเพิ่มคุณค่าความสำคัญ อาชีพ และเกิดความรู้สึกภูมิใจในองค์กรของตนเอง

Huse and Cummings (1985: 198-200, อ้างถึงใน พรสุข อัศวนิเวศน์ 2541: 27-29) ได้วิเคราะห์ลักษณะคุณภาพชีวิตการทำงานของ Walton (1973: 11-21) แล้วนำมาประยุกต์ ปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งออกได้เป็นลักษณะต่างๆ 8 ด้าน ดังนี้

1. รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน (Adequate and Fair Compensation) หมายถึง การได้รับรายได้และผลตอบแทนที่เพียงพอและสอดคล้องกับมาตรฐาน ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกว่า มีความเหมาะสมและเป็นธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากงานอื่นๆ

2. สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ (Safe and Healthy Environment) หมายถึง การที่พนักงานได้ปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สถานที่ทำงานไม่ได้ส่งผลเสียต่อสุขภาพและไม่เสี่ยงต่ออันตราย

3. การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน (Development of Human Capacities) หรือโอกาสพัฒนาศักยภาพ หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสพัฒนาปัจจุบัน ให้แก่ งานที่ได้ใช้ทักษะและความสามารถหลากหลาย งานมีความท้าทาย งานที่ผู้ปฏิบัติมีความเป็นตัวของตัวเองในการทำงาน งานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญ และงานที่ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลการปฏิบัติงาน

4. ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน (Growth and Security) หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติมีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่งอย่างมั่นคง

5. สังคมสัมพันธ์ (Social Integration) หมายถึง การที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงาน ที่ทำงานมีบรรยายกาศของความเป็นมิตร มีความอบอุ่นเอื้ออาทร ปราศจากการแบ่งแยก เป็นหมู่เหล่า ผู้ปฏิบัติงานได้รับการยอมรับและมีโอกาสสนับสนุนกันผู้อื่น

6. ธรรมนูญในองค์กร (Constitutionalism) หมายถึง การมีความยุติธรรมในการบริหารงาน มีการปฏิบัติต่อบุคลากรอย่างเหมาะสม ผู้ปฏิบัติงานได้รับการเคารพในสิทธิ์และความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บังคับบัญชายอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา บรรยายกาศขององค์กรมีความเสมอภาคและความยุติธรรม

7. ภาวะอิสระจากงาน (Total Life Space) หมายถึง ภาวะที่บุคคลมีความสมดุล ในช่วงของชีวิต ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับช่วงเวลาอิสระจากงาน มีช่วงเวลาที่ได้คลายเครียดจากภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ

8. ความภูมิใจในองค์กร (Organizational Pride) หมายถึง ความรู้สึกของบุคลากรที่มีความภูมิใจ ที่ได้ปฏิบัติงานในองค์กรที่มีชื่อเสียง และได้รับรู้ว่าองค์กรการอ่านว่ายุทธศาสตร์และรับผิดชอบต่อสังคม

Bruce and Blackburn (1992: 15-16, อ้างถึงใน ภูวนัย น้อยวงศ์ 2541: 16-17) ได้ให้การศนนະเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของคุณภาพชีวิตการทำงาน มีดังต่อไปนี้

1. ค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ
2. สภาพการทำงานที่ปลอดภัยและไม่ทำลายสุขภาพ
3. การมีโอกาสในการพัฒนาความสามารถ โดยทำงานที่มีความหมายและสร้าง乎แนวทางใหม่ๆในการทำงาน

4. ความก้าวหน้าและความมั่นคง ซึ่งหมายรวมถึง โอกาสในการพัฒนาความรู้ทักษะ และความสามารถ รวมทั้งรู้สึกถึงความมั่นคงในการทำงาน
  5. การบูรณาการสังคม ซึ่งหมายถึง การมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพนักงานและผู้บริหาร
  6. การที่พนักงานทำงานในสภาพการทำงานที่ปราศจากความวิตกกังวล และการมีโอกาสก้าวหน้าอย่างเท่าเทียมกัน
  7. การมีเวลาว่าง หมายถึง ความสามารถในการแบ่งเวลาให้กับเรื่องส่วนตัวและงานได้อย่างเหมาะสม
  8. การยอมรับทางสังคม คือ มีความภูมิใจต่องานที่รับผิดชอบและต่อนายจ้าง
- Westley (1979: 122, อ้างถึงใน สรวงสรรค์ ตีะปีนตา 2541: 50) ได้จำแนกคุณภาพชีวิตในการทำงานออกเป็น 4 มิติ ใน การชี้วัดคุณภาพชีวิตในการทำงาน คือ
1. มิติเกี่ยวกับความไม่เสมอภาค (inequity) ตามทัศนะทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเสนอให้ใช้ความพึงพอใจ การนัดหยุดงาน และการก่อวินาศกรรมเป็นตัวชี้วัด
  2. มิติเกี่ยวกับความไม่มั่นคง (insecurity) ตามทัศนะตามรัฐศาสตร์ซึ่งเสนอให้ใช้ตัวชี้วัด เช่น เดียวกับมิติแรก
  3. มิติอิัญญาภาพหรือความแยกแยก (alienation) ตามทัศนะทางจิตวิทยาได้เสนอให้ใช้ความรู้สึกว่างเบยหรือเนยเมย การขาดงาน และการลาออกจากงานเป็นตัวชี้วัด
  4. มิติเกี่ยวกับการปลิกตัว (anomie) ตามทัศนะทางสังคมวิทยาได้เสนอให้ใช้ความรู้สึกเกี่ยวกับการไร้ความหมาย การขาดงาน และการลาออกจากงานเป็นตัวชี้วัด

Lewin (1981: 47-51, อ้างถึงใน สรวงสรรค์ ตีะปีนตา 2541: 50-51) ได้เสนอเกณฑ์

ชี้วัดคุณภาพชีวิตในการทำงาน ไว้ 10 ประการ ดังนี้

ผลงานที่ดีมาก รถบันบันทึกเสื้อกษา

1. ค่าใช้จ่ายและผลประโยชน์ที่ได้รับ
2. เงื่อนไขของการทำงาน
3. เสถียรภาพของการทำงาน
4. การควบคุมการทำงาน
5. การปกป้องตนเอง
6. การยอมรับฟัง
7. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
8. วิธีพิจารณาเรียกร้อง
9. ความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่

10. ความอาุโส

Kast and Rosenzweig (1985: 150, อ้างถึงใน นฤคล มีเพียร 2541: 38) กล่าวถึงเกณฑ์ชี้วัดทางสังคมเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของบุคคล จะต้องมีองค์ประกอบ 11 ประการดังนี้

1. บุคคลและครอบครัว
2. สุขภาพอนามัยและการ โภชนาการ
3. ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม
4. การติดต่อสื่อสาร
5. ความปลอดภัย
6. การศึกษาและการฝึกอบรม
7. การทำงาน
8. สวัสดิการและความมั่นคงทางสังคม
9. รายได้และผลผลิต
10. การมีส่วนร่วมในสังคม
11. วัฒนธรรมและการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

Cascio (1989: 25, อ้างถึงใน นฤคล มีเพียร 2541: 40-41) กล่าวถึงประเด็นสำคัญของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคคลในสถาบันการทำงานสหัสเรียมERICA จะต้องประกอบด้วย

1. ค่าตอบแทน
2. ผลประโยชน์ของลูกจ้าง
3. ความมั่นคงในงาน
4. การเลือกเวลาการปฏิบัติงานให้เหมาะสม
5. ความเครียดในการทำงาน
6. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานที่เกี่ยวข้อง
7. มีการปักธงแบบประชาธิปไตย
8. การแบ่งปันผลกำไร
9. ลิทธิในการได้รับเนื้ยบ้านๆ
10. มีโครงการส่งเสริมสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงาน
11. การทำงาน 4 วันใน 1 สัปดาห์

Desslers (1991: 4, อ้างถึงใน นฤคล มีเพียร 2541: 41-42) ได้เสนอเกณฑ์วัดคุณภาพชีวิตในการทำงานไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. คุณค่าของงานที่ทำ

2. สภาพการทำงานที่มีความมั่นคงและปลอดภัย
3. ผลตอบแทนและรายได้ที่เพียงพอ
4. ความมั่นคงในการทำงาน
5. มีการคุ้มครองความอ่อนไหวการทำงานที่เหมาะสมและเพียงพอ
6. ได้รับทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง
7. ได้รับโอกาสในการแสดง才华ความรู้และความก้าวหน้าในงานที่ทำ
8. โอกาสในการพิจารณาความดีความชอบ
9. มีความรู้สึกที่ดีต่อบรรยายกาศองค์การ
10. การได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม

Vaska (1992: 210, อ้างถึงใน ภูวนัย น้อยวงศ์ 2541:29) ได้เสนออีกที่ สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงาน 4 ด้าน คือ

1. ความปลอดภัยซึ่งเกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความปลอดภัย รายได้และความก้าวหน้า
2. ความเต็มอภิภาก เช่น การจ่ายค่าจ้างที่สัมพันธ์กับงานที่ทำ หรือการจ่ายค่าจ้างตามผลงาน
3. ลักษณะเฉพาะของบุคคลซึ่งสัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถ การเรียนรู้ และการใช้ทักษะ
4. ความเป็นอิสระในการแสดงความเห็นเป็นตัวพิจารณาไปสู่การตัดสินใจในการแก้ปัญหา

Spyropoulos (อ้างถึงใน ภูวนัย น้อยวงศ์ 2541: 28) ได้ให้ทฤษฎีของคุณภาพชีวิต การทำงานประกอบด้วยหัวข้อ 6 หัว ได้แก่

ผลงานที่มีน้ำหนักทางด้านบัณฑิตศึกษา

1. สภาพเดิงแวงด้อมการทำงาน
2. ค่าตอบแทน
3. คุณค่าของงานที่ทำ
4. เวลาของการทำงาน
5. อนาคตที่ดีต่ออาชีพที่ทำ
6. มีสังคมและเพื่อนร่วมงานที่ดี

บุญแสง ชีระภากร (2533: 5-12) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ถือว่าเป็นสาระสำคัญในการนำมาพิจารณาเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงาน มี 10 ประการ ดังนี้

1. ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเพียงพอ (Adequate and fair pay) ค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินซึ่งพิจารณาได้ 2 ประเด็น คือ ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและค่าตอบแทนที่เพียงพอ ค่าตอบแทนที่เหมาะสมคือ การจ่ายค่าจ้างและเงินเดือนตามหลักงานเท่ากันเงินเท่ากัน (equal pay for equal work) ซึ่งเป็นหลักการที่ต้องใช้เทคนิคการบริหารค่าจ้างเงินเดือน เช่น การวิเคราะห์งาน การประเมินค่างาน (job evaluation) การจัดทำโครงสร้างเงินเดือน มาประยุกต์ใช้ให้มีความเหมาะสมกับแต่ละองค์การ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจภายนอกองค์การด้วย ส่วน ค่าตอบแทนที่เพียงพอ การจ่ายค่าจ้างและเงินเดือนตามสภาพทางเศรษฐกิจ ค่าครองชีพ ภาวะเงิน เพื่อ อัตราเงินเดือนที่เหมาะสม เป็นต้น

2. ผลประโยชน์เกื้อกูล (Fringe benefits) เป็นค่าตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงินที่องค์กรจัดให้แก่บุคคลในองค์กร เช่น วันหยุด วันลา วันพัก ฯลฯ ซึ่งถือเป็นสิ่งที่องค์กรให้แก่บุคคล ในองค์กร โดยไม่มีข้อผูกพัน เพราะไม่ถือเป็นค่าตอบแทนในการจ้างงาน แต่เป็นค่าตอบแทนที่ให้เพื่อเป็นผลประโยชน์ในการเสริมสร้างชีวิตความเป็นอยู่และความสะดวกสบายในการทำงาน เท่านั้น ผลประโยชน์เกื้อกูลเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลมากในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ตัวบุคคล เพราะโดยทั่วไปแล้วการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินมักมีความแตกต่างในแต่ละองค์กร ไม่มากนัก แต่ผลประโยชน์เกื้อกูลมีความแตกต่างกันมาก องค์กรใดมีประโยชน์เกื้อกูลสูงก็จะมีแรงจูงใจให้มีผู้มาสมัครทำงานกับองค์กรนั้นมาก บุคคลจำนวนนี้น้อยที่มีความรู้สึกว่ามีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี เพราะองค์การจัดผลประโยชน์เกื้อกูลให้มากกว่าองค์กรอื่นๆ จึงเป็นข้อดีที่สำคัญที่สุดที่ผู้บริหารองค์การต้องคำนึงถึงในการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับบุคคลในองค์การ

3. สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและสุขลักษณะ(A safe and healthy environment) การจัดสภาพแวดล้อมของการทำงานให้สะอาด สุขลักษณะต่อร่างกาย ทั้งในด้านแสงสว่าง เสียง ตลอดจนความสะอาดทั่วไป และมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันการบาดเจ็บในระหว่างการทำงานหรือผลกระทบต่อสุขภาพในระยะยาว เป็นสิ่งที่ควรต้องทำเพื่อรักษาชีวิตและสุขภาพของคนในองค์การ ปัจจุบันปัญหาในเรื่องมลภาวะ (pollution) เป็นปัญหาที่ภาครัฐและเอกชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก จึงควรที่ฝ่ายจัดการของแต่ละองค์การต้องจัดให้มีขึ้น เพื่อบำรุงรักษาทรัพยากรบุคคลซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ไว้ ในสภาพความเป็นจริงแล้วก็ได้มีกฎหมายกำหนดไว้ในเรื่องเด่านี้อยู่เช่นกัน การจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและสุขลักษณะจึงเป็นผลดีทั้งในแง่กฎหมาย แล้วแต่ระบบ และการสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์การด้วย

4. ความมั่นคงในการทำงาน (Job security) ในที่นี้มีความหมายในด้านของการจ้างงานและความเป็นธรรมในการเลิกจ้าง องค์การที่ให้ความมั่นคงในการจ้างงานสูง เช่น ระบบ

ราชการมีการจ้างงานจนอายุครบ 60 ปี และไม่มีการเลิกจ้างโดยไม่มีสาเหตุอันสมควร เช่น ทุจริต หรือหยุดงาน โดยไม่มีเหตุผล จึงเป็นตัวอย่างขององค์การที่มีความมั่นคงสูง จนมีผู้เข้าทำงานโดยเหตุผลของความมั่นคงนี้ ส่วนองค์การเอกชนที่มีขนาดใหญ่และมีสถานภาพมั่นคงในการจ้างงาน สูงมากเช่นเดียวกัน แม้มีการปลดพนักงานออกก่อนครบเกณฑ์ตาม แต่ก็มีการจ่ายเงินชดเชย ตามที่กฎหมายกำหนด จึงมีผู้นิยมทำงานในองค์การแบบนี้มาก ความมั่นคงจึงเป็นสิ่งดึงดูดใจและสร้างความพึงพอใจในการทำงานให้แก่บุคคลในองค์การสูง องค์การที่มีขนาดเล็กและมีความมั่นคงในการจ้างงานต่ำมากใช้วิธีเพิ่มค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงิน คือค่าจ้างหรือเงินเดือนให้สูงกว่าองค์การที่มีความมั่นคงในการทำงานสูง เพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์กรแทนกันไป แต่ความมั่นคงในการทำงานมักมีผลเสีย ถ้าไม่มีมาตรการในการป้องกันที่ดี กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับความมั่นคงในการจ้างงานสูงจะเกิดความเมื่อย (inert) ในการทำงาน เพราะถือว่าตนเองจะไม่ถูกเลิกจ้างถ้าไม่ทำความผิดร้ายแรงซึ่งแทนที่จะสร้างความพึงพอใจและมีคุณภาพชีวิตในการทำงาน ที่ดี กลับกลายเป็นผลเสียแก่องค์การเอง

5. เศรษฐกิจในการเจรจาต่อรอง (Free collective bargaining) การร่วมเจรจาต่อรองเป็นสิทธิและเศรษฐกิจของพนักงานในองค์การตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ การร่วมเจรจาต่อรองโดยทั่วไปมักเป็นเรื่องของผลประโยชน์ที่บุคคลในองค์การพึงได้รับจากองค์กร เช่น การเรียกร้องให้เพิ่มค่าจ้าง การเรียกร้องให้เพิ่มสวัสดิการ การต่อรองไม่ให้เลิกจ้าง เป็นต้น การร่วมเจรจาต่อรองตามปกติจะเป็นเรื่องระหว่าง 2 ฝ่าย คือ นายจ้างและลูกจ้าง แต่ถ้าต่อรองแล้วไม่สามารถหาข้อตกลงได้ก็จะนำไปสู่การนัดหยุดงาน ซึ่งต้องมีฝ่ายที่สาม คือ ฝ่ายรัฐบาลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เพื่อมิให้เกิดผลเสียหายขึ้นแก่ทุกๆฝ่าย การร่วมเจรจาต่อรองทุกครั้งมักมองไปในแง่ที่ไม่ดี แต่ถ้าเราพิจารณาทั้งในด้านจิตวิทยา และด้านเศรษฐกิจแล้วจะพบว่า เราสามารถนำการร่วมเจรจาต่อรองมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคลในองค์กรได้เป็นอย่างดี ในแง่ของจิตวิทยา พนักงานหรือลูกจ้างมักเกิดความรู้สึกกดดันต่อการทำงานในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติภาระให้กับบังคับบัญชา การอนุญาตให้มีการรวมตัวกันเจรจาต่อรองอย่างอิสระภายใต้ขอบเขตของกฎหมายทำให้กลุ่มของพนักงานหรือลูกจ้างมีอำนาจต่อรองกับผู้บริหารขององค์การได้ การมีอำนาจต่อรองกับผู้บังคับบัญชาของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกมีศักดิ์ศรี เกิดความพึงพอใจในตำแหน่งหน้าที่ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงาน จะสร้างประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น เพราะเมื่อบุคคลเกิดความรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง ความสำคัญในตำแหน่งหน้าที่แล้ว ก็จะเอ้าใจใส่ในงาน ตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด เพื่อสร้างผลงานและความสำคัญของตำแหน่งหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ส่วนทางด้านเศรษฐกิจการร่วมเจรจาต่อรองมีผลกระทบโดยตรงถึงเศรษฐกิจของทั้งองค์การและกลุ่มพนักงาน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับผลงาน

ของการเจรจา องค์การจึงควรหาข้อมูลในเรื่องผลประโยชน์ที่บุคคลในองค์การควรจะได้รับและต้องการจะได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการเจรจาต่อรองแต่ละครั้ง ซึ่งเป็นมาตรการที่เหมาะสมที่จะใช้ในการเจรจาต่อรองตามข้อจำกัดที่องค์กรมีอยู่ ทั้งเป็นการสกัดกั้นมิให้มีการนัดหยุดงาน และช่วยเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในองค์การอีกด้วย

6. พัฒนาการและการเจริญเติบโต (Growth and development) พัฒนาการและการเจริญเติบโตในตำแหน่งหน้าที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก เพราะการที่บุคคลใดจะมีการเจริญเติบโตในตำแหน่งหน้าที่ได้นั้นจะต้องมีพัฒนาการทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่เกี่ยวข้องกับงานเป็นอย่างดี พัฒนาการจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับตัวบุคคล ส่วนการเจริญเติบโตเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติ แต่โดยสรุปแล้ว ทั้งพัฒนาการและความเจริญเติบโตเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน ซึ่งแต่ละบุคคลอาจมีระดับของความต้องการที่แตกต่างกันออกไป แต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ต้องมีบางส่วนการพัฒนาที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโต จึงสามารถเจริญเติบโตในตำแหน่งหน้าที่นั้นได้ ซึ่งเงื่อนไขนี้ในบางองค์กรถือเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

7. บูรณาการทางสังคม (Social integration) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์การ ที่ในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สำหรับในรูปแบบที่เป็นทางการ อาจจะไม่ใช่ชุดที่เป็นปัญหาสำคัญ เพราะมีโครงสร้าง ตลอดจนกฎข้อบังคับด่างๆ เป็นตัวกำหนด รูปแบบของความสัมพันธ์อยู่แล้ว ส่วนความสัมพันธ์ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะเป็นตัวชี้ว่าองค์กรมีการบูรณาการทางสังคมหรือไม่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์การมักเดินไปด้วยขั้นตอน ลำดับ เมื่อนำมาความสัมพันธ์ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการมาใช้จะช่วยให้ระบบงานขององค์การคล่องตัวขึ้น ซึ่งในสังคมที่มีลักษณะของocratic แบบสังคมไทย ความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการจะมีประโยชน์มาก แต่ทั้งนี้จะต้องไม่ใช่จนเลยเกิดภัยเป็นระบบพรรคพากใบ วิธีการเสริมสร้างบูรณาการทางสังคมในองค์การที่ดีที่สุด คือ การจัดกิจกรรมกลุ่มที่ไม่เกี่ยวกับงาน เช่น กลุ่มกีฬา กลุ่มสวัสดิการ เป็นต้น แล้วค่อยนำเอากิจกรรมเหล่านั้นเข้ามาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์การ

8. การมีส่วนร่วมในองค์การ (Participation) การมีส่วนร่วมในองค์การในที่นี้หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการบริหาร ซึ่งฝ่ายบริหารขององค์การได้ขอมรับและเปิดโอกาสให้พนักงานขององค์กรมีส่วนร่วมได้ รูปแบบของการมีส่วนร่วมอาจมีแตกต่างกันไปตามลักษณะขององค์การ เช่น ถ้าองค์กรมีการบริหารแบบคณะกรรมการก็อาจให้มีผู้แทนของพนักงานร่วมเป็นกรรมการบริหารด้วย หรือถ้าองค์กรมีผู้บริหารสูงสุดคนเดียว การกำหนดนโยบายโดยนายบริหารอาจรับฟังความคิดเห็นของผู้แทนพนักงาน หรืออาจอยู่ในฐานะสมาชิกของคณะกรรมการที่ปรึกษาผู้บริหาร เป็นต้น

นอกจากนี้ การบริหารงานที่ต้องการให้พนักงานในองค์การมีส่วนร่วมไปพร้อมกันทั้งหมดอาจทำได้ใน การปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เล็กลงมา คือ แต่ละส่วนงานอาจใช้วิธีการรับฟังความคิดเห็นหรือมอบหมายให้พนักงานแต่ละกลุ่มขัดวงปี๊าหมายเฉพาะกลุ่มในการทำงาน โดยอาศัยกรอบนโยบายหลักขององค์การเป็นแนวทาง การบริหารงานที่ให้พนักงานมีส่วนร่วมที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน คือ การบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์ (Management by objective) และวงจรควบคุมคุณภาพ (Quality control circle)

9. ประชาธิปไตยในการทำงาน (Democracy at work) ความหมายของคำว่าประชาธิปไตยในที่นี้หมายถึง การให้ความสำคัญกับบุคคลในองค์การทุกๆคนในการทำงานร่วมกันอย่างเสมอหน้ากัน ไม่ว่าจะอยู่ในระดับใดขององค์การ เพราะถือว่าทุกคนคือองค์ประกอบของความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ ไม่ว่าจะมีภาระใดๆเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน การประชุมกลุ่ม การทำงานเป็นทีม จะต้องฟังเสียงของทุกๆคนอย่างเท่าเทียมกัน และแก้ปัญหาด้วยเหตุผลที่ดีที่สุด การเพดานการคุ้ยอำนาจในองค์การใช้ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างมากจริงๆเท่านั้น ประชาธิปไตยในการทำงานจะมีความสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมในองค์การสูง ทุกคนกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออก เพราะได้รับการยกย่องให้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ซึ่งถือได้ว่าเป็นความต้องการขั้นตอนหนึ่งของมนุษย์ทุกคน อันเป็นส่วนเสริมสร้างให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น

10. เวลาว่างของชีวิต (Total life space) การทำงานในองค์การมิได้เป็นเพียงปัจจัยเดียวในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนย่อมต้องการเวลาว่างเพื่อพักผ่อนเป็นตัวของตัวเองหรือทำกิจกรรมนันทนาการ องค์การที่ต้องการลั่นเสรีมให้บุคคลในองค์การมีคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งอาจมีเป็นเวลาสั้นๆ ในระหว่างการทำงาน เช่น มีเวลาหยุดพักระหว่างงาน หรือเวลาพักระยะยาว เช่น กำหนดวันลาพัก放onประจำปี ตลอดจนวันหยุดตามปกติประจำสัปดาห์ และวันหยุดพิเศษเนื่องในเทศกาลต่างๆ การจัดให้มีวันหยุดซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่พนักงานทุกคนได้ลากงานประจำนี้ ถือเป็นประโยชน์เกือกุลชนิดหนึ่งในประเภทที่ไม่เป็นตัวเงิน ที่จัดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการสร้างคุณค่าของตัวบุคคลที่มิได้มีการทำงานเหมือนเครื่องจักรที่ไม่มีชีวิตใจ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานพบว่า ปัจจัยที่สามารถชี้วัดคุณภาพชีวิตการทำงานนั้นมีหลายประการคือ ด้วยกัน โดยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมาภิบาลในองค์การ ภาวะอิสระจากงาน และความภูมิใจในองค์การ ซึ่งตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีคุณภาพชีวิตการทำงานของ Huie and Cummings ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิด

(ตัวแปร X) เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานตามแบบของ Huse and Cummings ซึ่งเมื่อพิจารณาจากปัจจัยทั้ง 8 ประการแล้วเห็นว่า เหมาะสมกับลักษณะของการดำเนินชีวิตและการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ

Allen and Meyer (1993, อ้างถึงใน วนนุช ทองไพบูลย์ 2543: 31-32) ได้สรุปแนวคิดเรื่องความผูกพันต่อองค์การ เป็น 3 พาก คือ

1. แนวความคิดทางด้านทัศนคติ แนวคิดนี้กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นความรู้สึกของบุคคลที่รู้สึกว่า ตนของเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ผู้นำในการศึกษาความผูกพันต่อองค์การ ตามแนวความคิดนี้คือ ศาสตราจารย์ Lyman W. Porter แห่งมหาวิทยาลัย California และคณะ ซึ่งได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การไว้ว่า หมายถึง

1.1 ความเชื่ออย่างแรงกล้าและยอมรับอย่างจริงจัง ในเชิงหมายและค่านิยมขององค์การหมายถึง การที่เป้าหมายขององค์การและของบุคคล สามารถร่วมไปในทิศทางเดียวกันได้ หรือเกิดความสอดคล้องกัน เมื่อบุคคลพิจารณาแล้วเห็นว่าบรรทัดฐานและระบบค่านิยมขององค์การเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ บุคคลที่จะแสดงตนเองว่าเห็นด้วยกับจุดหมายปลายทางขององค์การ และตั้งใจที่จะยอมรับจุดหมายนั้น บุคคลจะประเมินองค์การและรู้สึกต่อองค์การในทางที่ดี รู้สึกยินดีและภาคภูมิใจกับการเป็นสมาชิกหรือเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ นิแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆขององค์การ เชื่อว่าองค์การจะนำไปสู่ความสำเร็จได้ และมองเห็นแนวทางที่จะทำให้องค์การบรรลุเป้าหมาย บุคคลจะรู้สึกว่าอยู่ในสภาพที่มีโอกาสและสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานได้

1.2 ความเต็มใจที่จะใช้ความพยายาม ในฐานะที่เป็นตัวแทนขององค์การ หมายถึง การแสดงออกถึงความพยายามอย่างเต็มที่ เต็มใจ และตั้งใจอุทิศแรงกาย แรงใจ ศติปัญญาในการทำงานที่ดี มีการแสดงออกในรูปของพฤติกรรมความสม่ำเสมอ คงเส้นคงวาในการทำงาน ใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อตอบสนอง หรือมุ่งสู่เป้าหมายขององค์การ ได้สะทกขึ้น มีความคิดเสมอว่า งานคือหนทางซึ่งตนสามารถทำประ โยชน์ให้กับองค์การให้บรรลุถึงเป้าหมายได้สำเร็จ จึงทำให้เขามีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ดีเหนือคนอื่น เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็จะพยายามช่วยกันแก้ปัญหา

1.3 ความปรารอนอย่างแรงกล้า ที่จะรักษาความเป็นสมาชิกกับองค์การ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกงรักกัดดี ซึ่งสัมภัยต่อองค์การ เป็นความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานโดยไม่ยกข้ายเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน พยายามที่จะรักษาสมาชิกภาพไว้โดยไม่ยกข้ายไปไหน จะไม่แสดงถึงความไม่เต็มใจหรือปฏิเสธที่จะลาออกจากองค์การหรือเปลี่ยนงาน ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่ม

เงินเดือน รายได้ สถานภาพ ตำแหน่ง ความมืออาชีพ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานที่ดีขึ้น และเป็นความตั้งใจและความปรารถนาอย่างแน่นอนที่จะคงความเป็นสมาชิกต่อไป เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ไม่คิดจะลาออก ไม่ว่าองค์การจะอยู่ภาวะปกติหรืออยู่ในฐานะวิกฤติอันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ

2. แนวความคิดทางด้านพฤติกรรม กล่าวถึงความผูกพันต่อองค์การในรูปของความสมำเสมอของพฤติกรรม เมื่อคนมีความผูกพันต่อองค์การแล้วจะมีการแสดงออกของพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง หรือคงเส้นกลางในการทำงาน ความต่อเนื่องในการทำงานโดยไม่โყอกษัยเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน การที่คนผูกพันต่อองค์การจะพยายามรักษาสามาชิกภาพไว้โดยไม่โყอกษัยไปไหนก็เนื่องจากได้เปรียบเทียบผลประโยชน์ที่จะได้รับและผลประโยชน์ที่จะต้องสูญเสียไป หากลงทะเบียนสภาพของสมาชิกหรือลาออกไปอย่างถาวร ซึ่งผลเสียจะพิจารณาในลักษณะของต้นทุนที่จะเกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่จะสูญเสียไป ทฤษฎีมีชื่อเสียงและถือเป็นแนวความคิดนึงคือ ทฤษฎี Side-bet ของ Howard S. Becker ซึ่งสรุปได้ว่า การพิจารณาความผูกพันต่อองค์การเป็นผลมาจากการที่คนเบริญเทียบชั้นนำหนักกว่า ถ้าหากเข้าลาออกจากองค์การ เขายังได้รับหรือต้องสูญเสียอะไรบ้าง

3. แนวความคิดเกี่ยวกับความถูกต้องหรือบรรทัดฐานของสังคม แนวคิดนี้กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นความเชื่อมั่นในความจริงรักภักดีและเต็มใจที่จะอุทิศตนให้กับองค์การ ซึ่งเป็นผลมาจากการบรรทัดฐานขององค์การและสังคม บุคคลจะรู้สึกว่าเมื่อเข้าเป็นสมาชิกขององค์การแล้วต้องมีความผูกพันต่อองค์การ เพราะมันคือความถูกต้องและความเหมาะสมที่ควรจะทำ ความผูกพันต่อองค์การจึงเป็นพันธะผูกพันที่สมาชิกจะต้องมีหน้าที่ ทุ่มเทปฏิบัติงานให้กับองค์การ

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความผูกพันต่อองค์การตามแบบของ Allen และ Meyer มี 3 แนวคิด คือ แนวคิดทางด้านทัศนคติ แนวความคิดทางด้านพฤติกรรม และแนวความคิดเกี่ยวกับความถูกต้องหรือบรรทัดฐานของสังคม

ผลกับบริษัทที่ก่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์การ

ความหมายและคำนิยามของความผูกพันต่อองค์การ(Organization commitment)นั้นมีผู้ให้แนวคิดในเรื่องนี้ไว้ต่างๆกันหลายทัศนคติ คือ

Greenberg and Baron (2000, อ้างถึงใน พนิชา ศรีโพธิ์ทอง 2550: 9) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ระดับที่บุคคลมีความเกี่ยวพันกับองค์การและต้องการที่จะอยู่กับองค์การ

Robbins (2001, อ้างถึงใน พนิชา ศรีโพธิ์ทอง 2550: 9) ความผูกพันต่อองค์การหมายถึง ระดับของความรู้สึกที่พนักงานมีต่อความจำเพาะและเป้าหมายขององค์การ รวมถึงความปรารถนาที่จะอยู่ในองค์การ

Buchanan (1974: 533, อ้างถึงใน จิรประภา สุดสาคร 2545: 10-11) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่า เป็นความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน(partisan) ความผูกพันที่มีต่อเป้าหมายและค่านิยมขององค์การและปฏิบัติงานตามบทบาทของตนเองเพื่อบรรลุถึงเป้าหมาย และค่านิยมขององค์การซึ่งความผูกพันต่อองค์การประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์กร (identification) แสดงออกจากเป้าหมายและค่านิยมขององค์การของผู้ปฏิบัติงาน

2. การมีส่วนร่วมของกิจกรรมในองค์การ (involvement) โดยการปฏิบัติตามบทบาทของตนอย่างเต็มที่

3. ความจริงรักภักดี (loyalty) ความรู้สึกความผูกพันต่อองค์การ ยึดมั่นในองค์การและมีความปรารถนาที่จะเป็นสมาชิกขององค์การต่อไป

Luthans (1992: 124, อ้างถึงใน จิรประภา สุดสาคร 2545: 12) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นเรื่องของทัศนคติที่พนักงานรู้สึกจริงรักภักดีต่อองค์การและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อองค์การบรรลุผลสำเร็จและความเจริญรุ่งเรือง

Jennifer and Gareth (1999: 74, อ้างถึงใน จิรประภา สุดสาคร 2545: 13) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่า เป็นรูปแบบของความรู้สึกและความเชื่อทั้งหมดที่สมาชิกมีต่อองค์การทั้งหมดระดับของความผูกพันสามารถมีตั้งแต่ระดับสูงสุดถึงต่ำสุด และสมาชิกขององค์การสามารถที่จะมีทัศนคติในหลายแง่มุมเกี่ยวกับองค์การของตนได้

Becker (1960, อ้างถึงใน สามารถ ศุภรัตน์ อารณ์ 2544: 9) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าหมายถึง การที่บุคคลเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์การ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จะก่อให้เกิดการลงทุนที่เรียกว่า “Side-bet” ซึ่งอาจเป็นรูปของเวลา กำลังกาย กำลังสติปัญญาที่เสียไป เมื่อเป็นเช่นนี้บุคคลยอมหวังผลประโยชน์ที่จะได้รับตอบแทนจากการในระยะยา แต่ถ้าเขาลาออกไปก่อนครบกำหนดก็เท่ากับบุคคลนั้นได้รับผลประโยชน์ไม่คุ้มค่า เพราะฉะนั้นการที่บุคคลเข้ามาทำงานหรือเป็นสมาชิกขององค์การยิ่งนานเท่าไรก็เท่ากับการลงทุนของเขาก็ได้สะสมเพิ่มขึ้น นำมาซึ่งความยากลำบากที่จะตัดสินใจลาออกจากองค์การ เพราะหากตัดสินใจลาออกย่อมหมายถึงการสูญเสียมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ กล่าวได้ว่าการตัดสินใจนี้เป็นผลมาจากการผูกพันต่อองค์การ

Kanter (1968: 499, อ้างถึงใน พฤเทพ ล้อมพร 2544: 8) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นลักษณะของความเต็มใจต่อบุคคลที่ยินดีจะทุ่มเทกำลังกาย ตลอดเวลา เพื่อทำงานให้กับองค์การและความจริงรักภักดีต่อองค์การ

Mowday et.al (1982, อ้างถึงใน พรเทพ ส้อมพร 2544: 13) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่า เป็นการแสดงออกที่มากกว่าความจงรักภักดีที่เกิดขึ้นตามปกติ เพราะจะเป็นความสัมพันธ์ที่แน่นหนาและลึกซึ้งในบุคคลเดิมใจที่จะอุทิศตนเองเพื่อการสร้างสรรค์อยู่ในสภาพที่ดีขึ้น

Porter and Steers (1973, อ้างถึงใน วนุช ทองไพบูลย์ 2543: 28) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นความสัมพันธ์ที่จะแสดงออกถึงความเชื่อมโยงทั้งหมด ระหว่างพนักงานและองค์การจะรวมความหมายไปถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจในงาน เป็นความเข้มข้นที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานให้กับองค์การ โดยความผูกพันนี้จะมีคุณลักษณะคือความเชื่ออย่างแรงกล้าและยอมรับอย่างจริงจังในเป้าหมายค่านิยมขององค์การ ความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามในฐานะที่เป็นตัวแทนขององค์การ และความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การไว้

วนุช ทองไพบูลย์ (2543: 29) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่า เป็นลักษณะความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อองค์การซึ่งแสดงออกในลักษณะความสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ
3. ความต้องการดำรงความเป็นสมาชิกในองค์การของตน

Hall et.al (1970: 179, อ้างถึงใน พรสุข อัศวนิเวศน์ 2541: 56) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นกระบวนการซึ่งเป้าหมายของปัจเจกบุคคลสามารถดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน หรือมีความสอดคล้องกัน

Sheldon (1971: 143, อ้างถึงใน พรสุข อัศวนิเวศน์ 2541: 55) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลนั้นๆ กับองค์การ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลพิจารณาการลงทุนของเขานаในองค์การ ซึ่งเป็นไปในรูปของสิ่งที่เขาได้ลงทุนไปในการปฏิบัติงานได้แก่ อายุ กำลังแรง ตลอดจนระยะเวลาการปฏิบัติงานในองค์การนั้น ซึ่งทำให้เขาเสียโอกาสที่จะไปทำงานที่อื่นๆ แต่สิ่งที่เขาสูญเสียไปกับการลงทุนนั้นจะส่งผลตอบแทนคืนมา อันอาจจะเป็นไปในรูปของระดับอาชญากรรมในงาน ระดับตำแหน่ง การได้รับการยอมรับ การได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น การมีสิทธิพิเศษ หรือการได้รับสิ่งของตอบแทนในรูปของขวัญเบี้ยบำนาญ ค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการต่างๆ ฯลฯ ซึ่งจะทำให้พนักงานดังกล่าวมีความผูกพันต่อองค์การที่สูงกว่าที่ได้ลงทุนน้อยกว่า ดังเช่น มีอายุงานในองค์การน้อยกว่า มีระดับตำแหน่งต่ำกว่า นอกจากนี้ Sheldon ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การมีส่วนร่วมในทางสังคม

(social involvement) จะก่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญ การลงทุนในรูปแบบต่างๆ ในองค์การปราศจากประโยชน์หากขาดตัวแปรดังกล่าว เนื่องจากผลที่ตามมาก็คือความผูกพันต่อองค์การของสมาชิกย่อมจะลดลงไปในที่สุด

Hrebiniak and Alutto (1972: 556, อ้างถึงใน พรสุข อัศวนิเวศน์ 2541: 55) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่า เป็นปรากฏการณ์ที่มีผลมาจากการสัมพันธ์ หรือปฏิกริยาระหว่างบุคคลกับองค์การ ในรูปของการลงทุนทางกาย และสติปัญญาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่เต็มใจที่จะละทิ้งองค์การเพื่อเพิ่มรายได้ สถานภาพความเป็นอิสระทางอาชีพหรือการมีเพื่อนร่วมงานมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ก็ตาม

March and Mannari (1977: 57, อ้างถึงใน พรสุข อัศวนิเวศน์ 2541: 56) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่า หมายถึง ลักษณะของความตั้งใจของพนักงานที่ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการกระทำการเพื่อประโยชน์ต่อองค์การ มีความปรารถนาที่จะอยู่กับองค์การตลอดไป รวมทั้งระดับความมากน้อยของความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์การ หรือความจริงจังรักภักดีต่อองค์การ และยอมรับเป้าหมายขององค์การ ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การด้วย

Eisenberger et.al (1990: 52, อ้างถึงใน พรสุข อัศวนิเวศน์ 2541: 56) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นทัศนคติ ซึ่งแสดงถึงความรู้สึกร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับองค์การ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการที่บุคคลรับรู้ถึงการเกื้อกูลสนับสนุนขององค์การกับผลที่ตามมาก็ความอุตสาหะของสมาชิกและความเต็มใจที่จะทุ่มเททำงานเพื่องค์การ

วรพล นันทเกยม (2540: 19) ให้นิยามความผูกพันต่อองค์การเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของสมาชิกในองค์กรในรูปการอุทิศตนโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ มีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากที่จะปฏิบัติงานเพื่องค์กร และมีความต้องการดำรงความเป็นสมาชิกในองค์กรของตน

สรุปได้ว่า ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง สภาวะที่บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติต่อองค์การและมีการแสดงออกทางพฤติกรรมถึงความรู้สึกผูกพัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์การในการมีค่านิยมองค์การร่วมกัน มีความพยายามที่จะทุ่มเทแรงกาย แรงใจเพื่อผลประโยชน์ขององค์กร รวมถึงมีความจริงจังรักภักดีต่อองค์กร ปรารถนาที่จะคงอยู่ในองค์การอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์การ

Buchanan (1974, อ้างถึงใน พนิดา ศรีโพธิ์ทอง 2550: 11) ได้เสนอองค์ประกอบของความผูกพันต่อองค์การ 3 องค์ประกอบ คือ

1. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์การ (Identification) โดยความเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน ยอมรับค่านิยมและวัตถุประสงค์ขององค์การและถือเสมอว่าเป็นของตนเช่นกัน

2. การมีส่วนร่วมกับองค์การ (Involvement) โดยเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การตามบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่

3. ความจริงใจภักดีต่องค์การ (Loyalty) โดยรู้สึกผูกพันต่องค์การและประณานี้จะเป็นสาขาวิชากององค์การต่อไป

Allen and Meyer (1990, อ้างถึงใน พนิดา ศรีโพธิ์ทอง 2550: 11-12) ได้เสนอองค์ประกอบของความผูกพันต่องค์การไว้ 3 ด้าน คือ

1. ความผูกพันด้านความรู้สึก (Affective Commitment) เป็นอารมณ์ความรู้สึกผูกพันของพนักงานที่มีต่องค์การ ซึ่งพนักงานรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์การ และได้มีส่วนร่วมกับองค์การ

2. ความผูกพันด้านความต่อเนื่อง (Continuance Commitment) หมายถึง ความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับผลประโยชน์หรือมีความจำเป็นที่จะต้องคงอยู่กับองค์การต่อไป หรือโยกย้ายเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน

3. ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน (Normative Commitment) หมายถึง ความผูกพันของพนักงานที่เชื่อว่าเป็นสิ่งสมควร ลูกต้อง เหมาะสมที่จะคงอยู่กับองค์การต่อไป หรือเป็นพันธะผูกพันที่สามารถจะต้องมีต่อการปฏิบัติหน้าที่ในองค์การ

Hellriegel and Slocum (2004, อ้างถึงใน พนิดา ศรีโพธิ์ทอง 2550: 16) กล่าวว่า บุคคลที่มีความผูกพันต่องค์การ จะมีลักษณะดังนี้

1. สนับสนุนและยอมรับในปัจจุบันและค่านิยมขององค์การ
2. มีความตั้งใจและพยายามที่จะสนับสนุนองค์การเพื่อประโยชน์ขององค์การ
3. มีความต้องการที่จะคงอยู่กับองค์การ

Steers (1977, อ้างถึงใน วาระ ท야มัณฑรินันท์ 2547: 49) กล่าวถึงความผูกพันต่องค์การว่า เป็นความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่แสดงตนเป็นหนึ่งเดียวกับองค์การ มีค่านิยมที่คลุมคลื่น กับสมาชิกขององค์การคนอื่นๆ และเต็มใจที่จะอุทิศกำลังกายและกำลังใจเพื่อปฏิบัติภารกิจขององค์การ ความรู้สึกนี้จะแตกต่างไปจากการเป็นสาขาวิชากององค์การ โดยปกติ ตรงที่พฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานที่มีความผูกพันต่องค์การอย่างแท้จริงจะมุ่งเน้นความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความผูกพันต่องค์การจะประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องค์การ
3. ความประณานอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ

Steers and Porter (1979: 303, อ้างถึงใน วนุช ทองไพบูลย์ 2543: 30-31) กล่าวถึงความผูกพันต่อองค์การว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นขั้นตอนหนึ่งใน 3 ขั้น ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับองค์การในกระบวนการที่เกี่ยวพันกับองค์การ ได้แก่

1. การเข้าเป็นสมาชิกขององค์การ (Organizational entry) เป็นขั้นแรกที่บุคคลเลือกเข้าเป็นสมาชิกในองค์การ ด้วยการหนึ่ง เรียกว่า ขั้นที่หนึ่ง (first stage)

2. การมีความผูกพันต่อองค์การ (Organizational commitment) เป็นขั้นตอนที่บุคคลตัดสินใจที่จะผูกพันลึกซึ้งกับองค์การ โดยความผูกพันต่อองค์การจะเน้นที่ขอบเขตของความรู้สึกของบุคคลที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเป้าหมายขององค์การ ค่านิยมในการเป็นสมาชิกในองค์การ และความตั้งใจที่จะทำงานหนักเพื่อความสำเร็จ โดยรวมของเป้าหมายขององค์การ ซึ่งความรู้สึกเช่นนี้ทำให้ความผูกพันต่ององค์การแตกต่างไปจากความเกี่ยวพันกับองค์การหรือความเป็นสมาชิกขององค์การ โดย Steers และ Porter พบว่า พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การในระดับสูง จะมีการขาดงานและการลาออกจากงานในระดับต่ำ มีแนวโน้มอ่อนโยนที่จะมีส่วนร่วมกับองค์การ ส่วนพนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การในระดับต่ำ จะนำมายังผลการปฏิบัติงานในระดับต่ำ และมีความโน้มอ่อนโยนที่จะถอยห่างจากองค์การ มีการขาดงานและการลาออกจากงานสูง

3. การขาดงานและการลาออกจากพนักงาน (Absenteeism and turnover) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการที่เกี่ยวพันกับองค์การ เป็นขั้นตอนที่บุคคลตัดสินใจที่จะอยู่กับองค์การหรือออกจากองค์การ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การพบว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่อองค์การ และพยายามที่จะแสดงออกในลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

1. ความเชื่อมั่นและการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ

2. ความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามอย่างเต็มกำลังสำหรับ เพื่อประโยชน์ของ

องค์การ

3. ความต้องการที่จะคงอยู่เป็นสมาชิกขององค์การต่อไป

ซึ่งลักษณะทั้ง 3 ประการที่กล่าวมาด้านบน สถาคัลลั่งกับแนวคิดของ Steers ที่เกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้กรอบแนวคิด (ตัวแปร Y) ที่เกี่ยวกับความผูกพันขององค์การ ตามแนวคิดของ Steers เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

นอกจากนี้ ได้มีผู้ที่ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบและปัจจัยที่ทำให้เกิดความผูกพันต่อองค์การไว้ดังนี้

Luthans (1992: 125, อ้างถึงใน ทิพวรรณ ศิริคุณ 2542: 52) กล่าวว่า ทัศนคติของความผูกพันต่อองค์การถูกกำหนดโดย

1. กลุ่มของลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์การ และลักษณะนิสัยของบุคคล เป็นความรู้สึกด้านบวกหรือลบ หรือพิจารณาถึงการควบคุมภายในและการควบคุมภายนอก

2. ลักษณะขององค์การ เช่น การออกแบบงาน และลักษณะของผู้นำ

3. ปัจจัยที่ไม่ใช่ลักษณะขององค์การ เช่น ทางเลือกอื่นๆที่มีหลังจากพิจารณาทางเลือกแล้ว ถ้าองค์การนั้นอยู่ระดับแนวหน้า ที่จะเลือกเข้าไปปฏิบัติงานก็จะทำให้มีความรู้สึกผูกพันตามมา

Steers and Porter (1983: 425-450, อ้างถึงใน กฤษกร ดวงสว่าง 2540: 37) ได้สรุปสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การไว้ 4 องค์ประกอบคือ

1. ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์การที่นาน แรงงานใจไฟสามัคคี และระดับการศึกษา จากการสำรวจข้อมูล พบว่า มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ

2. ลักษณะงาน ได้แก่ งานที่มีความสำคัญ งานที่มีบทบาทเด่นชัด และบทบาทที่สอดคล้องกับตนเอง มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความผูกพันต่อองค์การ

3. ลักษณะองค์การ ได้แก่ ระบบขององค์การที่มีแบบแผน การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การมีส่วนเป็นเจ้าขององค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ

4. ประสบการณ์จากการทำงาน ได้แก่ ทัศนคติที่มีต่อผู้ร่วมงานในองค์การ สามารถพึงพาผู้บังคับบัญชา ได้ การปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา ความรู้สึกว่างานมีความสำคัญเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ

อนันต์ชัย คงจันทร์ (2529: 36-38) ได้สรุปว่า ปัจจัยที่มีผลหรือมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์การแบ่งออกได้ 4 พากใหญ่ๆ คือ

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ สสถานภาพในการทำงาน (ถาวร หรือชั่วคราว) ระดับการศึกษา

2. คุณลักษณะที่เกี่ยวกับงาน ได้แก่ ขอบเขตของงาน ความท้าทายของงาน ความเข้าใจในหน้าที่หรือบทบาทในการทำงาน ความพอใจในการทำงาน

3. คุณลักษณะที่เกี่ยวกับองค์การ ได้แก่ การกระจายอำนาจในองค์การ ความสำคัญของหน้าที่ของงานตน ความชัดเจนของกฎข้อบังคับ ขั้นตอนต่างๆในการทำงาน ความเป็นเจ้าของกิจการ สมาชิกในองค์การ ได้ร่วมในการตัดสินใจ

4. ประสบการณ์จากการทำงาน ได้แก่ ความรู้สึกไว้วางใจเชื่อถือที่สมาชิกมีต่อองค์การ การตระหนักรถึงความสำคัญของสมาชิกต่อองค์การหรือการที่องค์การให้ความสำคัญต่อสมาชิก ความคาดหวัง ทัศนคติของเพื่อนร่วมงาน ความรู้สึกว่าตนเองได้รับค่าตอบแทนด้วยความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลหรือคุณลักษณะส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างเดียวกันไม่ได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา (ตัวแปร X) ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลด้วย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน

5. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ

Hackman and Suttle (1977, อ้างถึงใน นุตชา กิญ โภูภาค 2547: 20) เสนอว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานเป็นสิ่งที่ตอบสนองความพากเพียรและความพึงพอใจของผู้บุคคลทุกคนในองค์การ ไม่ว่าจะเป็นระดับคนงาน หัวหน้างาน ผู้บริหารงาน กรณีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดีนอกจากจะมีส่วนทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจแล้ว ที่สำคัญคือคุณภาพชีวิตในการทำงานจะนำไปสู่ความผูกพันต่อองค์การได้

Grusky (1966, อ้างถึงใน นุตชา กิญ โภูภาค 2547: 20) กล่าวว่า การที่บุคคลเข้ามาเป็นสมาชิกขององค์การที่เป็นทางการ (formal organization) เพราะว่าบุคคลสามารถจะบรรลุวัตถุประสงค์โดยผ่านการเป็นสมาชิก หากบุคคลไม่ได้รับสิ่งที่ต้องการหรือได้รับในระดับที่ต่ำกว่าคาดหวัง บุคคลจะออกจากองค์การ ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลได้รับสิ่งที่ต้องการจะทำให้บุคคลมีความผูกพันต่อองค์การมากขึ้น

Huse and Cummings (1985: 199-200, อ้างถึงใน นุตชา กิญ โภูภาค 2547: 20) กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานจะส่งผลให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในงานและมีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ และเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้สมาชิกในองค์การมีความผูกพันต่อองค์การ

Eisenberger (1990, อ้างถึงใน นุตชา กิญ โภูภาค 2547: 21) กล่าวถึง คุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม ความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน จะทำให้พนักงานเกิดความจริงกักษีต่องค์การยิ่งขึ้น ตลอดจนความรู้สึกผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า คุณภาพชีวิตการทำงานที่ดี จะส่งผลให้พนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ ทั้งนี้ เพราะคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีเป็นสิ่งตอบสนองความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานและผู้ปฏิบัติงาน เมื่อบุคคลเหล่านี้เกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อความคาดหวังในการทำงานของตนแล้ว ย่อมจะเกิดความผูกพันต่อองค์การในที่สุด นั่นคือ ไม่ต้องการออกจากองค์การ ทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มที่ให้กับองค์การ และเชื่อมั่นในค่านิยมและเป้าหมายขององค์การ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรศ ทยามันธิรนันท์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ: กรณีฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้าบริษัทบินไทย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้าบริษัทบินไทย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 311 คน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้าน ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 ด้าน คือ ผลตอบแทนที่ยุติธรรมและพอเพียง สภาพที่ทำงานที่ปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ความมั่นคงในการทำงาน สังคมสัมพันธ์ ลักษณะการบริหาร และในระดับปานกลาง แต่ด้านภาวะอิสระจากการอยู่ในระดับสูง ระดับความผูกพันต่อองค์กรทั้ง 4 ด้าน คือ ความจริงรักภักดีต่อองค์การ การทุ่มเทให้กับงาน การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ความภาคภูมิใจในองค์การ อยู่ในระดับสูง ด้านความสัมพันธ์พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในระดับปานกลางในทิศทางบวก

พิชญ์สินี ดีพลิกผล (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ: ศึกษากรณี บริษัทไทยแอร์พอร์ตส์กราวด์ เซอร์วิสเซส จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัทไทยแอร์พอร์ตส์กราวด์ เซอร์วิสเซส จำกัด สำรวจ สำนักงานใหญ่มีคุณภาพชีวิตในการทำงานทั้งโดยรวมและรายด้าน และมีความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ คุณภาพชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธีระศักดิ์ ภูสลานนท์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้คุณภาพชีวิตในการทำงาน กับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ณ ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยคุณภาพชีวิตในการทำงานทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ

สุพิฒดา คิวานนท์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิต การทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ และผลการปฏิบัติงานของพนักงาน โครงการอุดสาಹกรรม อิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีคุณภาพชีวิตการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การและผล การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง คุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความผูกพัน ต่อองค์การ โดยรวมของพนักงาน

จิรประภา สุคสาก (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการ กรมธนารักษ์ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบรรยายกาศองค์การและความพึงพอใจในการทำงานกับระดับความผูกพันต่อองค์การ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับ ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการกรมธนารักษ์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อ องค์การ ได้แก่ อายุ ระดับชั้นทางราชการ บรรยายกาศองค์การด้านการยินยอมให้มีความขัดแย้งใน องค์การ ด้านการรับรู้ในผลงาน ด้านความเป็นอิสระในการทำงาน ด้านการสนับสนุนของผู้บังคับ บัญชา และความพึงพอใจในการทำงานด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความสัมพันธ์ภายใน องค์การ ด้านความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน

Buchanan (1974, อ้างถึงใน จิรประภา สุคสาก 2545: 53) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความ ผูกพันต่อองค์การของผู้บริหารในภาคเอกชนและภาครัฐบาล และชี้ให้เห็นว่าตัวแปรลักษณะส่วน บุคคลที่เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดถึงระดับความผูกพันต่อองค์การ คือ ความอาวุโส (Seniority) หรือ ระยะเวลาในการทำงานให้กับองค์การนั่นเอง กล่าวคือ สมเชิงในองค์การที่มีอายุมากก็ยิ่งมีความ ผูกพันต่อองค์การมากเป็นลำดับ

Angle and Perry (1981, อ้างถึงใน จิรประภา สุคสาก 2545: 54) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างระดับความผูกพันต่อองค์การกับประสิทธิภาพขององค์การกับประสิทธิผลขององค์การ โดย เน้นความสำคัญของพนักงานระดับปฏิบัติการ สำหรับกลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นพนักงานของ บริษัทรถประจำทาง จำนวน 24 แห่ง ทางตะวันออกของเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ผู้หลังมีแนวโน้ม จะมีความผูกพันต่อองค์การมากกว่าผู้ชาย

Hall and Schneider (1972, อ้างถึงใน จิรประภา สุคสาก 2545: 53) ได้ศึกษาถึง ความสัมพันธ์ต่อองค์การของพренิเกีย โรมันคาธอลิกและพนักงานป้าไน์ของอเมริกา ซึ่งเป็นกลุ่ม บุคคลที่ใช้เวลาทั้งหมดหรือโดยส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพแบบเดียวกันทั้งหมด การ ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลานานจะทำให้บุคคลเกิดความเข้าใจในงานซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบ หนึ่งที่ทำให้เกิดความผูกพันในองค์การ

Somers (1995, อ้างถึงใน พรเทพ ล้อมพร 2544: 21) ศึกษาความผูกพันต่อองค์การ การ ลาออก และการขาดงาน โดยทดสอบผลกระทบทางตรงและผลปฏิกริยาร่วมกัน ในกลุ่มตัวอย่างเป็น

เจ้าหน้าที่พยาบาล จำนวน 422 คน ในโรงพยาบาลที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของอเมริกา พบว่า ความผูกพันด้านความรู้สึก เป็นองค์ประกอบของความผูกพันตัวเดียวที่สัมพันธ์กับการลาออกจากงาน สำหรับความผูกพันที่เกิดจากมาตรฐานทางสังคมมีความสัมพันธ์เฉพาะความรู้สึกเบื้องหน่วยในงาน ส่วนความผูกพันต่อเนื่อง ไม่พบว่ามีผลโดยตรงต่อตัวแปรเหล่านี้ และพบว่าความผูกพันต่อเนื่องมีปัจจัยร่วมกับความผูกพันด้านความรู้สึกในการพยากรณ์ความรู้สึกเบื้องหน่วยและการขาดงาน

พรเทพ ล้อมพร (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมวิทยากับความผูกพันต่อองค์กร: ศึกษาเฉพาะกรณีแพทย์ชนบทของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ความผูกพันต่อองค์กรของแพทย์ชนบทของประเทศไทยอยู่ในระดับสูงและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ระดับตำแหน่ง ความรู้สึกว่าองค์กรพึงพาได้ความมือ熟ในการทำงานและความหลากหลายในงาน โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร สามารถอธิบายความผูกพันต่อองค์กรได้ร้อยละ $66.6(R^2 = .666)$ ส่วนตัวแปรอื่นๆ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ความสำคัญของตนที่มีต่อองค์กรความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความพึงพอใจต่อรายได้ การมีส่วนร่วมในการบริหารงานและโอกาสก้าวหน้าในงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร

สามารถ ศุภรัตน์อากรณ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความผูกพันต่อองค์การ: ศึกษากรณีฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้าบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษา พบว่า พนักงานฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้า บริษัทการบินไทย จำกัด มหาชน มีความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมและรายได้อยู่ในระดับสูง ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความตระหนักร่วมกับตน มีความสำคัญต่อองค์กรและอาชญากรรมในองค์การ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความผูกพันต่อองค์กรโดยรวมได้ร้อยละ 17.5 ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและโอกาสก้าวหน้าในงานได้ร้อยละ 22 ตัวแปรความตระหนักร่วมกับตนมีความสำคัญต่อองค์กร อาชญากรรมในองค์การและความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาได้ร้อยละ 13 ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและอาชญากรรมในองค์การ สามารถร่วมกันอธิบายการเปลี่ยนแปลงความผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐานทางสังคมของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้า บริษัทการบินไทย จำกัด(มหาชน) ได้ร้อยละ 9.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

Grusky (1966, อ้างถึงใน สามารถ ศุภรัตน์อากรณ์ 2544: 29-30) ได้ศึกษาผู้จัดการที่ได้รับรางวัลโดยการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น จะมีความผูกพันต่อองค์การมากขึ้น การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้จัดการและองค์การจะดำเนินไปเรื่อยๆ จนถึงจุดที่รางวัลที่ผู้จัดการได้รับจากองค์การเกินกว่า

ต้นทุนที่ผู้จัดการได้ลงทุนไว้ เนื่องจากการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะทำให้เข้าถึงรางวัลตอบแทนที่สำคัญขององค์กรจะสามารถให้คนที่ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น จะได้รับเงินเดือนและมีอำนาจมากขึ้น ดังนั้นผู้จัดการที่มีการเลื่อนตำแหน่งบ่อย จะมีความผูกพันต่อองค์กรมากกว่าผู้จัดการที่มีการเลื่อนตำแหน่งน้อย

วนุช ทองไพบูลย์ (2543: บทคัดย่อ) ศึกษาบรรยายองค์กรและความผูกพันต่อองค์กร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานบริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 166 คน ผลการศึกษาพบว่า พนักงานบริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด มีการรับรู้บรรยายองค์กรภาพรวมในระดับปานกลาง แต่การรับรู้บรรยายองค์กรที่มีอยู่ในระดับมากคือการรับรู้ในด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ส่วนความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลางในทุกด้านสำหรับปัจจัยที่มีผลทำให้การรับรู้บรรยายองค์กรแตกต่างกันคือ อัตราเงินเดือน หน่วยงานที่สังกัดในขณะที่ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานะภาพสมรส และระยะเวลาในการทำงาน ไม่มีผลทำให้การรับรู้บรรยายองค์กรของพนักงานบริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด

พิพวรรณ ศิริคุณ (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร: ศึกษากรณี บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน พบว่า ในภาพรวม พนักงานบริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินมีระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานอยู่ในระดับปานกลางแต่มีความผูกพันต่อองค์กรในระดับสูง ในประเด็นของลักษณะส่วนบุคคลพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันไม่ทำให้ระดับความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกัน ในขณะที่ ระดับตำแหน่งงาน สายงานที่แตกต่างกันไม่ทำให้ระดับความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกันปัจจัยคุณภาพชีวิตพบว่า ความปลดปล่อยในการทำงานจะเป็นตัวสนับสนุนคุณภาพชีวิตการทำงาน ขณะผลตอบแทนเป็นปัจจัยสนับสนุนน้อยที่สุดในด้านคุณภาพชีวิตการทำงาน มีนัยสำคัญบางอย่างที่มีความสัมพันธ์กับทางด้านเพศ เชื้อชาติ ระดับการศึกษาและอายุการทำงานในบริษัทของทั้ง 3 กลุ่ม และการรับรู้ในคุณภาพชีวิตการทำงาน

ชุรีย์ อุสาหะ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาล วิชาชีพและพยาบาลเทคนิค จำนวน 245 คน พบว่า มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรในระดับสูงและมีความพึงพอใจในงานในระดับปานกลาง และความพึงพอใจในงานมีระดับความสัมพันธ์ทางบวก กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรส่วนระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร ทั้งนี้ความมั่นคงใน

งาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ เงินและค่าตอบแทน อายุ นโยบายและการบริหาร สามารถร่วมกันทำงาน ความยืดหยุ่นผู้พันต่องค์กรได้ร้อยละ 56.8

อปประจำการ รัตน์ธิรัญกร (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาความพอใจในการทำงานและความผูกพันต่องค์กรของข้าราชการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 238 คน บุคลากรในกรมอนามัยส่วนกลาง (กรุงเทพมหานคร) ระดับ 1-9 พนวจ เพศ ระดับการศึกษา อัตราเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันกับความผูกพันต่องค์กรแต่ อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการทำงาน การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่องค์กร

พรสุ อัศวนิเวศน์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่องค์การ: ศึกษารณีโรงงานวัตถุระบบทิพยากรณ์ กรมการอุตสาหกรรมทิพยากรณ์ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศไทยและหลังงาน จังหวัดครัวบรรรค์ พนวจ ข้าราชการกลาโหม รวม อท. ศอพท. มีความผูกพันต่องค์การและคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง และจากการทดสอบสมมุติฐานพบว่า สถานภาพการทำงาน รายได้และประโยชน์ตอบแทนสิ่งแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ โอกาสในการพัฒนาศักยภาพ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ธรรมชาตุในองค์การ ภาวะอิสระจากงานและความภูมิใจในองค์การ มีผลทำให้ ข้าราชการกลาโหม รวม อท. ศอพท. มีความผูกพันต่องค์การแตกต่างกัน โดยมีคุณภาพชีวิตการทำงานทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อกลุ่มผูกพันต่องค์การ

ภูวนัย น้อยวงศ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์: ศึกษารณีเฉพาะบริษัท มินิแบนไทย จำกัด พนวจ พนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัจจัยทางด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้และประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีผลทำให้คุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน แต่ในการศึกษา องค์ประกอบในแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยทางด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้และประสบการณ์ในการทำงาน มีผลทำให้คุณภาพชีวิตการทำงานในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรวงสรรค์ ตีะปีนตา (2541: บทคัดย่อ) ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของช่างการไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยพบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของช่าง อยู่ในระดับปานกลาง และจาก การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของช่างทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน ด้านความเป็นธรรมหรือความเสมอภาค ด้านความเป็นปัจเจกบุคคล และด้านหลักประชาริปไทในการทำงานพบว่า ระดับตำแหน่งที่ต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่แตกต่างกัน

ทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ในด้านความเป็นธรรม หรือความเสมอภาค ด้านหลักประชาธิปไตยในการทำงานส่วนด้านความมั่นคงความปลอดภัยในการทำงาน ด้านความเป็นปัจเจกบุคคลนั้นไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่ต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านความมั่นคงความปลอดภัยในการทำงาน ด้านความเป็นธรรมหรือความเสมอภาค ด้านหลักประชาธิปไตยในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านความเป็นปัจเจกบุคคลจะมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม ส่วนระดับการศึกษาต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตการทำงาน ด้านความเป็นปัจเจกบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสังคม

มลรัตน์ ไพรุ่งเรือง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล และคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานขับรถบรรทุกที่มีผลต่อความผูกพันองค์การ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานขับรถบรรทุกที่มีสถานที่ทำงานในจังหวัดนครราชสีมา 380 คน พบว่า ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความผูกพันต่องค์การ ได้แก่ อายุ การศึกษา อายุงาน ความรับผิดชอบทางการเงินต่อครอบครัวและประสบการณ์ในการขับรถทุกด้าน แต่ประสบการณ์ด้านประวัติการเปลี่ยนงาน ไม่มีผลต่อความผูกพันต่องค์การ และจากการวิเคราะห์การทดลองแบบพหุขั้นตอน พบว่า ตัวแปรคุณภาพชีวิตในการทำงานมีอิทธิพลสูงในการทำงานและความผูกพันต่องค์การ ได้แก่ ความมั่นคงและโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ลักษณะงานที่ให้ประโยชน์ต่อสังคม ความสมดุลของชีวิต และค่าตอบแทน

เสกulin ศรีวัฒนาณัฐกุลกิจ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานไทยในญี่ปุ่น โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะคนงานไทยที่ไปทำงานในญี่ปุ่นอย่างผิดกฎหมาย พบว่า คนงานไทยในญี่ปุ่นอย่างผิดกฎหมายส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 26-45 ปี และมีครอบครัวแล้วการศึกษาส่วนใหญ่ไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเกือบครึ่งหนึ่งเป็นคนมาจากการตัวบุคคล เนื่องจากขาดทุนทรัพย์ ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศไทยได้ ต้องทำงานในญี่ปุ่นนั้น ส่วนใหญ่จะรับจ้างทำงานและก้าวขึ้นไปในตำแหน่งสูง ไม่ต้องการเดินทางกลับประเทศไทย แต่ต้องทำงานในญี่ปุ่นเป็นการทำงานที่ตัดสินใจว่าเหมาะสมแล้วจึงไม่ต้องการความช่วยเหลือใดๆ ทั้งสิ้น ในส่วนของคุณภาพชีวิตการทำงานในเรื่องของรายได้อ้อยในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เรื่องของสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงาน ไม่มีปัญหาที่น่าเป็นห่วง สถานภาพทางสังคมมีดีถูกรังเกียจจากคนญี่ปุ่น แต่ในเรื่องของประโยชน์จากความรู้จากที่ทำงานนั้นมีน้อยมาก เพราะงานที่ทำเป็นงานที่ไม่ต้องอาศัยความรู้ความชำนาญมากนัก ส่วนในเรื่องการคุ้มครองแรงงานนั้น รัฐบาลญี่ปุ่นให้การคุ้มครองที่ดีแต่ปัญหาอยู่ที่คนงานไทยไม่กล้าร้องเรียนต่อราชการเพราจะถูกจับกลับประเทศไทย

สรุปได้ว่า ที่ผ่านมา มีผู้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์การค่อนข้างมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้ เพราะสังคมตระหนักรถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าว เพราะมีผลโดยตรงกับการปฏิบัติงานขององค์การ แต่กลุ่มประชากรหรือกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยอาจมีความแตกต่างกันไปตามสภาพของบุคลากรแต่ละองค์การนั้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ บุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง จำนวน 3,315 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง จำนวน 357 คน ซึ่งได้มามโดยการคำนวณตามหลักแพร์สันร่วมระหว่างขนาดกลุ่มตัวอย่างกับความคาดเคลื่อนที่เกิดจากการสุ่มตัวอย่างตามสูตร ยามานะ (Yamane 1996) ดังต่อไปนี้

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยใช้สูตรคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane 1996) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มีความคาดเคลื่อนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

$$\text{กลุ่มตัวอย่างที่เกา} = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 356.93 คน ในการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 357

2. วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติตามข้อตกลงเบื้องต้น ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามประเภทบุคลากร ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง การสุ่มตัวอย่างเป็นแบบสัดส่วนกับขนาดของกลุ่ม (Proportionate) เป็นการกำหนดจำนวนตัวอย่างตามขนาดของกลุ่ม โดยนำจำนวนตัวอย่างที่มีมาเพื่อหารสัดส่วนของตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวแทนตามสูตรของ ศิริชัย พงษ์วิชัย (2548: 112)

$$\text{สูตร} \quad n_i = N_i \frac{n}{N}$$

แทนค่าโดย

n_i	=	จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i
n	=	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
N_i	=	จำนวนสมาชิกของกลุ่มที่ i
N	=	จำนวนสมาชิกทั้งหมด

จากสูตรข้างต้นสามารถคำนวณขนาดตัวอย่างได้ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประเภทบุคลากร	จำนวนบุคลากร (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
ข้าราชการ	1,486	160
ลูกจ้าง	874	94
พนักงานราชการ	955	103
รวม	3,315	357

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการประยุกต์จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถาม 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยผู้วิจัยประยุกต์จากแบบสอบถามของ สุวรรณี วงศ์จันทร์ (2551: 36) มีข้อคำถามทั้งหมด 48 ข้อ ครอบคลุมองค์ประกอบเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ด้านตามแนวคิดของ Huse and Cummings ซึ่งลักษณะของแบบสอบถาม

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีทั้งหมด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

1. รายได้และประโยชน์ตอบแทน จำนวน 6 ข้อ
2. ตั้งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 6 ข้อ
3. การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 6 ข้อ
4. ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน จำนวน 6 ข้อ
5. สัมคมสัมพันธ์ จำนวน 6 ข้อ
6. ธรรมาภิบาลในองค์การ จำนวน 6 ข้อ
7. ภาวะอิสระจากงาน จำนวน 6 ข้อ
8. ความภูมิใจในองค์การ จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความผูกพันต่อองค์การ โดยผู้วิจัยประยุกต์จากแบบสอบถามของ วาร์ศ ทามันทิรนันท์ (2542: 79) ครอบคลุมองค์ประกอบเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ 3 ด้านตามแนวคิดของ Steers มีข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีทั้งหมด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

1. ความเชื่ออ่อนย่างแรงกล้าในการยอมรับความหมายและค่านิยมขององค์การ จำนวน 5 ข้อ
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ จำนวน 5 ข้อ
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน และความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open End) จำนวน 2 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

1. แบบสอบถามส่วนที่ 2 แบบสอบถามคุณภาพชีวิตการทำงาน ซึ่งครอบคลุม องค์ประกอบเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ด้านตามแนวคิดของ Huse and Cummings ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีทั้งหมด 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

คะแนน 5 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยน้อยที่สุด

2. แบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามความผูกพันต่อองค์การ ครอบคลุมองค์ประกอบเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ 3 ด้านตามแนวคิดของ Steers ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีทั้งหมด 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

คะแนน 5 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ข้อความที่พิจารณาแล้ว เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. การแบ่งระดับความคิดเห็นของคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์การ แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:10) ดังนี้

$$\text{กำหนดเกณฑ์ตามช่วงคะแนน} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

4. การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อ

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
4.21-5.00	มีคุณภาพชีวิตการทำงานหรือความผูกพันต่อองค์การ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
3.41-4.20	มีคุณภาพชีวิตการทำงานหรือความผูกพันต่อองค์การ ระดับความคิดเห็นมาก
2.61-3.40	มีคุณภาพชีวิตการทำงานหรือความผูกพันต่อองค์การ ระดับความคิดเห็นปานกลาง
1.81-2.60	มีคุณภาพชีวิตการทำงานหรือความผูกพันต่อองค์การ ระดับความคิดเห็นน้อย

1.00-1.80 มีคุณภาพชีวิตการทำงานหรือความผูกพันต่อองค์การ
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

5. การแปลค่าจากภาระวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตามแนวคิดของประกายรัตน์ สุวรรณ (2549 : 275)

ถ้าค่า r_{xy} เป็นบวก	จะแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน
ถ้าค่า r_{xy} เป็นลบ	จะแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม
ถ้าค่า $r_{xy} = -1, 1$	จะแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์อย่างสมบูรณ์
ถ้าค่า $r_{xy} = 0$	จะแสดงว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์
ถ้าค่า r_{xy} ใกล้ 1	จะแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากและไปในทิศทางเดียวกัน
ถ้าค่า r_{xy} ใกล้ -1	จะแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากไปในทิศทางตรงกันข้าม
ถ้าค่า r_{xy} ใกล้ 0	จะแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์น้อยมาก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้วิบากการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยและสหกรณ์จำนวน 30 คน

3. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามส่วนที่ 2 แบบสอบถามคุณภาพชีวิตการทำงาน จำนวน 48 ข้อ และแบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามความผูกพันต่อองค์การ จำนวน 15 ข้อ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected item to total correlation Coefficient) โดยเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามทั้งหมด 48 ข้อ และ 15 ข้อ ตามลำดับ

4. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 แบบสอบถามคุณภาพชีวิตการทำงาน และแบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามความผูกพันต่อองค์การ โดยใช้ค่า

สัมประสิทธิ์ของครอนบาก (Cronbach's Coefficient of Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 และ 0.92 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยเครื่องมือ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานแต่ละหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขออนุญาตดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างค่าวบคนเอง ไส้ในช่องรับส่งเอกสารของแต่ละหน่วยงาน ในช่วงเดือนกรกฎาคม – ตุลาคม 2552 รวมระยะเวลา 4 เดือน
3. ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อเตรียมข้อมูลในการวิเคราะห์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ใช้อธิบายปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมาภิบาลในองค์การ ภาวะอิสระ ทำงาน และความภูมิใจในองค์การ กับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยม ขององค์การ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ และความประ oranao ย่างยิ่งวัดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
3. กำหนดระดับความมั่นคงสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย

แยกข้อมูลออกเป็นส่วนๆ ตามเกณฑ์ชั้นคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ข้อ และความผูกพันต่อองค์การ 3 ข้อ แล้วสรุปเป็นพรร丰满าโวหารตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลาในการศึกษา

ประมาณ 4 เดือน เริ่มงานวิจัย ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552 และเสนอผลงานวิจัยภายในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552

ระยะเวลาการศึกษา	เดือน			
	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม
1. เตรียมงานวิจัย	↔			
2. เสนอหัวข้องานวิจัย	↔			
3. ดำเนินการวิจัย	↔	→		
4. วิเคราะห์ข้อมูล			↔	↔
5. สรุป อภิปรายผลงานวิจัย			↔	↔

แผนภาพที่ 2 ระยะเวลาในการศึกษา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิต การทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้แยกแบบสอบถามไปยังกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 357 คน ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ตุลาคม 2552 โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา กรอบทั้ง 357 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกออกเป็น 6 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประภูมิบ้านบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน

ตอนที่ 2 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน ลักษณะด้านที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมนูญในองค์การ ภาวะอิสระทางงาน และความภูมิใจในองค์การ

ตอนที่ 3 ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ และความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมิ杈ภาพในองค์การ

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตอนที่ 5 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงาน กับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลา
ในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของบุคลากรในสังกัด สป.กม.จำแนก
ตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ
และอัตราเงินเดือน

		(n = 357)	
		จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>			
ชาย		137	38.4
หญิง		220	61.6
	รวม	357	100
<u>อายุ</u>			
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		89	24.8
31 – 40 ปี		124	34.5
41 – 50 ปี		113	31.8
51 ปีขึ้นไป		31	8.9
	รวม	357	100
<u>สถานภาพ</u>			
โสด	ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา	163	45.4
สมรส		152	42.6
หย่าร้าง		22	6.1
หม้าย		11	3.1
แยกกันอยู่		9	2.8
	รวม	357	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	(n = 357)	
	จำนวน	%อย่าง
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	87	24.0
ปริญญาตรี	211	58.8
ปริญญาโท	58	16.2
สูงกว่าปริญญาโท	1	1.0
รวม	357	100
<u>ประเภทบุคลากร</u>		
ข้าราชการ	160	44.8
พนักงานราชการ	94	26.3
ลูกจ้าง	103	28.9
รวม	357	100
<u>ระยะเวลาในการรับราชการ</u>		
ต่ำกว่า 5 ปี	119	33.1
6 – 10 ปี	56	15.9
11 – 15 ปี	48	13.4
16 – 20 ปี	48	13.4
21 – 25 ปี	40	11.1
26 – 30 ปี	30	8.4
31 ปีขึ้นไป	16	4.7
รวม	357	100
<u>อัตราเงินเดือน</u>		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	90	25.1
10,001 – 20,000 บาท	159	44.6
20,001 – 30,000 บาท	91	25.6
30,001 บาทขึ้นไป	17	4.7
รวม	357	100

จากตารางที่ 2 สามารถอธิบายร้อยละของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 357 คน ได้ดังนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.1 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.4
2. อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.8 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.9 ตามลำดับ
3. สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 45.4 รองลงมาสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 42.6 สถานภาพหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 6.1 สถานภาพหม้าย คิดเป็นร้อยละ 3.1 และสถานภาพแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ
4. ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.0 ระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 16.2 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ
5. ประเภทบุคลากร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นประเภทข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาที่อุดหนี้ คิดเป็นร้อยละ 28.9 และพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 26.3
6. ระยะเวลาในการรับราชการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการรับราชการต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมาระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.9 ระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 11-15 ปี และ 16-20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.1 ระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.4 และระยะเวลาในการรับราชการ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ
7. อัตราเงินเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือน 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาอัตราเงินเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.6 อัตราเงินเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.1 และอัตราเงินเดือน 30,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริม
สุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์
ธรรมนูญในองค์การ ภาวะอิสระจากงาน และความภูมิใจในองค์การ

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของ
บุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน

รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. รายได้ของท่านเพียงพอ กับ รายจ่าย	6 (1.7)	46 (12.8)	197 (55.2)	77 (21.7)	31 (8.6)	2.77	0.84	ปานกลาง
2. ท่านได้รับเงินเดือนที่ เหมาะสมกับตำแหน่งงานและ ความสามารถ	5 (1.4)	73 (20.6)	201 (56.0)	67 (18.9)	11 (3.1)	2.98	0.76	ปานกลาง
3. สวัสดิการต่างๆที่ท่านได้รับ มี ความเหมาะสม	11 (3.1)	92 (25.9)	144 (40.1)	81 (22.8)	29 (8.1)	2.93	0.96	ปานกลาง
4. เงินเดือนและสวัสดิการที่ท่าน ^{ได้รับมีผลต่อความเชื่ออย่างแรง} กล้าในการยอมรับเป้าหมายและ ค่านิยมขององค์การ	12 (3.3)	104 (29.0)	177 (49.6)	56 (15.9)	8 (2.2)	3.15	0.81	ปานกลาง
5. ผลตอบแทนที่ท่านได้รับ ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเท ^{ความพยายามอย่างมากเพื่อ} องค์การ	10 (2.8)	209 (58.8)	127 (35.4)	10 (2.8)	1 (0.3)	3.61	0.61	มาก
6. ผลตอบแทนที่ท่านได้รับ ทำให้ท่านต้องการที่จะทำงานกับ ^{สป.กย.ต่อไป}	19 (5.3)	113 (31.8)	192 (53.8)	26 (7.2)	7 (1.9)	3.31	0.76	ปานกลาง
รวม	357					3.12	0.79	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบร่วมกับ ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามรายได้และผลประโยชน์ตอบแทนอยู่ในระดับปาน

กลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ผลตอบแทนที่ท่านได้รับทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 รองลงมาคือผลตอบแทนที่ท่านได้รับทำให้ท่านเกิดความประณญาอย่างขึ้งหมวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสามาชิกภาพในองค์การอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.31 เงินเดือนและสวัสดิการที่ท่านได้รับมีผลต่อความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.15 ท่านได้รับเงินเดือนที่เหมาะสมกับตำแหน่งงานและความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.98 สวัสดิการต่างๆที่ท่านได้รับมีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.93 และรายได้ของท่านเพียงพอ กับรายจ่ายอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.77 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามสภาพ แนวลักษณะที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ

สภาพแวดล้อมที่ปลดปล่อยและส่งเสริมสุขภาพ	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. สภาพแวดล้อมที่ทำงานของท่านสะอาด มีน้ำรยา充足ที่เอื้อต่อการทำงาน	8 (2.2)	138 (38.7)	160 (44.6)	43 (12.3)	8 (2.2)	3.26	0.79	ปานกลาง
2. ที่ทำงานของท่านมีระบบรักษาความปลอดภัยเพียงพอ	2 (0.8)	123 (34.3)	173 (48.5)	48 (13.4)	11 (3.1)	3.16	0.78	ปานกลาง
3. ที่ทำงานของท่านมีลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ควรได้รับการปรับปรุง	15 (4.2)	83 (23.4)	99 (27.9)	138 (38.4)	22 (6.1)	2.81	0.99	ปานกลาง
4. สภาพการทำงานและสภาพแวดล้อมใน สป.กย. มีผลต่อความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	5 (1.4)	103 (29.0)	197 (55.2)	47 (13.1)	5 (1.4)	3.16	0.71	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สภាពແວດລ້ອມທີ່ປລອດກັຍແລະ ສ່ງເຕຣິມສຸຂພາພ	ระดັບຄຸນພາພື້ນຖານທີ່					ຄ່າເນີລີ່ຢ	S.D.	ຮະດັບ
	ມາກ ທີ່ສຸດ	ມາກ	ປານ ກລາງ	ນ້ອຍ	ນ້ອຍ ທີ່ສຸດ			
5. ສພາພທຳງານທີ່ປລອດກັຍ ໄນ ເປັນອັນຕາຍຕ່ອສຸຂພາພ ທຳໃຫ້ ທ່ານມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະທຸມເທ ຄວາມພຍາຍາມອ່າງມາກເພື່ອ [*] ອົງກົດ	10 (2.8)	152 (42.6)	159 (44.6)	34 (9.5)	2 (0.6)	3.38	0.72	ປານກລາງ
6. ສພາພທຳງານທີ່ປລອດກັຍ ໄນ ເປັນອັນຕາຍຕ່ອສຸຂພາພ ທຳໃຫ້ ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະທຳງານໃນ ສປ.ກຍ.ຕ່ອໄປ	12 (3.6)	155 (43.2)	159 (44.3)	27 (7.8)	4 (1.1)	3.40	0.73	ປານກລາງ
รวม	357					3.20	0.79	ປານກລາງ

จากตารางที่ 4 พบร່າວ ຮະດັບຄຸນພາພື້ນຖານທີ່ຂອງນຸ້ມຄາກຣິນສັງກັດສຳນັກງານ
ປລັດກະໂທງເກຍຕຽນແລະສທກຣິນ ຈຳແນກຕາມລັບສິນທີ່ປລອດກັຍແລະສ່ງເຕຣິມສຸຂພາພອູ້ໃນ
ຮະດັບປານກລາງ ມີຄ່າເນີລີ່ຢ່ເທົ່າກັນ 3.20 ໂດຍສາມາຮັດເຮັງລຳດັບຈາກມາກທີ່ສຸດໄປໜ້ານ້ອຍທີ່ສຸດໄດ້ດັ່ງນີ້
ສພາພທຳງານທີ່ປລອດກັຍ ໄນເປັນອັນຕາຍຕ່ອສຸຂພາພ ທຳໃຫ້ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະທຳງານໃນ ສປ.ກຍ.ຕ່ອໄປ
ອູ້ໃນຮະດັບປານກລາງ ມີຄ່າເນີລີ່ຢ່ 3.40 ຮອງລົງມາຄື່ອສພາພທຳງານທີ່ປລອດກັຍ ໄນເປັນອັນຕາຍຕ່ອ
ສຸຂພາພ ທຳໃຫ້ທ່ານມີຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະທຸມເທຄວາມພຍາຍາມອ່າງມາກເພື່ອອົງກົດ
ມີຄ່າເນີລີ່ຢ່ 3.38 ສພາພແວດລ້ອມທີ່ທຳງານຂອງທ່ານສະອາດ ມີບຮຽກາສທີ່ເຊື້ອຕ່ອງການທຳງານອູ້ໃນຮະດັບ
ປານກລາງ ມີຄ່າເນີລີ່ຢ່ 3.26 ທີ່ທຳງານຂອງທ່ານມີຮະບນບັກຍາຄວາມປລອດກັຍອ່າງພອເພີ່ງອູ້ໃນຮະດັບ
ປານກລາງ ແລະສພາພທຳງານແລະສພາພແວດລ້ອມໃນ ສປ.ກຍ. ມີຜລຕ່ອງຄວາມເຊື້ອຍ່າງແຮງກຳລຳໃນ
ກາຍອມຮັນເປົ້າໝາຍແລະຄ່ານິຍມຂອງອົງກົດ
ມີຄ່າເນີລີ່ຢ່ເທົ່າກັນຄື່ອ 3.16 ແລະທີ່
ທຳງານຂອງທ່ານມີມຄວາມທີ່ສ່ົງພລເສີບຕ່ອສຸຂພາພ ອວຍໄດ້ຮັບການປັບປຸງອູ້ໃນຮະດັບປານກລາງ ມີ
ຄ່າເນີລີ່ຢ່ 2.81 ຕາມລຳດັບ

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน

การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถอุดมที่คาดหวังไว้	8 (2.2)	156 (43.7)	162 (45.1)	30 (8.6)	1 (0.3)	3.39	0.69	ปานกลาง
2. ท่านมีโอกาสเรียนรู้งานที่ทำเพิ่มมากขึ้นจากผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน	18 (5.0)	181 (50.7)	130 (36.5)	27 (7.5)	1 (0.3)	3.53	0.72	มาก
3. หน่วยงานของท่านให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรโดยให้โอกาสอย่างทั่วถึง	26 (7.2)	181 (50.7)	112 (31.2)	23 (9.5)	5 (1.4)	3.53	0.82	มาก
4. การมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทำให้ท่านมีความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร	17 (4.7)	166 (46.5)	146 (40.9)	28 (7.8)	0 (0.0)	3.48	0.71	มาก
5. การได้พัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องาน	13 (3.6)	187 (52.4)	131 (36.8)	25 (7.0)	1 (0.3)	3.52	0.69	มาก
6. ท่านต้องการที่จะทำงานในสป.กย. ต่อไป หากได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพที่ดี	28 (8.1)	211 (58.8)	97 (27.3)	18 (5.3)	2 (0.6)	3.69	0.72	มาก
รวม	357					3.52	0.79	มาก

จากตารางที่ 5 พบร่วมกัน ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กย. ต่อไป หากได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพที่ดีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

3.69 รองลงมาคือท่านมีโอกาสเรียนรู้งานที่ทำเพิ่มมากขึ้นจากผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานและหน่วยงานของท่านให้ความสำคัญต่อการฝึกอบรมและพัฒนาความสามารถรู้ความสามารถในการทำงานของบุคลากรโดยให้โอกาสอย่างทั่วถึงอยู่ในระดับมากเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 การได้พัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 การมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานทำให้ท่านมีความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.48 และท่านได้ใช้ความสามารถสามารถทักษะต่างๆในการปฏิบัติงานตามที่คาดหวังไว้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน

ความก้าวหน้าและความมั่นคง ในงาน	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานอยู่ในระดับที่ท่านพอใจ	1 (0.3)	88 (24.8)	191 (53.2)	63 (17.5)	14 (3.9)	3.01	0.78	ปานกลาง
2. การเลื่อนตำแหน่งของท่านไปสู่ระดับที่สูงขึ้นเป็นไปตามลำดับขั้นที่เหมาะสม	8 (2.2)	96 (27)	174 (48.7)	64 (17.8)	15 (4.2)	3.05	0.83	ปานกลาง
3. หน่วยงานของท่านมีความเป็นธรรมในการเลื่อนขั้นและตำแหน่ง	1 (0.3)	95 (26.5)	195 (54.6)	48 (13.4)	18 (5.0)	3.04	0.79	ปานกลาง
4. ความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้มีเชื่อข้างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร	14 (3.9)	121 (34.0)	184 (51.5)	29 (8.1)	9 (2.5)	3.29	0.77	ปานกลาง
5. ความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้ท่านเต็มใจทุ่มเทความพยายามเพื่อองค์กร	19 (5.3)	202 (56.5)	114 (31.8)	18 (5.3)	4 (1.1)	3.60	0.72	มาก
6. ความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กย. ต่อไป	30 (8.4)	195 (54.6)	113 (31.5)	18 (5.0)	1 (0.3)	3.65	0.73	มาก
รวม	357					3.27	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พนบว่า จำนวนและร้อยละของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความก้าวหน้าและความมั่นคงในงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ การมีความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่งทำให้ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กษ. ต่อไปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 รองลงมาคือการมีความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 ความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้ท่านมีความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 การเลื่อนตำแหน่งของท่านไปสู่ระดับที่สูงขึ้นเป็นไปตามลำดับขั้นที่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.05 ท่านคิดว่าในหน่วยงานของท่านมีความเป็นธรรมในการเลื่อนขั้นและตำแหน่งอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.04 และโอกาสที่จะเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานอยู่ในระดับที่ท่านพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัด สป.กษ. จำแนกตามสังคมสามพันธ์

สังคมสามพันธ์	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. สภาพการทำงานหรือการปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน มีความเป็นกันเอง เห็นอกเห็นใจ และให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องต่างๆ	52 (14.8)	147 (41.2)	133 (37.0)	17 (4.7)	8 (2.2)	3.62	0.87	มาก
2. ท่านปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานด้วยความมีน้ำใจและให้เกียรติแก่ผู้อื่น	50 (14.2)	193 (54.0)	103 (28.7)	11 (3.1)	0 (0.0)	3.79	0.71	มาก
3. บรรยายกาศในการทำงานของท่านอนุญาตไม่มีการแบ่งพระเครื่อง	26 (7.2)	125 (35.1)	166 (46.5)	25 (7.0)	15 (4.2)	3.34	0.87	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สังคมสัมพันธ์	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
4. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการ ยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของ องค์การ ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจาก ความสัมพันธ์ของท่านกับ บุคลากรในหน่วยงาน	35 (9.7)	144 (40.4)	160 (44.6)	14 (4.2)	4 (1.1)	3.53	0.77	มาก
5. ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับ บัญชาและผู้ร่วมงาน ทำให้ท่าน มีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความ พยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	35 (9.7)	174 (48.7)	140 (39.0)	8 (2.2)	0 (0.0)	3.65	0.69	มาก
6. สังคมหรือสภาพแวดล้อมของ สป.กย.ทำให้ท่านต้องการที่จะ ทำงานใน สป.กย.ต่อไป	34 (9.5)	177 (49.6)	133 (37.3)	8 (2.5)	4 (1.1)	3.64	0.73	มาก
รวม			357			3.59	0.77	มาก

จากตารางที่ 7 พนบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามสังคมสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59
โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ท่านปฏิบัติต่อผู้บังคับบัญชาและเพื่อน
ร่วมงานด้วยความมีน้ำใจและให้เกียรติแก่ผู้อื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 รองลงมาคือ
ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายาม
อย่างมากเพื่อองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 สังคมหรือสภาพ แวดล้อมของ สป.กย.ทำให้
ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กย.ต่อไปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.64 สภาพการทำงานหรือการ
ปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่านมีความเป็นกันเอง เห็นอกเห็นใจและให้ความช่วยเหลือกันในเรื่อง
ต่างๆอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยม
ขององค์การ ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของท่านกับบุคลากรในหน่วยงานอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ย 3.53 และบรรยายกาศในการทำงานของท่านอบอุ่น ไม่มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกอยู่ในระดับ
ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามธรรมนูญในองค์การ

ธรรมนูญในองค์การ	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. หน่วยงานของท่านมีการประเมินการปฏิบัติงานตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้	10 (2.8)	181 (50.7)	147 (40.9)	17 (4.7)	2 (0.6)	3.50	0.67	มาก
2. หน่วยงานของท่านรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากร ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมเหตุสมผล	14 (4.2)	129 (35.9)	177 (49.6)	33 (9.2)	4 (1.1)	3.33	0.75	ปานกลาง
3. โดยส่วนรวมท่านพอใจกับลักษณะการบริหารงานของหน่วยงาน	4 (1.1)	125 (35.1)	198 (55.4)	24 (6.7)	6 (1.7)	3.27	0.68	ปานกลาง
4. ลักษณะการบริหารงานของสป.กย. ทำให้ท่านเกิดความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับ เป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	6 (1.7)	120 (33.4)	210 (58.5)	15 (4.2)	6 (1.7)	3.30	0.66	ปานกลาง
5. ลักษณะการบริหารงานของสป.กย. ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	8 (2.2)	139 (39.0)	194 (54.0)	14 (3.9)	2 (0.6)	3.38	0.64	ปานกลาง
6. ลักษณะการบริหารงานของสป.กย. ทำให้ท่านต้องการที่จะทำงานในสป.กย.ต่อไป	8 (2.2)	135 (37.9)	193 (53.8)	16 (4.5)	5 (1.4)	3.36	0.67	ปานกลาง
รวม	357					3.36	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พนวจ ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามธรรมนูญในองค์การอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.36 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ หน่วยงานของท่านมีการประเมินการปฏิบัติงานตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 รองลงมาคือลักษณะการบริหารงานของ สป.กย. ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมาก เพื่อองค์การอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ลักษณะการบริหารงานของ สป.กย. ทำให้ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กย. ต่อไปอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 หน่วยงานของท่านรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากร ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมเหตุสมผลอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.33 ลักษณะการบริหารงานของ สป.กย. ทำให้ท่านเกิดความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 และโดยส่วนรวมท่านพอยกับลักษณะการบริหารงานของหน่วยงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามภาวะอิสระจากการทำงาน

ภาวะอิสระจากการทำงาน	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ลักษณะงานของท่านทำให้ท่านมีเวลาเป็นของตนเอง	6 (1.7)	142 (39.8)	181 (50.4)	24 (7.0)	4 (1.1)	3.34	0.68	ปานกลาง
2. ในการทำงานของท่านมีลักษณะงานที่ไม่กระทบต่อเวลาที่ทำให้เกิดร้อนครัว	8 (2.2)	148 (41.5)	181 (50.4)	19 (5.3)	1 (0.3)	3.40	0.65	ปานกลาง
3. ท่านพอยกับช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากการแต่ละวัน	12 (3.3)	176 (49.0)	154 (42.9)	15 (4.2)	0 (0.0)	3.50	0.66	มาก
4. ช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากการทำงานในแต่ละวัน ทำให้ท่านเกิดความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร	10 (2.8)	152 (42.3)	183 (51.0)	11 (3.1)	1 (0.3)	3.43	0.64	มาก
5. ความสมดุลของเวลาทำงานและอิสระจากการช่วยให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์กร	16 (4.7)	172 (47.9)	154 (42.9)	15 (4.2)	0 (0.0)	3.53	0.67	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ภาวะอิสระจากงาน	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
6. ความสมดุลของช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานของท่าน ส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะทำงานใน สป.กย.ต่อไป	11 (3.1)	168 (46.8)	166 (46.2)	11 (3.1)	1 (0.3)	3.48	0.64	มาก
รวม			357			3.45	0.66	มาก

จากตารางที่ 9 พบร่วมกัน พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามภาวะอิสระจากงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ความสมดุลของช่วงเวลาทำงาน และช่วงอิสระจากงานช่วยให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทกความพยายามอย่างมากเพื่องานค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 รองลงมาคือท่านพอใจกับช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานในแต่ละวันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 ความสมดุลของช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานของท่าน ส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะทำงานใน สป.กย. ต่อไปอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.48 ช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานในแต่ละวัน ทำให้ท่านเกิดความเชื่อยั่งแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43 ในการทำงานของท่านมีลักษณะงานที่ทำไม่กำหนดต่อเวลาที่ท่านมีให้แก่กรอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40 และลักษณะงานของท่านในปัจจุบันทำให้ท่านมีเวลาเป็นของตนเอง (ในการดูแลสุขภาพหรือการพักผ่อน) อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามความภูมิใจในองค์การ

ความภูมิใจในองค์การ	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. สำ้าหากมีคนกล่าวถึงองค์การท่านในทางไม่ดีท่านยินดีเข้าไปชี้แจงในทันที	16 (4.5)	168 (46.8)	161 (44.8)	8 (2.2)	4 (1.1)	3.50	0.69	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความภูมิใจในองค์การ	ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
2. ท่านยินดีจะบอกใครว่า สป.กย.เป็นองค์กรที่น่าทำงาน ยิ่ง	13 (3.6)	155 (43.5)	171 (47.6)	14 (3.9)	4 (1.1)	3.44	0.69	มาก
3. ท่านมีความภาคภูมิใจที่เป็น บุคลากรของ สป.กย.	20 (5.6)	182 (50.7)	142 (39.6)	13 (3.6)	0 (0.0)	3.57	0.68	มาก
4. ความภาคภูมิใจในองค์กร ทำ ให้ท่านเกิดความเชื่อถือย่างแรง กล้าในการยอมรับเป้าหมายและ ค่านิยมขององค์การ	12 (3.3)	175 (48.7)	157 (43.7)	13 (3.6)	0 (0.0)	3.51	0.65	มาก
5. ความภาคภูมิใจในองค์กร ทำ ให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเท ความพยายามอย่างมากเพื่อ องค์การ	13 (3.6)	179 (50.1)	148 (41.2)	16 (4.5)	1 (0.3)	3.52	0.67	มาก
6. ท่านไม่ต้องการไปทำงานกับ องค์กรอื่น นอกจาก สป.กย.	8 (2.2)	123 (34.5)	195 (54.6)	24 (6.7)	7 (1.9)	3.28	0.71	ปานกลาง
รวม			357			3.47	0.68	มาก

จากตารางที่ 10 พนวจ ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขั้นแนวโน้มความภูมิใจในองค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.47 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ท่านมีความภาคภูมิใจที่ เป็นบุคลากรของ สป.กย.อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 รองลงมาคือ ความภาคภูมิใจในองค์กรทำ ให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 ความภาคภูมิใจในองค์กร ทำให้ท่านเกิดความเชื่อถือย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยม ขององค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 ถ้าหากมีคนกล่าวถึงองค์กรท่านในทางไม่ดีท่านยินดี เข้าไปชี้แจงในทันทีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 ท่านยินดีจะบอกใครว่า สป.กย.เป็นองค์กรที่น่า ทำงานยิ่งอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.44 และท่านไม่ต้องการไปทำงานกับองค์กรอื่น นอกจาก สป.กย.อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 สรุประดับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมของบุคลากรในสังกัดสำนักงาน
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คุณภาพชีวิต โดยรวม	(n = 357)	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน	3.12	ปานกลาง
2. สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ	3.20	ปานกลาง
3. การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน	3.52	มาก
4. ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน	3.27	ปานกลาง
5. สังคมสัมพันธ์	3.59	มาก
6. ธรรมาภูมิในองค์การ	3.36	ปานกลาง
7. ภาวะอิสระจากการงาน	3.45	มาก
8. ความภูมิใจในองค์การ	3.47	มาก
รวม	3.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบร้า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ สังคมสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาคือการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 ความภูมิใจในองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.47 ภาวะอิสระจากการงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.45 ธรรมาภูมิในองค์การอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.20 และรายได้และผลประโยชน์ตอบแทนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ และความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ

ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	ระดับความผูกพันต่อองค์การ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านมั่นใจว่า สป.กษ.เป็นศูนย์กลางด้านการอำนวยการและการบริหารนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้	15 (4.2)	179 (49.9)	141 (39.3)	21 (6.1)	1 (0.3)	3.51	0.70	มาก
2. ท่านเห็นด้วยกับค่านิยมของสป.กษ.ที่ว่า “มุ่งมั่น โปร่งใส เป็นธรรม และทันการณ์”	15 (4.2)	141 (39.3)	172 (47.9)	24 (7.0)	5 (1.4)	3.38	0.74	ปานกลาง
3. ท่านคิดว่า สป.กษ. เป็นหน่วยงานที่น่าทำงานด้วย	7 (1.9)	164 (46.0)	176 (49.0)	8 (2.2)	2 (0.6)	3.46	0.61	มาก
4. เป้าหมายและค่านิยมของสป.กษ.มีส่วนสำคัญในการสร้างแรงผลักดันให้ท่านทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	8 (2.2)	155 (43.5)	178 (49.6)	15 (4.2)	1 (0.3)	3.43	0.64	มาก
5. ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นบุคลากรของ สป.กษ.	16 (4.5)	161 (45.1)	172 (47.9)	7 (1.9)	1 (0.3)	3.51	0.64	มาก
รวม		357				3.46	0.67	มาก

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

จากตารางที่ 12 พบร่วมกับ ระดับของความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัด

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ท่านมั่นใจว่า สป.กษ.เป็นศูนย์กลางด้านการอำนวยการและการบริหารนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ และท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นบุคลากรของ สป.กษ.อยู่ในระดับมากเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 รองลงมาคือท่านคิดว่า สป.กษ.เป็นหน่วยงานที่น่าทำงานด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 เป้าหมายและค่านิยมของ สป.กษ.มีส่วนสำคัญในการสร้างแรงผลักดันให้ท่านทำงานอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43 และท่าน

เห็นด้วยกับค่านิยมของ สป.กย.ที่ว่า “มุ่งมั่น โปร่งใส เป็นธรรม และทันการณ์” อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ

ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	ระดับความผูกพันต่อองค์การ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อความสำเร็จของ สป.กย.	26 (7.2)	212 (59.3)	117 (32.6)	2 (0.6)	0 (0.0)	3.73	0.60	มาก
2. ท่านพร้อมเสมอที่จะทำทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้าของ สป.กย.	22 (6.4)	200 (55.7)	132 (37.0)	2 (0.6)	0 (0.0)	3.68	0.60	มาก
3. ท่านเต็มใจที่จะทำงานให้เสร็จแม้ว่าจะล่วงเดยเวลาเดิกงานไปแล้ว	31 (8.9)	179 (50.1)	145 (40.4)	1 (0.3)	1 (0.3)	3.67	0.65	มาก
4. ท่านเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของ สป.กย.	20 (5.6)	181 (50.7)	151 (42.3)	5 (1.4)	0 (0.0)	3.60	0.62	มาก
5. ท่านจะทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจในการทำงานให้คับ สป.กย. แม้ว่าจะไม่ได้รับผลตอบแทน	21 (6.1)	167 (46.8)	162 (45.1)	6 (1.7)	1 (0.3)	3.57	0.65	มาก
รวม			357			3.65	0.62	มาก

จากตารางที่ 13 พบร่วมกับ ระดับของความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปทางน้อยที่สุดได้ดังนี้ ท่านปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถเพื่อความสำเร็จของ สป.กย. อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 รองลงมาคือท่านพร้อมเสมอที่จะทำทุกอย่างเพื่อ

ความก้าวหน้าของ สป.กย.อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 ท่านเต็มใจที่จะทำงานให้เสร็จ แม้ว่าจะล่วงเลยเวลาเดิมงานไปแล้วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 ท่านเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของ สป.กย. อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60 และท่านจะทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจในการทำงานให้กับ สป.กย. แม้ว่าจะไม่ได้รับผลตอบแทนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัด สป.กย. จำแนกตามความประณญาอย่างยิ่งขวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ

ความประณญาอย่างยิ่งขวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	ระดับความผูกพันต่อองค์การ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ทำงานกับ สป.กย.	33 (9.5)	187 (52.4)	130 (36.2)	7 (1.9)	0 (0.0)	3.69	0.66	มาก
2. ท่านจะทำงานกับ สป.กย. จนกว่าจะเกียรติอาชราชการ	27 (7.5)	125 (35.1)	176 (49.3)	17 (4.7)	12 (3.3)	3.39	0.83	ปานกลาง
3. ท่านรู้สึกผูกพันกับ สป.กย. จนไม่คิดถึงอื่นไปทำงานที่อื่น แม้จะเป็นโอกาสที่ดี	17 (4.7)	120 (33.7)	186 (52.1)	18 (5.0)	16 (4.5)	3.29	0.82	ปานกลาง
4. ท่านยินดีหากจะต้องมีการเปลี่ยนหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อความเหมาะสม	35 (10.0)	180 (50.1)	139 (38.7)	3 (0.8)	0 (0.0)	3.69	0.66	มาก
5. สป.กย. เป็นหน่วยงานที่ดีที่สุดสำหรับการเลือกปฏิบัติงานด้วย	20 (5.8)	132 (36.8)	194 (54.0)	10 (2.8)	1 (0.3)	3.45	0.67	มาก
รวม	357					3.50	0.73	มาก

จากตารางที่ 14 พบร่วมกับ ระดับของความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำแนกตามความประณญาอย่างยิ่งขวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ท่านรู้สึกยินดีที่ได้ทำงานกับ สป.กย. และท่านยินดีหากจะต้องมีการเปลี่ยนหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเท่ากับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 รองลงมาคือ สป.กย. เป็นหน่วยงานที่ดีที่สุดสำหรับการเลือกปฏิบัติงานด้วยอยู่ในระดับมาก มี

ค่าเฉลี่ย 3.45 ท่านจะทำงานกับ สป.กษ. จนกว่าจะเกณฑ์ผลอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 และท่านรู้สึกผูกพันกับ สป.กษ. จนไม่คิดลาออกจากไปทำงานที่อื่น แม้จะเป็นโอกาสที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 สรุประดับความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ความผูกพันต่อองค์การ โดยรวม	(n = 357)	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	3.46	มาก
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	3.65	มาก
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งขวัญที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	3.50	มาก
รวม	3.54	มาก

จากตารางที่ 15 พนว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 รองลงมาคือความปรารถนาอย่างยิ่งขวัญที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 และความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับความผูกพันต่อ องค์กรของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับความผูกพันต่อองค์การ

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	ความผูกพันต่อองค์การ	
	r	p
1. เพศ	- 0.111	0.164
2. อายุ	0.245	0.000
3. สถานภาพ	0.113	0.079
4. ระดับการศึกษา	- 0.101	0.306
5. ประเภทบุคลากร	0.115	0.342
6. ระยะเวลาในการรับราชการ	0.336	0.000
7. อัตราเงินเดือน	0.267	0.000
รวม	0.123	0.127

จากตารางที่ 16 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลในด้านเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประเททนุคคลากร ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประเททนุคคลากร ไม่มีผลทำให้บุคคลากรในสังกัด สป.กษ. มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง แต่ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลอีก 3 ด้าน ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน พบว่า มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ระยะเวลาในการรับราชการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.336 รองลงมาคือ อัตราเงินเดือน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.267 และอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.245 ตามลำดับ แสดงว่า อายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน มีผลทำให้ บุคคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ กับ ความผูกพันต่อ องค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	เพศ	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและความค่านิยมขององค์การ	- 0.083	0.116
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	- 0.047	0.375
3. ความปรารถนาอย่างชัดเจนที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	- 0.204	0.000
รวม	- 0.111	0.164

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความผูกพันต่อองค์การที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า เพศ ไม่มีผลทำให้บุคคลากรในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ กับ ความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	อายุ	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและความค่านิยมขององค์การ	0.194	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.247	0.000
3. ความปรารถนาอย่างชัดเจนที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.293	0.000
รวม	0.245	0.000

จากตารางที่ 18 พบรวมว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามอายุมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.245 แสดงว่า อายุ มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ กับ ความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	สถานภาพ	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.103	0.051
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.071	0.184
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.166	0.002
รวม	0.113	0.079

จากตารางที่ 19 พบรวมว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า สถานภาพ ไม่มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น หรือน้อยลง

ตารางที่ 20 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา กับความ

ความผูกพันต่อองค์การ	ระดับการศึกษา	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	- 0.106	0.046
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	- 0.009	0.872
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	- 0.188	0.000
รวม	- 0.101	0.306

จากตารางที่ 20 พบรวมว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษา

ไม่มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามประเภทบุคลากร กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	ประเภทบุคลากร	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.071	0.181
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.010	0.846
3. ความประณยาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.265	0.000
รวม	0.115	0.342

จากตารางที่ 21 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามประเภทบุคลากร ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า ประเภทบุคลากร ไม่มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาในการรับราชการ กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	ระยะเวลาในการรับราชการ	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.274	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.333	0.000
3. ความประณยาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.402	0.000
รวม	0.336	0.000

จากตารางที่ 22 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามระยะเวลาในการรับราชการ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.336 แสดงว่า ระยะเวลาในการรับราชการ มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 23 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราเงินเดือน กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	อัตราเงินเดือน	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.214	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องาน	0.280	0.000
3. ความประณยาอย่างยิ่งจากที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.306	0.000
รวม	0.267	0.000

จากตารางที่ 23 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตามอัตราเงินเดือนมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.267 แสดงว่า อัตราเงินเดือน มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 5 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงาน กับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 24 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ

คุณภาพชีวิตการทำงาน	ความผูกพันต่อองค์การ	
	r	p
1. รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน	0.482	0.000
2. สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ	0.435	0.000
3. การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน	0.453	0.000
4. ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน	0.362	0.000
5. สังคมสัมพันธ์	0.453	0.000
6. ธรรมาภูมิในองค์การ	0.480	0.000
7. ภาวะอิสระจากการงาน	0.405	0.000
8. ความภูมิใจในองค์การ	0.619	0.000
รวม	0.461	0.000

จากตารางที่ 24 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.461 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความภูมิใจในองค์การ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.619 รองลงมาคือรายได้และประโยชน์ตอบแทน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.482 ธรรมนูญในองค์การ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.480 การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานและสังคมสัมพันธ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.453 สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.435 ภาวะอิสระจากการงาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.405 และความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.362 แสดงว่า ความหมายของรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมนูญ ในองค์การ ภาวะอิสระจากการงาน และความภูมิใจในองค์การ ล้วนมีผลทำให้บุคลากรในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.517	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.357	0.000
3. ความประจูราอย่างซึ่งขาดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสามาชิกภาพในองค์การ	0.573	0.000
รวม	0.482	0.000

จากตารางที่ 25 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.428 แสดงว่า รายได้และประโยชน์ตอบแทน มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามสิ่งแวดล้อมที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพ กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	สิ่งแวดล้อมที่ปลดภัย และส่งเสริมสุขภาพ	
	r	p
1. ความเชื่อย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.468	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.333	0.000
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.503	0.000
รวม	0.435	0.000

จากตารางที่ 26 พนบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามสิ่งแวดล้อมที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.435 แสดงว่า สิ่งแวดล้อมที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพ มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน	
	r	p
1. ความเชื่อย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.472	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.424	0.000
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.462	0.000
รวม	0.453	0.000

จากตารางที่ 27 พนบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.453 แสดงว่า การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	ความก้าวหน้าและ ความมั่นคงในงาน	
	r	p
1. ความเชื่อย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.372	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.324	0.000
3. ความประณยาอย่างยิ่งปวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสามาชิกภาพในองค์การ	0.390	0.000
รวม	0.362	0.000

จากตารางที่ 28 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.362 แสดงว่า ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามสังคมสัมพันธ์ กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	สังคมสัมพันธ์	
	r	p
1. ความเชื่อย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.455	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.408	0.000
3. ความประณยาอย่างยิ่งปวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสามาชิกภาพในองค์การ	0.495	0.000
รวม	0.453	0.000

จากตารางที่ 29 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามสังคมสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r) เท่ากับ 0.453 แสดงว่า สังคมสัมพันธ์ มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 30 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามธรรมนูญในองค์การ กับ
ความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	ธรรมนูญในองค์การ	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.502	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.348	0.000
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.589	0.000
รวม	0.480	0.000

จากตารางที่ 30 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามธรรมนูญในองค์การมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.480 แสดงว่า ธรรมนูญในองค์การ มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลดกระ涙เกยตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 31 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามภาวะอิสระจากงาน กับความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	ภาวะอิสระจากงาน	
	r	p
1. ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.488	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ	0.280	0.000
3. ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ	0.447	0.000
รวม	0.405	0.000

จากตารางที่ 31 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามภาวะอิสระจากงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.405 แสดงว่า ภาวะอิสระจากงาน มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลดกระ涙เกยตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 32 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามความภูมิใจในองค์การ กับ
ความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ	ความภูมิใจใน องค์การ	
	r	p
1. ความเชื่อย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ	0.652	0.000
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องค์การ	0.506	0.000
3. ความประณยาอย่างขึ้งขาดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นมาตรฐานชีวิตภายในองค์การ	0.698	0.000
รวม	0.619	0.000

จากตารางที่ 32 พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานจำแนกตามความภูมิใจในองค์การ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.619 แสดงว่า ความภูมิใจในองค์การ มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน และความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

6.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน

6.1.1 รายได้และผลประโยชน์ต่อเนื่องแท่น ควรมีการเพิ่มค่าครองชีพหรือปรับฐานของเงินเดือนบุคลากร ให้เพิ่มสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ เพื่อให้เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายและการรับผิดชอบทั้งตนเองและครอบครัวของบุคลากร นอกจากนี้ควรมีการพิจารณาเพิ่มค่าตอบแทนหรือเงินพิเศษสำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานล่วงเวลาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน อีกทั้งจัดสร้างศักยภาพของบุคลากรในองค์การ

6.1.2 สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ควรมีการปรับปรุงสถานที่อาคารต่างๆ ดังต่อไปนี้ โรงอาหารภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะขนาดเล็กเกินไปไม่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากร ควรเพิ่มและกว้างสำหรับอาคาร สถานที่ต่างๆ บางแห่งมีไม่เพียงพอ และน่าจะจัดให้มีสถานที่สำหรับออกกำลังกายหลังเวลาทำงาน ให้กับบุคลากร เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพ

6.1.3 การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมเห็นว่ามีการพัฒนาฝึกอบรมบุคลากรอย่างต่อเนื่องเหมาะสมสมดีแล้ว แต่จะดีขึ้นหากมีการกระจายหลักสูตร/โครงการ/การฝึกอบรมทั้งในและต่างประเทศอย่างทั่วถึง

6.1.4 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ควรเพิ่มความก้าวหน้าและมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดที่ชัดเจนในการเลื่อนระดับของทุกตำแหน่ง และในส่วนของพนักงานราชการ ควรมีการเพิ่มโอกาสของความมั่นคงในงานมากขึ้นเท่ากับข้าราชการและลูกจ้างประจำ เช่น สิทธิในการบรรจุเข้ารับราชการ โดยพิจารณาจากประสบการณ์ในการทำงานกับหน่วยงาน หรือการทำสัญญาจ้างระยะยาวยังเป็นด้าน

6.1.5 สังคมสัมพันธ์ การเน้นการจัดกิจกรรมพัฒนาทีมงานของทั้งองค์กร กิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีให้ได้รู้จักกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เช่น การแบ่งขั้นกีฬา การทำโครงการร่วมกัน เป็นต้น เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีขึ้นไประหว่างบุคลากรในสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

6.1.6 ธรรมนูญในองค์การ ผู้บังคับบัญชาในทุกระดับควรให้ความสำคัญ เปิดโอกาสรับความคิดเห็นกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนอย่างเท่าเทียม และเสมอภาคกัน

6.1.7 ภาวะอิสระจากการ ควรเว้นจาก การจัดฝึกอบรมหลักสูตรหรือโครงการ ต่างๆ ในช่วงวันหยุดราชการ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ เพื่อให้มีเวลาให้กับครอบครัวอย่างเต็มที่

6.1.8 ความภูมิใจในองค์การ ควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเกริมความภาคภูมิใจในองค์การ และการสร้างให้บุคลากรของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกิดศักดิ์ศรี และคุณค่าในการทำงาน มีความรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่เป็นอยู่และปฏิบัติอยู่

6.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาความผูกพันต่อองค์การ

บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นว่าความรู้สึกผูกพันต่อองค์การจะเพิ่มมากขึ้นหาก ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ ปลูกฝังให้บุคลากรในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รู้สึกถึงการมีค่านิยมร่วม ความเสียสละ ให้องค์การ สร้างจิตสำนึกของความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ปฏิบัติ รวมถึงควรผลักดันคุณภาพเชิงวิถีการทำงานที่บุคลากรต้องการให้มากขึ้น เพื่อขับเคลื่อนกำลังใจในการคงอยู่กับองค์กร ต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กลุ่มประชากรในการศึกษาวิจัยเป็นบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ จำนวน 3,315 คน เมื่อคำนวณโดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (Yamane 1996) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 357 คน ซึ่งผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวนทั้งสิ้น 357 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของประชากรทั้งหมด เนื่องจากในระหว่างเก็บข้อมูลมีการติดตาม ทวงถาม และเอาใจใส่ในการขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามอย่างใกล้ชิด ประกอบกับเป็นบุคลากรในองค์การซึ่งมีโอกาสพบปะกับกลุ่มตัวอย่างบ่อยครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถาม 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเททบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ(Checklist) ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยผู้วิจัยประยุกต์จากแบบสอบถามของ สุวรรณี วงศ์จันทร์ (2551: 36) มีข้อคำถามทั้งหมด 48 ข้อ ครอบคลุมองค์ประกอบเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน 8 ด้านตามแนวคิดของ House and Cummings ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีทั้งหมด 5 ระดับ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความผูกพันต่อองค์การ โดยผู้วิจัยประยุกต์จากแบบสอบถามของ วรศ ทัยมันทิรนันท์ (2542: 79) ครอบคลุมองค์ประกอบเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ 3 ด้าน ตามแนวคิดของ Steers มีข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีทั้งหมด 5 ระดับ และส่วนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัด

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open End) จำนวน 2 ชื่อ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานแต่ละหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขออนุญาตดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และได้ในช่องรับส่งเอกสารของแต่ละหน่วยงาน ในช่วงเดือนกรกฎาคม – กันยายน 2552 รวมระยะเวลา 13 เดือน แล้วทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม นำข้อมูลไปทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานด้านบุคคลของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากร ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน

พบว่า บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 357 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.1 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.4

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.8 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.9 ตามลำดับ

สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 45.4 รองลงมาสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 42.6 สถานภาพหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 6.1 สถานภาพหม้าย คิดเป็นร้อยละ 3.1 และสถานภาพแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมา rate คือการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.0 ระดับการศึกษาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 16.2 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ ประเภทบุคลากร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นประเภทข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 28.9 และพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 26.3

ระยะเวลาในการรับราชการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการรับราชการต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมาระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.9 ระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 11-15 ปี และ 16-20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.1 ระยะเวลาในการรับราชการระหว่าง 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.4 และระยะเวลาในการรับราชการ 31 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

อัตราเงินเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือน 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาอัตราเงินเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.6 อัตราเงินเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.1 และอัตราเงินเดือน 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมนูญในองค์การ ภาวะอิสระจากงาน และความภูมิใจในองค์การ

พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตการทำงาน โดยรวมของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้ สังคมสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 รองลงมาคือการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 ความภูมิใจในองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.47 ภาวะอิสระจากงานอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.45 ธรรมนูญในองค์การอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.20 และรายได้และผลประโยชน์ตอบแทนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ และความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การ

พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมของบุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้ ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 รองลงมาคือความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพในองค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 และความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46

ตอนที่ 4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ในด้านเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประเกทบุคลากร ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประเกทบุคลากร ไม่มีผลทำให้บุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง แต่ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลอีก 3 ด้าน ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน พบว่า มีความสัมพันธ์ กับความผูกพันต่อองค์การ ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ระยะเวลาในการรับราชการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.336 รองลงมาคืออัตราเงินเดือน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.267 และอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.245 ตามลำดับ และแสดงว่า อายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน มีผลทำให้บุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

ตอนที่ 5 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.461 โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความภูมิใจในองค์การ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.619 รองลงมาคือรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.482 ชรรรมนญในองค์การ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.480

การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานและสังคมสัมพันธ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับคือ 0.453 สิ่งแวดล้อมที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.435 ภาวะอิสระจากการ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.405 และความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.362 แสดงว่า ความหมายของรายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมนูญในองค์การ ภาวะอิสระจากการ และความภูมิใจในองค์การ ล้วนมีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลด กระทรวง เกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มมากขึ้น

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บุคลากร ในสังกัดสำนักงานปลดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่อองค์การ ดังนี้

รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน ควรมีการเพิ่มค่ารองเชื้อเพลิงหรือปรับฐานของเงินเดือน บุคลากร ให้เพิ่มสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ เพื่อให้เที่ยงพอดีกับค่าใช้จ่ายและการรับผิดชอบทั้งตนเอง และครอบครัวของบุคลากร นอกจากนี้ควรมีการพิจารณาเพิ่มค่าตอบแทนหรือเงินพิเศษสำหรับ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานล่วงเวลาเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน อีกทั้งจัดสวัสดิการ รถรับ-ส่งบุคลากร ในองค์การ

สิ่งแวดล้อมที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพ ควรมีการปรับปรุงสถานที่ อาคารต่างๆ ดังต่อไปนี้ โรงอาหารภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะขนาดเล็กเกินไปไม่เหมาะสมกับ จำนวนบุคลากร ควรเพิ่มแสงสว่างสำหรับอาคาร สถานที่ต่างๆ บางแห่งมีไม่เพียงพอ และน่าจะจัด ให้มีสถานที่สำหรับออกกำลังกายหลังเวลาทำงานให้กับบุคลากร เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพ

การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน โดยรวมเห็นว่ามีการพัฒนาฝีกอบรมบุคลากรอย่าง ต่อเนื่องเหมาะสมคือแล้ว แต่จะดียิ่งขึ้นหากมีการกระจายหลักสูตร/โครงการ/การฝึกอบรมทั้งในและ ต่างประเทศอย่างทั่วถึง

ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ควรเพิ่มความก้าวหน้าและมีหลักเกณฑ์ในการกำหนด ที่ชัดเจนในการเลื่อนระดับของทุกตำแหน่ง และในส่วนของพนักงานราชการควรมีการเพิ่มโอกาส ของความมั่นคงในงานมากขึ้นเทียบเท่ากับข้าราชการและลูกจ้างประจำ เช่น สิทธิในการบรรจุเข้า รับราชการ โดยพิจารณาจากประสบการณ์ในการทำงานกับหน่วยงาน หรือการทำสัญญาจ้างระยะ ยาว เป็นต้น

สังคมสัมพันธ์ ควรเน้นการจัดกิจกรรมพัฒนาทีมงานของห้องค์การ กิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีให้ได้รู้จักกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เช่น การแบ่งขันกีฬา การทำโครงการร่วมกัน เป็นต้น เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดียิ่งๆขึ้นไประหว่างบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ธรรมนูญในองค์การ ผู้บังคับบัญชาในทุกระดับควรให้ความสำคัญ เปิดโอกาสรับความคิดเห็นกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนอย่างเท่าเทียม และเสมอภาคกัน

ภาวะอิสระจากงาน การเว้นจากการจัดฝึกอบรมหลักสูตรหรือโครงการต่างๆในช่วงวันหยุดราชการ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ เพื่อให้มีเวลาให้กับครอบครัวอย่างเต็มที่

ความภูมิใจในองค์การ ควรจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมความภาคภูมิใจในองค์การ และการสร้างให้บุคลากรของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกิดศักดิ์ศรี และภูมิคุณในการทำงาน มีความรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่เป็นอยู่และปฏิบัติอยู่

ความผูกพันต่อองค์การ บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นว่าความรู้สึกผูกพันต่อองค์การจะเพิ่มมากขึ้นหาก ผู้บริหารเป็นแบบอย่างของความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ ปลูกฝังให้บุคลากรในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รู้สึกถึงการมีค่านิยมร่วม ความเดียวกัน ให้องค์การ สร้างจิตสำนึกของความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ปฏิบัติ รวมถึงการผลักดันคุณภาพชีวิตการทำงานที่บุคลากรต้องการให้มากขึ้น เพื่อขับเคลื่อนกำลังใจในการคงอยู่กับองค์การต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลในด้านเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประเภทบุคลากร ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงว่า เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประเภทบุคลากร ไม่มีผลทำให้บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้นหรือน้อยลง ซึ่งผลการศึกษานี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรเทพ ล้อมพร (2544) ได้ศึกษาการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมวิทยา กับความผูกพันต่อองค์กร: ศึกษาเฉพาะกรณีแพทย์ชนบทของประเทศไทยที่พบว่า เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร และงานวิจัยของ วนนุช ทองไพบูลย์ (2543) ศึกษารายการของค์การและความผูกพันต่อองค์การ กลุ่ม

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือพนักงานบริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัดจำนวน 166 คน ผลการศึกษาพบว่า เพศ ระดับการศึกษา สถานะภาพสมรส ไม่มีผลทำให้การรับรู้บรรยายของค์การ ของพนักงานบริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด และทิพวรรณ ศิริคุณ (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ: ศึกษากรณี บรรษัทบริหาร สินทรัพย์สถาบันการเงิน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ ระดับการศึกษา ที่แตกต่าง กันไม่ทำให้ระดับความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน

ส่วนปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลอีก 3 ด้าน ได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และ อัตราเงินเดือน พ布ว่า มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน มีผลทำให้บุคคลการ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของจริประภา สุดสาคร (2545) ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการกรมชนา รักษ์ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบรรษัทฯ กับความผูกพันต่อองค์การเพิ่มพูน ในการทำงานกับ ระดับความผูกพันต่อองค์การ พ布ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อองค์การ ได้แก่ อายุ และงานวิจัยของ Buchanun (1974) ได้ศึกษาเบรียบเทียบความผูกพันต่อองค์การของผู้บริหารในภาคเอกชนและภาครัฐบาล และ ชี้ให้เห็นว่าตัวแปรลักษณะส่วนบุคคลที่เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดคือระดับความผูกพันต่อองค์การ คือ ความอาวุโส(Seniority) หรือระยะเวลาในการทำงานให้กับองค์การนั้นเอง กล่าวคือ สามาชิกใน องค์การที่มีอายุมากกว่าจะมีความผูกพันต่อองค์การมากเป็นลำดับ ซึ่ง Hall และ Schneider (1972) ได้ ศึกษาถึงความสัมพันธ์ต่อองค์การของพระนิκายโรมันคาธอลิกและพนักงานป้าไม้ของอเมริกา ซึ่ง เป็นกลุ่มนบุคคลที่ใช้เวลาทั้งหมดหรือโดยส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพแบบเดียวกันทั้งหมด การ ปฏิบัติงานมาเป็นระยะเวลานานจะทำให้บุคคลเกิดความเข้าใจในงาน ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบ หนึ่งที่ทำให้เกิดความผูกพันในองค์การ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตย์ยา แสนสารัญ (2549) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการในสังกัดคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน ที่พบว่า อัตราเงินเดือนมีผลต่อความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการในสังกัด คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

อกีประยได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับความผูกพันต่อองค์การ ของบุคคลการ ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะเพิ่มมากขึ้นตามอายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และอัตราเงินเดือน ยิ่งบุคคลการมีอายุเพิ่มมากขึ้น ระยะเวลาในการรับ ราชการมากขึ้น และอัตราเงินเดือนสูงขึ้นมากเท่าใด ความผูกพันที่มีต่อสำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็จะยิ่งมีมากขึ้นด้วย ผู้บริหารสามารถกำหนดนโยบายหรือแนวทางบริหารที่ เหมาะสมได้โดยคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลในด้านอายุ ระยะเวลาในการรับราชการ และ

อัตราเงินเดือน โดยไม่ต้องคำนึงถึงเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และประเภทของบุคลากรในองค์การ เนื่องจากไม่มีผลต่อความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ

คุณภาพชีวิตการทำงานทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมาภูมิในองค์การ ภาวะอิสระจากการ และความภูมิใจในองค์การ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การค่อนข้างมากและไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ภาพรวมของระดับคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง และระดับความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูง ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรศ ทขามันทรนันท์ (2547) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ: กรณีฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้าการบินไทย บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 311 คน พบว่า คุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูง และงานวิจัยของสามารถ ศุภรัตน์อักษรน์ (2544) ได้ทำการศึกษา ความผูกพันต่อองค์การ: ศึกษากรณีฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้าบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ผลการศึกษา พบว่า พนักงานฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้า บริษัทการบินไทย จำกัด มหาชน มีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาระดับคุณภาพชีวิตการทำงานตามรายด้านทั้ง 8 ด้าน พบว่า สังคมสัมพันธ์ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ความภูมิใจในองค์การ และภาวะอิสระจากการ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ และรายได้และผลประโยชน์ตอบแทนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Grusky (1966) ได้ศึกษาผู้จัดการที่ได้รับรางวัล โดยการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น จะมีความผูกพันต่อองค์การมากขึ้น การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้จัดการและองค์การจะดำเนินไปเรื่อยๆ จนถึงจุดที่ร่วงวัลที่ผู้จัดการได้รับจากองค์การเกินกว่าต้นทุนที่ผู้จัดการได้ลงทุนไว้ เนื่องจากการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะทำให้เข้าถึงรางวัลตอบแทนที่สำคัญขององค์การจะสามารถให้กันที่ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น จะได้รับเงินเดือนและมีอำนาจมากขึ้น ดังนั้นผู้จัดการที่มีการเลื่อนตำแหน่งบ่อย จะมีความผูกพันต่อองค์การมากกว่าผู้จัดการที่มีการเลื่อนตำแหน่งน้อย และงานวิจัยของจุรีย์ อุสาหะ (2542) ศึกษาความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุขที่พบว่า ความมั่นคงในงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติ เงินและ

ค่าตอบแทน นโยบายและการบริหาร สามารถร่วมกันทำงานความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรได้ และงานวิจัยของพรสุข อศวนิเวศน์ (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ: ศึกษารณิโรงงานวัดคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ: ศึกษารณิโรงงานวัดคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ ป้องกันประเทศและผลงาน จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า สถานภาพการทำงาน รายได้และประโยชน์ตอบแทนสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพโอกาสในการพัฒนาศักยภาพ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สังคมสัมพันธ์ ธรรมาภิบาลในองค์การ ภาวะอิสระจากการ และความภูมิใจในองค์การ มีผลทำให้ข้าราชการกล้าหาญ รวม.อท.ศอพท. มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน รวมถึง Eisenberger (1990) ที่มีแนวคิดว่า คุณภาพชีวิตด้านค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม ความก้าวหน้าและมั่นคงในงาน จะทำให้พนักงานเกิดความจงรักภักดีต่อองค์การยิ่งขึ้น ตลอดจนความรู้สึกผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น

อภิปรายได้ว่า บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกอบด้วยข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานราชการ มีความเห็นว่า คุณภาพชีวิตการทำงานของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยู่ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการมีคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านสังคมสัมพันธ์ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานความภูมิใจในองค์การ และภาวะอิสระจากการ และดูง่ายว่า บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ที่ทำงานมีบรรยายกาศของความเป็นมิตร มีความอบอุ่นเอื้ออาทร ปราศจากการแบ่งแยกเป็นหมู่เหล่า ได้รับการยอมรับและมีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นเป็นอย่างดี ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสพัฒนาฝีความสามารถของตนเองที่ทำ โดยพิจารณาจากลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ งานที่ได้ใช้ทักษะและความสามารถหลากหลาย งานมีความท้าทาย งานที่ผู้ปฏิบัติมีความเป็นตัวของตัวเองในการทำงาน งานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญ และงานที่ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลการปฏิบัติงาน บุคลากรมีความสมดุลในช่วงของชีวิต ระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับช่วงเวลาอิสระจากการ และมีช่วงเวลาที่ได้คลายเครียดจากการทำงาน ที่ต้องรับผิดชอบ และที่สร้างกำลังใจในการปฏิบัติงานกับองค์การ ได้ดีอย่างยิ่งคือ ความรู้สึกของบุคลากรที่มีความภาคภูมิใจ ที่ได้ปฏิบัติงานในองค์การ เพราะหากบุคลากรยิ่งรู้สึกภูมิใจในองค์การก็จะยิ่งชี้ให้เห็นว่าบุคลากรจะมีความเชื่้อย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ มีความเต็มใจที่จะทุ่มเท ความพยายามอย่างมากเพื่องาน และการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ มีความเต็มใจที่จะทุ่มเท ความพยายามอย่างมากเพื่องาน และการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ที่จะลาออกจากงานเป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งขององค์การอย่างแน่นอน ไม่คิดหรือมีความต้องการที่จะลาออกจากงานเป็นสมาชิกขององค์การ นั่นหมายถึงคุณภาพชีวิตในการทำงานทั้ง 8 ด้าน ล้วนมีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งรู้สึกภูมิใจในองค์การ จะช่วยให้เกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นั่นเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Hackman and Suttle (1977) ที่กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงาน เป็นสิ่งที่ตอบสนองความพากเพียรและความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานทุกๆ คนในองค์การ ไม่ว่าจะเป็น ระดับคนงาน หัวหน้างาน ผู้บริหารงาน การมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดีนอกจากจะมีส่วนทำให้ พนักงานเกิดความพึงพอใจแล้ว ที่สำคัญคือคุณภาพชีวิตในการทำงานจะนำไปสู่ความผูกพันต่อ องค์การได้ และแนวคิดของ Grusky (1966) ที่ว่า การที่บุคคลเข้ามาเป็นสมาชิกขององค์การที่เป็น ทางการ(formal organization) เพราะว่าบุคคลสามารถจะบรรลุวัตถุประสงค์โดยผ่านการเป็นสมาชิก หากบุคคลไม่ได้รับสิ่งที่ต้องการหรือได้รับในระดับที่ต่ำกว่าคาดหวัง บุคคลจะออกจากองค์การ ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลได้รับสิ่งที่ต้องการจะทำให้บุคคลมีความผูกพันต่อองค์การมากขึ้น และ Huse and Cummings (1985) ที่กล่าวว่า คุณภาพชีวิตในการทำงานจะส่งผลให้พนักงานเกิด ความพึงพอใจในงานและมีสุขภาพจิตที่สมมูลนั้น และเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้สมาชิกใน องค์กรมีความผูกพันต่อองค์การ

ด้านคุณภาพชีวิตการทำงานในด้านธรรนนัญ ในองค์การ ความก้าวหน้าและความมั่นคง ในงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ และรายได้และผลประโยชน์ตอบแทนที่มีค่าอยู่ ในระดับปานกลางนั้น ซึ่งให้เห็นว่า บุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มี ความเห็นว่า สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความยุติธรรมในการบริหารงาน มีการ ปฏิบัติต่อบุคลากรอย่างเหมาะสม ผู้ปฏิบัติงานได้รับการเคารพในสิทธิ์และความเป็นปัจเจกบุคคล ผู้บังคับบัญชาอยู่รับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา บรรยายกาศขององค์กรมีความเสมอภาค และความยุติธรรม การที่พนักงานได้ปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สถานที่ทำงานไม่ได้ ส่งผลเสียต่อสุขภาพและไม่เสียต่ออันตราย การที่ผู้ปฏิบัติมีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพและ ตำแหน่งอย่างมั่นคง การได้รับรายได้และผลตอบแทนที่เพียงพอและสอดคล้องกับมาตรฐาน ที่ เหมาะสมและเป็นธรรมในระดับหนึ่งแล้ว แต่หากมีการสนับสนุนหรือส่งเสริมคุณภาพชีวิตในด้าน ต่างๆ คุณภาพชีวิตที่ก้าวมา เช่น มีการเพิ่มค่าครองชีพหรือปรับฐานของเงินเดือนบุคลากรให้เพิ่มสูงขึ้นตาม ภาวะเศรษฐกิจ เพื่อให้เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายและการรับผิดชอบทั้งตนเองและครอบครัวของ บุคลากร เพิ่มค่าตอบแทนหรือเงินพิเศษสำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติงานล่วงเวลาเพื่อเป็นขวัญและ กำลังใจในการปฏิบัติงาน จัดสวัสดิการรับ-ส่งบุคลากรในองค์การ ปรับปรุงสถานที่ อาคารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โรงอาหารภายนอก ในการรับประทานอาหารที่บ้านแห่งนี้ไม่เพียงพอ จัดให้มีสถานที่สำหรับออกกำลัง กายหลังเวลาทำงานให้กับบุคลากร เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพเพิ่มความก้าวหน้าและมีหลักเกณฑ์ ในกำหนดที่ชัดเจนในการเลื่อนระดับของทุกตำแหน่ง ในส่วนของพนักงานราชการมีการเพิ่ม โอกาสของความมั่นคงในงานมากขึ้นเทียบเท่ากับข้าราชการและลูกจ้างประจำ และผู้บังคับบัญชา

~~คุณภาพชีวิตที่ดี คือ การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส ความซื่อสัตย์~~

ในทุกระดับให้ความสำคัญ เปิดโอกาสสรับความคิดเห็นกับผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนอย่างเสมอภาคกัน จะช่วยสร้างความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มากขึ้นตามไปด้วย

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินงานตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award ; PMQA) หมวดที่ 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการพิจารณาประกอบการบริหารจัดการเพื่อวางแผนกำลังคน การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความผูกพัน พัฒนางาน และยกระดับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้มีคุณภาพชีวิตการทำงานที่ดีขึ้น เกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์การมากขึ้น อันจะส่งผลให้บุคลากรเกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ และทุ่มเทแรงกาย แรงใจในการทำงานให้กับองค์การ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จขององค์การในการดำเนินงานตามพันธกิจต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระบบราชการต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่าบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีคุณภาพชีวิตการทำงานโดยรวมในระดับปานกลาง และความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับมากดังนั้นหากสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานขององค์กรที่ยังคงอยู่ในระดับปานกลางให้เพิ่มมากขึ้น ได้ จะช่วยส่งผลให้สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นองค์กรที่บุคลากรมีความรักและรู้สึกผูกพันกับองค์กรมากที่สุดหน่วยงานหนึ่ง ส่งผลให้เป็นองค์กรที่น่าทำงานด้วย ตนอย่างเข้ามาทำงานในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กันมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ในอนาคตองค์กรจะสามารถเลือกหรือคัดสรรบุคลากรที่มีศักยภาพได้ตรงตามความต้องการประกอบกับสามารถปรับปรุงข้อด้อยจากรายงานสรุปผลการดำเนินงานตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public sector Management Quality Award - PMQA) ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551 ของสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หมวดที่ 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลที่ว่า สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังไม่มีการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงานเพื่อให้เกิดความพากย์ภักดีในการทำงานได้จริงจุด ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสำเร็จขององค์กรตามพันธกิจที่ได้รับให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นไป

2. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควรมีกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานและความผูกพันต่องค์การ เช่น การปรับสวัสดิการให้แก่บุคลากร เพิ่มรายได้ตอบแทนแก่ผู้ที่ทำงานล่วงเวลา หรือปรับปรุงอาคารสถานที่ที่มีสภาพไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงานเพื่อมุ่งเน้นและให้ความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านรายได้และผลประโยชน์ตอบแทนที่เพียงพอ กับสภาพสังคมในปัจจุบัน ธรรมนูญในองค์การ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้ที่สนใจทำการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์ หรืออาจส่งผลกับความผูกพันต่องค์การในด้านต่างๆ เช่น ขวัญและกำลังใจ ความเครียด บรรยายกาศ องค์การ ทักษะคิดต่อผู้บังคับบัญชา วัฒนธรรมองค์การ และภาวะผู้นำ เป็นต้น เพื่อขยายเพิ่มความเข้าใจในตัวแปรที่สามารถส่งผลต่อความผูกพันต่องค์การในด้านต่างๆ ของพนักงาน เพื่อที่ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้สามารถนำไปปรับใช้ นำข้อดีอยู่หรือจุดอ่อนที่มีอยู่ในองค์การมาปรับปรุงคุณภาพ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากความต้องการได้อย่างเต็มที่ และเพื่อให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2. ควรมีการศึกษาคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงาน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research) จากการสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้ได้รายละเอียดของข้อมูลเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

3. ควรทำศึกษาโดยใช้ตัวแปรคุณภาพชีวิตในการทำงานและความผูกพันต่องค์การในอาชีพและองค์การอื่นๆ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและความก้าวหน้าขององค์การ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

บรรณาธิการ

ภาษาไทย

“กฎหมายแรงบันดาลใจที่ส่งเสริมความคิดเห็นทางการเมืองในประเทศไทย พ.ศ. 2552.” ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนที่ 6 ก (27 มกราคม 2552) : 17-28.

กฤษฎ์ ดวงสว่าง. “ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในธุรกิจปีโตรเลียม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

จริประภา สุคสัคร. “ความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการกรมธรรมารักษ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชากาลทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

เจษฎา ธรรมขันดิพงศ์. “คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานช่างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 3 ภาค 3 จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารนโยบายและสารสนเทศและการตัดสินใจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

จุรีย์ อุสาหะ. “ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลประจำการโรงพยาบาล สังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอกการบริหารโรงพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.

ทิพวรรณ ศิริกุณ. “คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรศึกษากรณีเฉพาะบรรยายบริหารสินทรัพย์ไทย สถาบันการเงิน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชากาลทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

ธีระศักดิ์ ฤกุลานนท์. “การรับรู้คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้นบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ณ ท่าอากาศยาน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชากาลทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

นฤคด มีเพียร. “คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชากาลทรัพย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

นุตชา กิญโญภพ. “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร กรณีศึกษา บริษัทขายส่งข้าวชาติแห่งหนึ่ง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

บุญแสง ชีระภการ. “การปรับปรุงคุณภาพชีวิตการทำงาน.” จุลสารพัฒนาข้าราชการพลเรือน 1 (มกราคม-มีนาคม 2533) : 5-12.

ประกายรัตน์ สุวรรณ. คู่มือการใช้โปรแกรม SPSS. กรุงเทพมหานคร : ชีเอ็ดยูเคชั่น, 2549.

ผลยุ เนลิมสาร. “คุณภาพชีวิตการทำงาน.” Productivity World 2 (มีนาคม-เมษายน 2540) : 24-25.

พนิดา ศรีโพธิ์ทอง. “ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์กร คุณภาพชีวิตในการทำงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร : กรณีศึกษาการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2550.

พรเทพ ล้อมพร. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมวิทยากับความผูกพันต่อองค์กร: ศึกษากรณีแพทบี้ชันบทของประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

พรสุข อัศวนิเวศน์. “คุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร ศึกษารณีโรงงานวัตถุระเบิดทหาร กรมอุตสาหกรรมทหาร ศูนย์การอุดสาหกรรมป้องกันพลังงานทหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

พิชญ์ลินี ดีผลผล. “คุณภาพชีวิตในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร: ศึกษารณี บริษัท ไทยแอร์พอร์ต กรุงศรีเชอร์วิสเซอร์ จำกัด.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

ภูวนัย น้อบวงศ์. “คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรม อิเลคทรอนิกส์: ศึกษารณีเฉพาะบริษัท มินิແບ ไทย จำกัด.” วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิชาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

มนีรัตน์ ไพรรุ่งเรือง. “ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานขับรถบรรทุกที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กร.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

warek ทวยมันทิรนันท์. “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กร: กรณีฝ่ายปฏิบัติการคลังสินค้าการบินไทย บริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน).”

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

วรรณุช ทองไพบูลย์. “บรรยายศาสตร์การและความผูกพันต่อองค์การ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวรรณศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

วรพล นันทเกยม. “ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจในสังกัดฝ่ายอำนวยการ
กองตำรวจนครบาล.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชคอมพิวเตอร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

วิเชียร เกตุสิงห์. “ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้” น่าวิจัย
การศึกษา 18, 3 (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2538) : 8-11.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ศุภณัฐ ชูชนประการ. “คน คือ กฎหมายแห่งความสำเร็จ : ผู้นำที่ดีจะต้องรู้จักเลือกใช้คนและบริหาร
คน.” นักบริหาร 48, 25 (กรกฎาคม - กันยายน 2548) : 25 – 28.

สรวงศ์ ตีระปินดา. “คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.”
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

สามารถ ศุภารัตน์อาจารย์.“ความผูกพันต่อองค์การ : ศึกษารูปแบบบุคลิกการคลังสินค้า บริษัท การ
บินไทย จำกัด (มหาชน).” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

สินชัย นายรัศมี.“ปัจจัยที่มีผลต่อกุณภาพชีวิตการทำงาน : ศึกษาเจ้าหน้าที่ควบคุมการจราจรทาง
อากาศ ท่าอากาศยานกรุงเทพ และศูนย์ควบคุมจราจรทางอากาศบริษัท วิทยุการบินแห่ง
ประเทศไทย จำกัด.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวรรณศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

เสนาะ ตียะว์, 2546 การบริหารกลยุทธ์ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร
สุพรณี ไทยประดิษฐ์, “การศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงาน กรณีศึกษา: พนักงานการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2546.

สุพิณดา ศิวนันท์.“ความล้มเหลวระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การและผล
การปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2545.

สุวรรณี วงศ์จันทร์. “ปัจจัยคุณภาพชีวิตการทำงานที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.” สารานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2551.

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. “โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดทำแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรบุคคล พ.ศ. 2552-2556 ของสำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์.” 25 มิถุนายน 2552. (อัสดำเนา)

_____. “รายงานสรุปผลการดำเนินงาน (Summary Report) ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการ พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award- PMQA) ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551ของสำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.” ตุลาคม 2551. (อัสดำเนา)

ดร.ประภากร รัตน์พิรัญกุร. “ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานและความผูกพันองค์การของ ข้าราชการกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.” วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขา จิตวิทยาอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

ภาษาต่างประเทศ

Campbell, Ronald F., Edwin M. Bridges, and Paphael O. Nystrand. Introduction to Education Administration. Boston : Allyn and Bacon Inc., 1977.

Hackman, R.J., and Suttle L.J. Improving Life at Work : Behavioral Science Approach to Organizational Change. California : Goodyear Publishing, 1977.

Huse, E.F., and Cummings T.G. Organization Development and Change. Minnesota : West Publishing, 1985.

March, R., and Mannari H. “Organizational Commitment and Turnover : A Prediction Study.” Administrative Science Quarterly, 22 (March 1977) : 57.

Steers, R.M. “Antecedent and Outcomes of Organizational Commitment.” Administrative Science Quarterly 22 (March 1977) : 45-56.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

**แบบสอบถามงานวิจัย
เรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ
ของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
2. รายละเอียดของแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มี 4 ตอน แบ่งเป็น

  - ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล
  - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน
  - ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ
  - ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในองค์กร
3. ขอความกรุณาโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อ ตามความคิดเห็นและความเป็นจริงของชีวิตการทำงานท่านมากที่สุด
4. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อประกอบการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ โดยไม่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือมาก โอกาสหน้าด้วย

นุชจิรา ตีระสุ

นักศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของท่าน

ข้อที่	ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	สำหรับผู้วิจัย
1	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	GENDER ☐
2	อายุ ☐ 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี ☐ 2) 31 – 40 ปี ☐ 3) 41 – 50 ปี ☐ 4) 51 ปีขึ้นไป	AGE ☐
3	สถานภาพ ☐ 1) โสด ☐ 2) สมรส ☐ 3) หย่าร้าง ☐ 4) หม้าย ☐ 5) แยกกันอยู่	STATUS ☐
4	ระดับการศึกษา ☐ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) สูงกว่าปริญญาโท	EDUCATION ☐
5	ประเภทบุคลากร ☒ 1) ข้าราชการ ☐ 2) ลูกจ้างประจำ ☐ 3) พนักงานราชการ	TYPES ☐
6	ระยะเวลาในการรับราชการ (เศษของปี หากเกิน 6 เดือน นับเป็น 1 ปี) ☐ 1) ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 2) 6-10 ปี ☐ 3) 11-15 ปี ☐ 4) 16-20 ปี ☐ 5) 21-25 ปี ☐ 6) 26-30 ปี ☐ 7) 31 ปีขึ้นไป	TIME ☐
7	อัตราเงินเดือน ☐ 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 ☐ 2) 10,001-20,000 บาท ☐ 3) 20,001-30,000 บาท ☐ 4) 30,000 บาทขึ้นไป	SALARY ☐

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงาน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบ แล้วเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดไว้แต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว โดยให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	คุณภาพชีวิตการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	รายได้และประโยชน์ตอบแทน รายได้ของท่านเพียงพอ กับรายจ่าย					
2	ท่านได้รับเงินเดือนที่เหมาะสมกับตำแหน่งงานและความสามารถ					
3	สวัสดิการต่างๆ ที่ท่านได้รับ มีความเหมาะสมสม					
4	เงินเดือนและสวัสดิการที่ท่านได้รับ มีผลต่อความซื่อสัตย์ของผู้แรงงาน ในการขอมรรภ เป็นหมายและดำเนินมขององค์กร					
5	ผลตอบแทนที่ท่านได้รับ ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์กร					
6	ผลตอบแทนที่ท่านได้รับ ทำให้ท่านต้องการที่จะทำงานกับ สป.กย.ต่อไป					
	อื่นๆ (ระบุ)					
	ผลงานของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา					
	สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และส่งเสริมสุขภาพ					
1	สภาพแวดล้อมที่ทำงานของท่าน สะอาด มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงาน					
2	ที่ทำงานของท่าน มีระบบบันทึกความปลอดภัยพอเพียง					
3	ที่ทำงานของท่าน มีมุมกว้างที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ ควรได้รับการปรับปรุง					

ข้อที่	คุณภาพชีวิตการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	สิ่งแวดล้อมที่ปลดภัยและส่งเสริมสุขภาพ (ต่อ) สภาพการทำงานและสภาพ แวดล้อมใน สป.กย. มีผลต่อความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของ องค์การ					
5	สภาพทำงานที่ปลดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพ ทำให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเท ความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ					
6	สภาพทำงานที่ปลดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพ ทำให้ท่านต้องการที่จะทำงาน ในสป.กย. ต่อไป					
	อื่นๆ (ระบุ)					
1	การพัฒนาศักยภาพของผู้บุคคลด้าน ท่านได้ใช้ความรู้ความ สามารถตามที่คาด หวังไว้					
2	ท่านมีโอกาสเรียนรู้งานที่ทำเพิ่มมากขึ้นจาก ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน					
3	หน่วยงานของท่านให้ความ สำนัญต่อการ พัฒนาและพัฒนาความรู้ความสามารถ ของบุคคลกร โดยให้โอกาสอย่างทั่วถึง					
4	การมีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในการ ปฏิบัติงาน ทำให้ท่านมีความเชื่ออย่างแรง กล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของ องค์การ					
5	การได้พัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทำ ให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความ พยายามอย่างมากเพื่อองค์การ					
6	ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กย. ต่อไป หากได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพที่ดี					
	อื่นๆ (ระบุ)					

ข้อที่	คุณภาพชีวิตการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานอยู่ใน ระดับที่ท่านพอใจ					
2	การเลื่อนตำแหน่งของท่านไปสู่ระดับที่ สูงขึ้นเป็นไปตามลำดับขั้นที่เหมาะสม					
3	หน่วยงานของท่านมีความเป็นธรรมในการ เลื่อนขั้นและตำแหน่ง					
4	ความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้มี เชื่อถือย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมาย และค่านิยมขององค์กร					
5	ความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้ท่าน ^{เต็มใจทุ่มเท} ทำงานพยายามเพื่อองค์กร					
6	ความก้าวหน้าในอาชีพและตำแหน่ง ทำให้ท่าน ^{ต้องการที่จะทำงานในสป.กย.} ต่อไป					
	อื่นๆ (ระบุ)					
1	สังคมสัมพันธ์ สภาพการทำงานหรือการปฏิบัติงานใน หน่วยงานของท่านมีความเป็นกันเอง เห็น อกเห็นใจและให้ความช่วยเหลือกันในเรื่อง ต่างๆ					
2	ท่านบุญบัติต่อผู้บังคับบัญชาและเพื่อน ร่วมงานด้วยความมีน้ำใจและให้เกียรติแก่ ผู้อื่น					
3	บรรยายกาศในการทำงานของท่านอบอุ่นไม่มี มีการแบ่งพระคราบแบ่งพวก					
4	ความเชื่อถือย่างแรงกล้าในการยอมรับ เป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ล่วงหนึ่ง เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของท่านกับ บุคลากรในหน่วยงาน					

ข้อที่	คุณภาพชีวิตการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	สังคมสัมพันธ์ (ต่อ) ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับ บัญชาและ ผู้ร่วมงาน ทำให้ทำงานมีความเต็มใจที่จะ ทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การ					
6	สังคมหรือสภาพแวดล้อมของ สป.กย.ทำ ให้ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กย. ต่อไป					
	อื่นๆ (ระบุ)					
1	ธรรมนูญในองค์การ หน่วยงานของท่านมีการประเมินการปฏิบัติ งานตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้					
2	หน่วยงานของท่านรับฟังข้อคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของบุคลากร ซึ่งดังอยู่บน พื้นฐานของความสมเหตุสมผล					
3	โดยส่วนรวมท่านพอใจกับลักษณะการ บริหารงานของหน่วยงาน					
4	ลักษณะการบริหารงานของ สป.กย. ทำให้ ท่านเกิดความเชื่ออย่างแรงกล้าในการ ยอมรับป้ายหน้าที่และค่านิยมขององค์การ					
5	ลักษณะการบริหารงานของ สป.กย. ทำให้ ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายาม อย่างมากเพื่อองค์การ					
6	ลักษณะการบริหารงานของ สป.กย. ทำให้ ท่านต้องการที่จะทำงานใน สป.กย.ต่อไป					
	อื่นๆ (ระบุ)					
1	ภาวะอิสระจากงาน ลักษณะงานของท่านในปัจจุบันทำให้ท่าน มีเวลาเป็นของตนเอง(ในการคุ้ดและสุขภาพ หรือการพักผ่อน)					

ข้อที่	คุณภาพชีวิตการทำงาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2	ภาวะอิสระจากงาน (ต่อ) ในการทำงานของท่านมีลักษณะงานที่ทำไม่ระบบทต่อเวลาที่ท่านมีให้แก่ครอบครัว					
3	ท่านพอใจกับช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานแต่ละวัน					
4	ช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานในแต่ละวัน ทำให้ท่านเกิดการยอมรับ เป้าหมายและค่านิยมขององค์กร					
5	ความสมดุลของช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานช่วยให้ท่านมีความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องาน					
6	ความสมดุลของช่วงเวลาทำงานและช่วงอิสระจากงานของท่าน ส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะทำงานใน สป.กย.ต่อไป					
	อื่นๆ (ระบุ)					
1	ความภูมิใจในองค์การ ถ้าหากมีคนกล่าวถึงองค์การท่านในทางไม่ดีท่านยินดีเข้าไปชี้แจงในทันที					
2	ท่านยินดีจะบอกใครว่า สป.กย.เป็นองค์กรที่น่าทำงานอยู่					
3	ท่านมีความภาคภูมิใจที่เป็นบุคลากรของ สป.กย.					
4	ความภาคภูมิใจในองค์กร ทำให้ท่านเกิดความเชื่อถือย่างแรงกล้าในการยอมรับ เป้าหมายและค่านิยมขององค์กร					
5	ความภาคภูมิใจในองค์กร ทำให้ท่านทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่องาน					
6	ท่านไม่ต้องการไปทำงานกับองค์กรอื่นนอกจาก สป.กย.					
	อื่นๆ (ระบุ)					

ตอนที่ 3 ความผูกพันต่อองค์การ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้ออย่างรอบคอบ แล้วเลือกตอบ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดไว้แต่ละข้อเพียงคำตอบเดียว โดยให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ความเชื่ออย่างแรงกล้าในการยอมรับ เป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ท่านมั่นใจว่า สป.กย.เป็นศูนย์กลางด้านการ อำนวยการและการบริหาร โฆษณาของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้					
2	ท่านเห็นด้วยกับค่านิยมของ สป.กย.ที่ว่า “มุ่งมั่น โปร่งใส เป็นธรรม และทันการณ์”					
3	ท่านคิดว่า สป.กย.เป็นหน่วยงานที่น่า ทำงานด้วย					
4	เป้าหมายและค่านิยมของ สป.กย.มีส่วน สำคัญในการสร้างแรงผลักดันให้ท่าน ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
5	ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นบุคลากรของ สป.กย.					
	อื่นๆ (ระบุ)					
	ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่าง มากเพื่ององค์การ					
1	ท่านปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็ม กำลังความสามารถเพื่อความสำเร็จของ สป.กย.					
2	ท่านพร้อมเสมอที่จะทำทุกอย่างเพื่อ ความก้าวหน้าของ สป.กย.					
3	ท่านเต็มใจที่จะทำงานให้เสร็จ แม้ว่าจะ ล่วงเดือเวลาเดิมงานไปแล้ว					

ข้อที่	ข้อคําถาม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4	ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อองค์การท่านเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของ สป.กย.					
5	ท่านจะทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจในการทำงานให้กับ สป.กย. แม้ว่าจะไม่ได้รับผลตอบแทน					
	อื่นๆ (ระบุ)					
1	ความปรารถนาอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสามาชิกภาพในองค์การ ท่านรู้สึกอินดีที่ได้ทำงานกับ สป.กย.					
2	ท่านจะทำงานกับ สป.กย. จนกว่าจะเกียรติอาชุราห์การ					
3	ท่านรู้สึกผูกพันกับ สป.กย. จนไม่คิดลาออกจากไปทำงานที่อื่น แม้จะเป็นโอกาสที่ดี					
4	ท่านยินดีหากจะต้องมีการเปลี่ยนหน้าที่ ความรับผิดชอบเพื่อความเหมาะสมสม					
5	สป.กย. เป็นหน่วยงานที่ดีที่สุดสำหรับการเลือกปฏิบัติงานด้วย					
	อื่นๆ (ระบุ)					

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในองค์การ

➤ ท่านคิดว่า สป.กย. ควรมีการปรับปรุงเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากร ดังนี้
ด้านรายได้และผลประโยชน์ต่อตนแทน.....

.....
ด้านสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและส่งเสริมสุขภาพ.....

.....
ด้านการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน.....

.....
ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน.....

.....
ด้านสังคมสัมพันธ์.....

.....
ด้านธรรมาภูมิในองค์การ.....

.....
ด้านภาวะอิสระจากงาน.....

.....
ด้านความภูมิใจในองค์การ.....

➤ ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
ท่านคิดว่า สป.กย. ควรมีนโยบายหรือข้อปฏิบัติอย่างไร จึงจะสามารถทำให้บุคลากรใน สป.กย. มีความรู้สึกผูกพันต่อองค์การมากขึ้น

.....
ด้านความเชื่อมั่นและการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ.....

.....
ด้านความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อประโยชน์ขององค์การ.....

.....
ด้านความต้องการที่จะคงอยู่เป็นสมาชิกขององค์การต่อไป .....

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ที่ คช 0520.303 / 1066

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1 ม.3 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

76120

15 กรกฎาคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เนื่องด้วย นางสาวนุชจิรา ตี๊สุ รหัสประจำตัว 50601313 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา การจัดการภาครัฐภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตรการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การ: กรณีศึกษาบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงได้ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเพื่อประโยชน์ต่อองค์การต่อไป ทั้งนี้ สำหรับรายละเอียดต่างๆ คณะฯ ได้รับอนุญาตให้ นางสาวนุชจิรา ตี๊สุ เป็นผู้ติดต่อประสานงานในการเก็บข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทั้งนี้ คณะฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน แต่ขอประคุณลงหนังสือ ณ โอกาสเดียวกันนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสาร พสุนทร์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบันทึกศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะวิทยาการจัดการ

เรียน

1. ผู้อำนวยการกองกลาง
2. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่
3. ผู้อำนวยการกองเกษตรสารนิเทศ
4. ผู้อำนวยการกองคลัง
5. ผู้อำนวยการกองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน
6. ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
7. ผู้อำนวยการสถาบันเกษตรราชการ
8. ผู้อำนวยการสถาบันหม่อน ใหม่แท่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
9. ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
10. ผู้อำนวยการสำนักการเกษตรต่างประเทศ
11. ผู้อำนวยการสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ
12. ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน
13. ผู้อำนวยการสำนักบริหารกองทุนเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและรับเรื่องร้องเรียน
14. ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและโครงการพิเศษ
15. ผู้อำนวยการสำนักฟันหลังและการบินเกษตร
16. ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหาร
17. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางสาวนุชชิรา ตี๊สุ

ที่อยู่

57/2 หมู่ 14 ตำบลพระแท่น อำเภอท่ามoko จังหวัดกาญจนบุรี 71130

ที่ทำงาน

โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม ตำบลกรับใหญ่ อำเภอป้านปิง
จังหวัดราชบุรี โทรศัพท์ (032) 291252

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547

สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
(เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยศิลปากร

พ.ศ. 2550

ศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2547 – 2552

นักพัฒนาทรัพยากรบุคคล สถาบันเกษตรราชวิถี
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2552 – ปัจจุบัน

ข้าราชการครู โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา